

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Komise	
2006/C 314/01	Směnné kurzy vůči euru	1
2006/C 314/02	Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů některých kompresorů pocházejících z Čínské lidové republiky	2
2006/C 314/03	Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES — Případy, k nimž Komise nevznáší námitku ⁽¹⁾	7
2006/C 314/04	Sdělení Komise v rámci zavádění směrnice Rady 1999/5/ES ⁽¹⁾	8
2006/C 314/05	Sdělení Komise v rámci provádění směrnice Rady 89/336/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility ⁽¹⁾	31
2006/C 314/06	Sdělení Komise v rámci provádění směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků ⁽¹⁾	48
2006/C 314/07	Informace členských států o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům ⁽¹⁾	73
2006/C 314/08	Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů určitých oxidů manganičitých pocházejících z Jihoafrické republiky	78
2006/C 314/09	Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES — Případy, k nimž Komise nevznáší námitku ⁽¹⁾	80
2006/C 314/10	Oznámení podle čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES — Stažení žádosti o povolení ponechat si vnitrostátní právní předpisy odchylovající se od ustanovení harmonizačního opatření Společenství ⁽¹⁾	82

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

Kontrolní úřad ESVO

2006/C 314/11	Souhrnné informace určené ke zveřejnění v Úředním věstníku	83
2006/C 314/12	Pokyny k metodě stanovování pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) kapitoly II protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru	84
2006/C 314/13	Výzva k podání připomínek podle čl. 1 odst. 2 v části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru s ohledem na Islandský fond pro financování bydlení (FFB)	89
2006/C 314/14	Výzva k podání připomínek podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ohledně kompenzace zvýšených příspěvků na sociální zabezpečení udělené „společnostíem Hurtigrutenu“ (Věc č. 56343)	115

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

20. prosince 2006

(2006/C 314/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3203	SIT slovinský tolar	239,66
JPY japonský jen	156,00	SKK slovenská koruna	34,688
DKK dánská koruna	7,4529	TRY turecká lira	1,8855
GBP britská libra	0,67020	AUD australský dolar	1,6820
SEK švédská koruna	9,0038	CAD kanadský dolar	1,5137
CHF švýcarský frank	1,6039	HKD hongkongský dolar	10,2651
ISK islandská koruna	91,45	NZD novozélandský dolar	1,8915
NOK norská koruna	8,1610	SGD singapurský dolar	2,0316
BGN bulharský lev	1,9558	KRW jihokorejský won	1 222,60
CYP kyperská libra	0,5781	ZAR jihoafrický rand	9,2441
CZK česká koruna	27,418	CNY čínský juan	10,3184
EEK estonská koruna	15,6466	HRK chorvatská kuna	7,3680
HUF maďarský forint	251,90	IDR indonéská rupie	12 001,53
LTL litevský litas	3,4528	MYR malajsijský ringgit	4,6791
LVL lotyšský latas	0,6974	PHP filipínské peso	65,196
MTL maltská lira	0,4293	RUB ruský rubl	34,7170
PLN polský zlotý	3,7993	THB thajský baht	47,400
RON rumunský lei	3,4029		

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů některých kompresorů pocházejících z Čínské lidové republiky

(2006/C 314/02)

Komise obdržela podnět podle článku 5 nařízení Rady (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“) ⁽¹⁾, ve kterém se uvádí, že dovozy některých kompresorů pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčená země“) jsou dumpingové, a způsobují proto výrobnímu odvětví Společenství podstatnou újmu.

1. Podnět

Podnět podalo dne 20. listopadu 2006 sdružení Federazione ANIMA/COMPO (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících významný podíl, v tomto případě více než 50 %, celkové výroby některých kompresorů ve Společenství.

2. Výrobek

Výrobkem označeným za dumpingový jsou pístové kompresory včetně jejich čerpadel s průtokem nepřesahujícím 2 kubické metry (m³) za minutu pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčený výrobek“), obvykle kódů KN ex 8414 40 10, 8414 80 22, ex 8414 80 28 a ex 8414 80 51. Tyto kódy KN se uvádějí pouze pro informaci.

3. Tvrzení o dumpingu

S ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 7 základního nařízení stanovil žadatel běžnou hodnotu pro Čínskou lidovou republiku na základě ceny v zemi s tržním hospodářstvím uvedené v odst. 5.1 písm. d) tohoto oznámení. Tvrzení o dumpingu vychází ze srovnání takto stanovené běžné hodnoty s vývozními cenami dotčeného výrobku při jeho prodeji na vývoz do Společenství.

Na základě toho je vypočítané dumpingové rozpětí značné.

4. Tvrzení o újmě

Žadatel poskytl důkazy o tom, že dovozy dotčeného výrobku z Čínské lidové republiky se celkově zvýšily, a to jak absolutně, tak pokud jde o podíl na trhu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 2117/2005 (Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17).

Objemy a ceny dotčeného dováženého výrobku mají kromě jiných dopadů údajně i nepříznivý vliv na podíl výrobního odvětví Společenství na trhu, na jím prodaná množství a na jím stanovované ceny, což vede k závažným nepříznivým důsledkům na celkový výkon a finanční situaci ve výrobním odvětví Společenství.

5. Postup

Poté, co Komise po konzultaci s poradním výborem stanovila, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem a že existují dostatečné důkazy, které ospravedlňují zahájení řízení, zahajuje šetření podle článku 5 základního nařízení.

5.1 Postup pro stanovení dumpingu a újmy

Šetřením se stanoví, zda je dotčený výrobek pocházející z Čínské lidové republiky předmětem dumpingu a zda tento dumping způsobil újmu.

a) Výběr vzorku

S ohledem na zjevně velký počet stran účastnících se tohoto řízení může Komise rozhodnout, že v souladu s článkem 17 základního nařízení použije výběr vzorku.

i) Výběr vzorku vývozců/výrobců v Čínské lidové republice

Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, aby mohla vzorek vybrat, žádají se všichni vývozcí/výrobci nebo zástupci jednající jejich jménem, aby se přihlásili, a to tak, že se obrátí na Komisi a ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b) bodě i) a ve formátu uvedeném v odstavci 7 jí poskytnou o své společnosti nebo společnostech tyto údaje:

— název, adresu, e-mailovou adresu, telefonní a faxová čísla a jméno kontaktní osoby,

— obrat, vyjádřený v místní měně, a objem, vyjádřený v jednotkách, dotčeného výrobku prodaného na vývoz do Společenství za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,

— obrat, vyjádřený v místní měně, a objem, vyjádřený v jednotkách, dotčeného výrobku prodaného na domácím trhu za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,

- informace o tom, zda společnost hodlá žádat o individuální dumpingové rozpětí ⁽¹⁾ (o individuální dumpingová rozpětí mohou žádat pouze výrobci),
- podrobnosti o činnostech společnosti, pokud jde o výrobu dotčeného výrobku,
- názvy a podrobnosti o činnostech veškerých společností ve spojení ⁽²⁾, jež se podílejí na výrobě a/nebo prodeji (na vývoz a/nebo v rámci domácího trhu) dotčeného výrobku,
- jakékoli další podstatné informace, jež by Komisi napomohly ve výběru vzorku,
- poskytnutím výše uvedených informací souhlasí společnost se svým případným zařazením do vzorku. Je-li společnost vybrána jako součást vzorku, znamená to, že vyplní dotazník a že souhlasí s přešetřením svých odpovědí přímo na místě. Pokud společnost uvede, že se svým případným zařazením do vzorku nesouhlasí, má se za to, že při šetření nespolupracovala. Důsledky nedostatečné spolupráce jsou uvedeny v odstavci 8 níže.

Komise se kromě toho obrátí na orgány v Čínské lidové republice a jakákoli známá sdružení vývozců/výrobců s cílem získat informace, které považuje pro výběr vzorku vývozců/výrobců za nezbytné.

ii) Výběr vzorku dovozců

Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, aby mohla vzorek vybrat, žádají se všichni dovozci nebo zástupci jednající jejich jménem, aby se Komisi přihlásili a poskytli o své společnosti nebo společnostech ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b) bodě i) a ve formátu uvedeném v odstavci 7 tyto údaje:

- název, adresu, e-mailovou adresu, telefonní a faxová čísla a jméno kontaktní osoby,
- celkový obrat společnosti vyjádřený v eurech za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,

⁽¹⁾ O individuální dumpingové rozpětí lze žádat podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení v případě společností nezařazených do vzorku, podle čl. 9 odst. 5 základního nařízení, který se týká individuálního zacházení v případech zahrnujících země bez tržního hospodářství či země, jejichž hospodářství prochází transformací, a podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení v případě společností, které žádají o status tržního hospodářství. O individuální zacházení je třeba požádat podle čl. 9 odst. 5 základního nařízení a o status tržního hospodářství je třeba požádat podle čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení.

⁽²⁾ Pro informace o významu termínu společnosti ve spojení viz článek 143 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

- celkový počet zaměstnanců,
- podrobnosti o činnostech společnosti, pokud jde o dotčený výrobek,
- objem, vyjádřený v jednotkách, a hodnotu, vyjádřenou v eurech, dovozu dotčeného výrobku pocházejícího z Čínské lidové republiky na trh Společenství a jeho dalšího prodeje na trhu Společenství za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,
- názvy a podrobnosti o činnostech veškerých společností ve spojení ⁽²⁾, jež se podílejí na výrobě a/nebo prodeji dotčeného výrobku,
- jakékoli další podstatné informace, jež by Komisi napomohly ve výběru vzorku,
- poskytnutím výše uvedených informací souhlasí společnost se svým případným zařazením do vzorku. Je-li společnost vybrána jako součást vzorku, znamená to, že vyplní dotazník a že souhlasí s přešetřením svých odpovědí přímo na místě. Pokud společnost uvede, že se svým případným zařazením do vzorku nesouhlasí, má se za to, že při šetření nespolupracovala. Důsledky nedostatečné spolupráce jsou uvedeny v odstavci 8 níže.

Komise se kromě toho obrátí na jakákoli známá sdružení dovozců s cílem získat informace, které považuje pro výběr vzorku dovozců za nezbytné.

iii) Výběr vzorku výrobců ve Společenství

S ohledem na vysoký počet výrobců ve Společenství, kteří podporují uvedený podnět, hodlá Komise provést šetření újmy výrobnímu odvětví Společenství výběrem vzorku.

Aby mohla Komise vzorek vybrat, žádají se všichni výrobci ve Společenství, aby ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b) bodě i) a ve formátu uvedeném v odstavci 7 poskytli o své společnosti nebo společnostech tyto údaje:

- název, adresu, e-mailovou adresu, telefonní a faxová čísla a jméno kontaktní osoby,
- celkový obrat společnosti vyjádřený v eurech za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,
- podrobnosti o činnostech společnosti, pokud jde o výrobu dotčeného výrobku,
- hodnotu prodeje dotčeného výrobku na trhu Společenství vyjádřenou v eurech za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,
- objem prodeje dotčeného výrobku na trhu Společenství vyjádřený v jednotkách za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,

- objem výroby dotčeného výrobku vyjádřený v jednotkách za období od 1. října 2005 do 30. září 2006,
- názvy a podrobnosti o činnostech veškerých společností ve spojení⁽¹⁾, jež se podílejí na výrobě a/nebo prodeji dotčeného výrobku,
- jakékoli další podstatné informace, jež by Komisi napomohly ve výběru vzorku,
- poskytnutím výše uvedených informací souhlasí společnost se svým případným zařazením do vzorku. Je-li společnost vybrána jako součást vzorku, znamená to, že vyplní dotazník a že souhlasí s přešetřením svých odpovědí přímo na místě. Pokud společnost uvede, že se svým případným zařazením do vzorku nesouhlasí, má se za to, že při šetření nespolupracovala. Důsledky nedostatečné spolupráce jsou uvedeny v odstavci 8 níže.

iv) Závěrečný výběr vzorků

Všechny zúčastněné strany, jež chtějí předložit jakékoli podstatné informace týkající se výběru vzorku, tak musejí učinit ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b) bodě ii).

Komise hodlá provést závěrečný výběr vzorků po konzultaci s dotčenými stranami, jež vyjádřily souhlas se zařazením do vzorku.

Společnosti zařazené do vzorků musejí ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b) bodě iii) vyplnit dotazník a musejí spolupracovat v rámci šetření.

Nedojde-li k dostatečné spolupráci, může Komise podle čl. 17 odst. 4 a článku 18 základního nařízení při svých zjištěních vycházet z dostupných údajů. Zjištění vycházející z dostupných údajů může být pro dotčenou stranu méně příznivé, jak je vysvětleno v odstavci 8.

b) Dotazníky

S cílem získat informace, které pro své šetření považuje za nezbytné, zašle Komise dotazníky podnikům výrobního odvětví Společenství zařazeným do vzorku, všem sdružením výrobců ve Společenství, vývozcům/výrobcům v Čínské lidové republice zařazeným do vzorku, všem sdružením vývozců/výrobců, dovozcům zařazeným do vzorku, všem sdružením dovozců uvedených v podnětu a orgánům dotčené země vývozu.

⁽¹⁾ Pro informace o významu termínu společnosti ve spojení viz článek 143 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

Vývozci/výrobci v Čínské lidové republice, kteří s ohledem na použití čl. 17 odst. 3 a čl. 9 odst. 6 základního nařízení žádají o individuální dumpingové rozpětí, musejí ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. a) bodě ii) tohoto oznámení předložit vyplněný dotazník. Dotazník si tedy musejí vyžádat ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. a) bodě i). Tyto strany by si však měly být vědomy skutečnosti, že i když je pro vývozce/výrobce použita metoda výběru vzorku, může Komise přesto rozhodnout nestanovit pro ně individuální dumpingové rozpětí, pokud je počet vývozců/výrobců tak velký, že by individuální přezkoumání byla nepřiměřeně zatěžující a bránila by včasnému dokončení šetření.

c) Shromažďování informací a pořádání slyšení

Všechny zúčastněné strany se vyzývají, aby oznámily svá stanoviska, předložily kromě odpovědí na dotazník další informace a poskytly příslušné důkazy. Tyto informace a důkazy musí Komise obdržet ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. a) bodě ii).

Komise může kromě toho zúčastněné strany vyslechnout, pokud o to požádají a doloží, že pro slyšení existují zvláštní důvody. Tato žádost musí být podána ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. a) bodě iii).

d) Výběr země s tržním hospodářstvím

V souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení bude za vhodnou zemi s tržním hospodářstvím za účelem stanovení běžné hodnoty v souvislosti s Čínskou lidovou republikou pravděpodobně vybrána Brazílie. Zúčastněné strany se vyzývají, aby ve zvláštní lhůtě stanovené v odst. 6 písm. c) vyjádřily své připomínky ke vhodnosti této volby.

e) Status tržního hospodářství

Pro ty vývozce/výrobce v Čínské lidové republice, kteří předloží žádost a dostatečné důkazy o tom, že působí v podmínkách tržního hospodářství, tj. splňují kritéria stanovená čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení, se běžná hodnota stanoví v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení. Vývozci/výrobci, kteří hodlají předložit řádně odůvodněnou žádost, tak musí učinit ve zvláštní lhůtě stanovené v odst. 6 písm. d). Komise zašle formuláře žádostí všem vývozcům/výrobcům v Čínské lidové republice uvedeným v podnětu a všem sdružením vývozců/výrobců uvedeným v podnětu, jakož i orgánům Čínské lidové republiky.

5.2 Postup pro posouzení zájmu Společenství

V souladu s článkem 21 základního nařízení a v případě, že jsou tvrzení o dumpingu a jím způsobené újmě opodstatněná, bude rozhodnuto, zda by přijetí antidumpingových opatření nebylo v rozporu se zájmem Společenství. Z tohoto důvodu se mohou výrobní odvětví Společenství, dovozci, jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů, pokud prokáží, že mezi jejich činnostmi a dotčeným výrobkem existuje objektivní souvislost, v obecných lhůtách stanovených v odst. 6 písm. a) bodě ii) přihlásit a sdělit Komisi příslušné informace. Strany, které jednaly v souladu s předchozí větou, mohou ve lhůtě stanovené v bodě 6 písm. a) bodě iii) požádat o slyšení, přičemž uvedou zvláštní důvody pro toto slyšení. Je třeba zdůraznit, že veškeré informace předložené podle článku 21 budou zohledněny pouze tehdy, budou-li v době předložení doloženy věcnými důkazy.

6. Lhůty

a) Obecné lhůty

- i) Pro strany za účelem vyžádání dotazníku nebo jiných formulářů žádostí

Všechny zúčastněné strany by si měly vyžádat dotazník nebo jiné formuláře žádostí co nejdříve, nejpozději však do 10 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- ii) Pro strany za účelem přihlášení se a předložení odpovědi na dotazník a dalších informací

Všechny zúčastněné strany, mají-li být jejich stanoviska při šetření zohledněna, se musí přihlásit, a to tak, že se obrátí na Komisi a předloží svá stanoviska a odpovědi na dotazník nebo další informace do 40 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak. Je třeba věnovat pozornost skutečnosti, že výkon většiny procesních práv uvedených v základním nařízení závisí na tom, zda se zúčastněná strana přihlásí ve výše uvedené lhůtě.

Společnosti vybrané do vzorku musejí své odpovědi na dotazník předložit ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b) bodě iii).

- iii) Slyšení

Všechny zúčastněné strany mohou Komisi v téže lhůtě 40 dnů rovněž požádat o slyšení.

b) Zvláštní lhůta v souvislosti s výběrem vzorku

- i) Informace uvedené v odst. 5.1 písm. a) bodu i), odst. 5.1 písm. a) bodu ii) a odst. 5.1 písm. a) bodu iii) by Komise měla obdržet do 15 dnů od data zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* s ohledem na její úmysl konzultovat dotčené strany, jež vyjádřily souhlas se zařazením do vzorku při jeho závěrečném výběru, ve lhůtě 21 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- ii) Veškeré další informace podstatné pro výběr vzorku uvedené v odst. 5.1 písm. a) bodě iv) musí Komise obdržet do 21 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

- iii) Odpovědi na dotazník od stran, jež byly vybrány do vzorku, musí Komise obdržet do 37 dnů ode dne, kdy jim bylo oznámeno, že byly zařazeny do vzorku.

c) Zvláštní lhůta pro výběr země s tržním hospodářstvím

Strany účastníci se šetření mohou vyjádřit své připomínky ke vhodnosti Brazílie, která bude, jak je uvedeno v odst. 5.1 písm. d), pravděpodobně použita jako země s tržním hospodářstvím pro účely stanovení běžné hodnoty v souvislosti s Čínskou lidovou republikou. Komise musí tyto připomínky obdržet do 10 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

d) Zvláštní lhůta pro podání žádosti o status tržního hospodářství a/ nebo o individuální zacházení

Komise musí obdržet řádně odůvodněnou žádost o status tržního hospodářství (jak je uvedeno v odst. 5.1 písm. e)) a/ nebo o individuální zacházení podle čl. 9 odst. 5 základního nařízení do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

7. Písemná podání, odpovědi na dotazník a korespondence

Veškerá podání a žádosti zúčastněných stran musejí být předloženy písemně (nikoli v elektronické podobě, není-li stanoveno jinak) a musí v nich být uveden název, poštovní a e-mailová adresa a telefonní a faxová čísla zúčastněné strany. Veškerá písemná podání, včetně informací vyžadovaných tímto oznámením, odpovědi na dotazník a korespondence, jež zúčastněné strany poskytují jako důvěrné, se označí poznámkou „*Limited*“⁽¹⁾ a v souladu s čl. 19 odst. 2 základního nařízení se k nim přiloží verze, která není důvěrná a je označena poznámkou „*For inspection by interested parties*“.

⁽¹⁾ Rozumí se tím, že dokument je určen pouze pro interní použití. Je chráněn podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43). Jde o důvěrný dokument podle článku 19 základního nařízení a článku 6 Dohody WTO o provádění článku VI GATT 1994 (antidumpingová dohoda).

Korespondenční adresa Komise, generálního ředitelství pro obchod, ředitelství B:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 295 65 05

8. Nedostatečná spolupráce

Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne v příslušné lhůtě nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou podle článku 18 základního nařízení prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Pokud účastník řízení nespolupracuje nebo spolupracuje pouze částečně, a zjištění se proto podle článku 18 základního nařízení zakládají na dostupných údajích, může pro něj být výsledek méně příznivý, než kdyby spolupracoval.

9. Časový rozvrh šetření

Podle čl. 6 odst. 9 základního nařízení bude šetření ukončeno do 15 měsíců ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V souladu s čl. 7 odst.1 základního nařízení je možné uložit prozatímní opatření nejpozději do 9 měsíců ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES**Případy, k nimž Komise nevznáší námitku**

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 314/03)

Datum přijetí rozhodnutí	25. 1. 2006
Podpora č.	N 305/05
Členský stát	Polsko
Název	Zobowiązania operatorów sieci telefonicznych
Právní základ	Ustawa z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych sieci telefonicznych
Název opatření	Režim podpory
Míra podpory	Opatření nepředstavuje podporu
Délka trvání programu	28. prosinec 2002 – 31. prosinec 2004
Hospodářská odvětví	Pošty a telekomunikace
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Minister ds. Łączności

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	22. 3. 2006
Podpora č.	N 638/05
Členský stát	Francie
Region	Corse
Název	Aide à la création de la chaîne corse Via Stella
Právní základ	Convention d'objectifs et de moyens de la chaîne Via Stella entre l'Etat français, la Collectivité Territoriale de Corse et France 3
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Rozvoj odvětví
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Celková částka plánované podpory 6,2 mil. EUR
Délka trvání programu	31. prosinec 2008
Hospodářská odvětví	Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Collectivité Territoriale de Corse

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Sdělení Komise v rámci zavádění směrnice Rady 1999/5/ES

(Text s významem pro EHP)

Uveřejnění názvů a označení harmonizovaných norem vztahujících se ke směrnici

(2006/C 314/04)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
CENELEC	EN 41003:1998 Zvláštní bezpečnostní požadavky na zařízení připojovaná k telekomunikačním sítím	EN 41003:1996 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2002)	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 50360:2001 Norma výrobku pro prokazování shody mobilních telefonů se základními omezeními z hlediska expozice člověka elektromagnetickými poli (300 MHz až 3 GHz)	ŽÁDNÁ		Článek 3.1.a
CENELEC	EN 50364:2001 Omezení vystavení člověka elektromagnetickým polím ze zařízení pracujících v kmitočtovém rozsahu 0 Hz až 10 GHz, používaných při elektronické ochraně zboží (EAS), vysokofrekvenční identifikaci (RFID) a podobných aplikacích	ŽÁDNÁ		Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 50371:2002 Kmenová norma pro prokazování shody nízkovýkonového elektronického a elektrického zařízení se základními omezeními pro vystavení člověka elektromagnetickým polím (10 MHz až 300 GHz) – Obyvatelstvo	ŽÁDNÁ		Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 50385:2002 Výrobová norma pro prokazování shody základnových stanic a pevných koncových stanic pro bezdrátové telekomunikační systémy se základními omezeními nebo referenčními úrovněmi při vystavení člověka vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím (110 MHz až 40 GHz) – Obyvatelstvo	ŽÁDNÁ		Článek 3.1.a
CENELEC	EN 50401:2006 Norma výrobku pro prokazování shody pevných zařízení pro rádiový přenos (110 MHz – 40 GHz), určených pro užití v bezdrátových telekomunikačních sítích, se základními omezeními nebo referenčními úrovněmi při vystavení obyvatelstva vysokofrekvenčním elektromagnetickým polím, když jsou zařízení uváděna do provozu			Art.3.1a
CENELEC	EN 55022:1994 Meze a metody měření charakteristik rádiového rušení zařízením informační techniky (CISPR 22:1993) Změna A1:1995 k EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A1:1995) Změna A2:1997 k EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A2:1996 (Modifikovaná))	EN 55022:1987 Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998) Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998) Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
CENELEC	EN 55022:1998 Zařízení informační techniky – Charakteristiky rádiového rušení – Meze a metody měření (CISPR 22:1997 (Modifikovaná)) Změna A1:2000 k EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000) Změna A2:2003 k EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)	EN 55022:1994 a její změny Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	1. 8. 2007 1. 10. 2009 1. 10. 2009	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 55022:2006 Zařízení informační techniky – Charakteristiky rádiového rušení – Meze a metody měření (CISPR 22:2005 (Modifikovaná))	EN 55022:1998 a její změny	1. 10. 2009	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 55024:1998 Zařízení informační techniky – Charakteristiky odolnosti – Meze a metody měření (CISPR 24:1997 (Modifikovaná)) Změna A1:2001 k EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A1:2001) Změna A2:2003 k EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A2:2002)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 10. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 12. 2005)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 60065:1998 Zvukové, obrazové a podobné elektronické přístroje – Požadavky na bezpečnost (IEC 60065:1998 (Modifikovaná))	EN 60065:1993 +A11:1997 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 8. 2002)	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60065:2002 Zvukové, obrazové a podobné elektronické přístroje – Požadavky na bezpečnost (IEC 60065:2001 (Modifikovaná))	EN 60065:1998 Poznámka 2.1	1. 3. 2007	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60215:1989 Bezpečnostní ustanovení pro rozhlasové vysílače (IEC 60215:1987) Změna A1:1992 k EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A1:1990) Změna A2:1994 k EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A2:1993)	ŽÁDNÁ Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 6. 1993) Datum ukončení platnosti (15. 7. 1995)	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60825-1:1994 Bezpečnost laserových zařízení — Část 1: Klasifikace zařízení, požadavky a pokyny pro používání (IEC 60825-1:1993) Změna A11:1996 k EN 60825-1:1994 Změna A1:2002 k EN 60825-1:1994 (IEC 60825-1:1993/A1:1997) Změna A2:2001 k EN 60825-1:1994 (IEC 60825-1:1993/A2:2001)	ŽÁDNÁ Poznámka 3 EN 60825-1:1994/A11:1996 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 1997) Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 7. 2005)	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
CENELEC	EN 60825-2:2000 Bezpečnost laserových zařízení — Část 2: Bezpečnost komunikačních systémů s optickými vlákny (IEC 60825-2:2000)	EN 60825-2:1994 +A1:1998 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 4. 2003)	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60825-2:2004 Bezpečnost laserových zařízení — Část 2: Bezpečnost komunikačních systémů s optickými vlákny (OFCS) (IEC 60825-2:2004)	EN 60825-2:2000 Poznámka 2.1	1. 9. 2007	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60825-4:1997 Bezpečnost laserových zařízení — Část 4: Ochranné kryty laserů (IEC 60825-4:1997) Změna A1:2002 k EN 60825-4:1997 (IEC 60825-4:1997/A1:2002) Změna A2:2003 k EN 60825-4:1997 (IEC 60825-4:1997/A2:2003)	ŽÁDNÁ Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005) 1. 10. 2006	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60825-12:2004 Bezpečnost laserových zařízení — Část 12: Bezpečnost systémů prostorové optické komunikace užívaných pro přenos informací (IEC 60825-12:2004)	ŽÁDNÁ		Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60950:2000 Bezpečnost zařízení informační technologie (IEC 60950:1999 (Modifikovaná))	EN 60950:1992 +A1:1993 +A2:1993 +A3:1995 +A4:1997 +A11:1997 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2005)	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 60950-1:2001 Zařízení informační technologie – Bezpečnost — Část 1: Všeobecné požadavky (IEC 60950-1:2001 (Modifikovaná)) Změna A11:2004 k EN 60950-1:2001	EN 60950:2000 Poznámka 2.1 Poznámka 3	1. 7. 2006	Článek 3.1.a (& Článek 2 73/23/EHS)
CENELEC	EN 61000-3-2:2000 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 3-2: Meze – Meze pro emise harmonického proudu (zařízení se vstupním fázovým proudem do 16 A včetně) (IEC 61000-3-2:2000 (Modifikovaná)) Změna A2:2005 k EN 61000-3-2:2000 (IEC 61000-3-2:2000/A1:2001 + A2:2004)	EN 61000-3-2:1995 +A1:1998 +A2:1998 +A14:2000 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004) 1. 1. 2008	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-3-3:1995 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 3-3: Meze – Omezování změn napětí, kolísání napětí a flikru v rozvodných sítích nízkého napětí pro zařízení se jmenovitým fázovým proudem ≤ 16 A, které není předmětem podmíněného připojení (IEC 61000-3-3:1994) Změna A1:2001 k EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A1:2001)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 5. 2004)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
CENELEC	EN 61000-3-11:2000 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 3-11: Meze – Omezování změn napětí, kolísání napětí a flikru v rozvodných sítích nízkého napětí – Zařízení se jmenovitým proudem ≤75 A, které je předmětem podmíněného připojení (IEC 61000-3-11:2000)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 11. 2003)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-3-12:2005 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 3-12: Meze – Meze harmonických proudů způsobených zařízeními se vstupním fázovým proudem > 16 A a ≤ 75 A připojeným k veřejným sítím nízkého napětí (IEC 61000-3-12:2004)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 2. 2008	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-6-1:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 6-1: Kmenové normy – Odolnost – Prostorové obytné, obchodní a lehkého průmyslu (IEC 61000-6-1:1997 (Modifikovaná))	EN 50082-1:1997 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-6-2:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 6-2: Kmenové normy – Odolnost pro průmyslové prostředí (IEC 61000-6-2:1999 (Modifikovaná))	EN 61000-6-2:1999 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-6-2:2005 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 6-2: Kmenové normy – Odolnost pro průmyslové prostředí (IEC 61000-6-2:2005)	EN 61000-6-2:2001 Poznámka 2.1	1. 6. 2008	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-6-3:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 6-3: Kmenové normy – Emise – Prostorové obytné, obchodní a lehkého průmyslu (CISPR/IEC 61000-6-3:1996 (Modifikovaná)) Změna A11:2004 k EN 61000-6-3:2001	EN 50081-1:1992 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004) 1. 7. 2007	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
CENELEC	EN 61000-6-4:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) — Část 6-4: Kmenové normy – Emise – Průmyslové prostředí (IEC 61000-6-4:1997 (Modifikovaná))	EN 50081-2:1993 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)	Článek 3.1.b (& Článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 300 065-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Úzkopásmové přímotisknoucí telegrafní zařízení pro příjem meteorologických nebo navigačních informací (NAVTEX); Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 065-3 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Úzkopásmové přímotisknoucí telegrafní zařízení pro příjem meteorologických nebo navigačních informací (NAVTEX); Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.3 (e) Směrnice R&TTE			Článek 3.3
ETSI	EN 300 086-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Rádiová zařízení s vnitřním nebo vnějším RF konektorem, určená zejména pro analogový přenos řeči; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	ETS 300 086/A2 (02-1997)	Datum ukončení platnosti (31. 8. 2002)	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 300 113-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Rádiová zařízení určená pro přenos dat (a hovoru) a s anténním konektorem; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 113-2 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 12. 2003)	Článek 3.2
ETSI	EN 300 113-2 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Rádiová zařízení s anténním konektorem určená pro přenos dat (a/nebo hovoru), používající modulaci s konstantní nebo proměnnou obálkou; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 113-2 V1.2.1	28. 2. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 300 135-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Rádiová zařízení s úhlovou modulací pracující v občanském pásmu (rádiová zařízení CEPT PR 27); Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	ETS 300 135/A1:1997	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 300 152-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Námořní tísňové polohové majáky (EPIRB), pracující na kmitočtech 121,5 MHz nebo 121,5 MHz a 243 MHz, určené pouze k navádění; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 152-3 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Námořní tísňové polohové majáky (EPIRB) pracující na kmitočtech 121,5 MHz nebo 121,5 MHz a 243 MHz, určené pouze k navádění; Část 3: Harmonizovaná EN podle článku 3.3e Směrnice R&TTE			Článek 3.3
ETSI	EN 300 162-2 V1.1.2 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Radiotelefonní vysílače a přijímače pro námořní pohyblivou službu pracující v pásmech VHF; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 162-3 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Radiotelefonní vysílače a přijímače pro námořní pohyblivou službu pracující v pásmech VHF; Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.3e Směrnice R&TTE			Článek 3.3
ETSI	EN 300 219-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Rádiová zařízení s vnitřním nebo vnějším konektorem RF určená zejména pro analogový přenos řeči; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 220-2 V2.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přístroje s krátkým dosahem (SRD); Rádiová zařízení pro použití v kmitočtovém rozsahu 25 MHz až 1000 MHz s výkonem do 500 mW; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 220-3 V1.1.1	31. 12. 2007	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 300 220-3 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přístroje s krátkým dosahem (SRD); Rádiová zařízení pro použití v kmitočtovém rozsahu 25 MHz až 1000 MHz s výkonem do 500 mW; Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 224-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Služba místního pagingu; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 296-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Rádiová zařízení s vestavěnou anténou, určená převážně pro analogový přenos řeči; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 328 V1.6.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Širokopásmové přenosové systémy; Zařízení pro přenos dat pracující v pásmu ISM 2,4 GHz a používající techniky modulace s rozprostřeným spektrem; Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 328 V1.5.1	Datum ukončení platnosti (31. 8. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 300 328 V1.7.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Širokopásmové přenosové systémy – Zařízení pro přenos dat pracující v pásmu ISM 2,4 GHz a používající techniky širokopásmové modulace – Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 328 V1.6.1	31. 7. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 300 330-2 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přístroje s krátkým dosahem (SRD); Rádiové zařízení v kmitočtovém rozsahu 9 kHz až 25 MHz a systémy s indukční smyčkou v kmitočtovém rozsahu 9 kHz až 30 MHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 330-2 V1.1.1	31. 12. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 300 341-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba (RP 02); Rádiová zařízení s vestavěnou anténou, vysílající signály pro vyvolání specifické odezvy v přijímači; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 373-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Námořní pohyblivé vysílače a přijímače pracující v pásmech MF a HF; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 373-3 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Námořní pohyblivé vysílače a přijímače pracující v pásmech MF a HF; Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.3(e) Směrnice R&TTE			Článek 3.3

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 300 390-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Rádiová zařízení s vestavěnou anténou určená pro přenos dat (a hovoru); Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	ETS 300 390/A1:1997	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 300 422-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Bezšňůrové mikrofony v kmitočtovém rozsahu 25 MHz až 3 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 433-2 V1.1.2 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Amplitudově modulovaná rádiová zařízení pracující v občanském pásmu se dvěma postranními pásmy (DSB) a/ nebo s jedním postranním pásmem (SSB); Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 433-2 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 9. 2002)	Článek 3.2
ETSI	EN 300 440-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení krátkého dosahu; Rádiová zařízení používaná v kmitočtovém rozsahu 1 GHz až 40 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 440-2 V1.1.2 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení krátkého dosahu; Rádiová zařízení používaná v kmitočtovém rozsahu 1 GHz až 40 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 300 440-2 V1.1.1	30. 6. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 300 454-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Širopásmová zvuková pojítka; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 471-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Protokol přístupu, pravidla obsazení a odpovídající technické vlastnosti rádiových zařízení pro přenos dat ve sdílených kanálech; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 674-2-1 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Telematika v silniční dopravě a provozu (RTTT) – Přenosová zařízení pro vyhrazené komunikace krátkého dosahu (DSRC) (500 kbit/s/250 kbit/s) pracující v průmyslovém, vědeckém a lékařském (ISM) pásmu 5,8 GHz – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE – Podčást 1: Požadavky na silniční jednotky (RSU)			Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 300 674-2-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Telematika v silniční dopravě a provozu (RTTT) – Přenosová zařízení pro vyhrazené komunikace krátkého dosahu (DSRC) (500 kbit/s/250 kbit/s) pracující v průmyslovém, vědeckém a lékařském (ISM) pásmu 5,8 GHz – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE – Podčást 2: Požadavky na palubní jednotky (OBU)			Článek 3.2
ETSI	EN 300 698-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Radiotelefonní vysílače a přijímače pro pohyblivou námořní službu pracující v pásmech VHF používané na vnitrostátních vodních cestách; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 698-3 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Radiotelefonní vysílače a přijímače pro pohyblivou námořní službu pracující v pásmech VHF používané na vnitrostátních vodních cestách; Část 3: Harmonizovaná EN podle článku 3.3e Směrnice R&TTE			Článek 3.3
ETSI	EN 300 718-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Lavinové tísňové majáky; Systémy vysílač-přijímač; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 718-3 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Lavinové tísňové majáky; Systémy vysílač; přijímač; Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.3e Směrnice R&TTE	EN 300 718-3 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.3
ETSI	EN 300 720-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Palubní komunikační systémy a zařízení pracující na velmi vysokých kmitočtech (UHF); Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 300 761-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přístroje s krátkým dosahem (SRD); Automatická identifikace vozidel (AVI) na železnici pracující v kmitočtovém rozsahu 2,45 GHz; Část 2: Harmonizovaná norma pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 025-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Radiotelefonní zařízení VHF pro všeobecné komunikace a přidružená zařízení pro digitální selektivní volání (DSC) třídy „D“; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 025-2 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 6. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 025-3 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); VHF radiotelefonní zařízení pro všeobecné komunikace a přidružená zařízení třídy „D“ s digitální selektivní volbou (DSC); Část 3: Harmonizovaná EN podle článku 3.3e Směrnice R&TTE	EN 301 025-3 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 6. 2006)	Článek 3.3

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 091-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Telematika v silniční dopravě a v silničním provozu (RTTT); Radarová zařízení pracující v rozsahu 76 GHz až 77 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 166-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní mobilní služba; Technické vlastnosti a zkušební podmínky rádiových zařízení pro analogové a/nebo digitální komunikace (hovorové a/nebo datové), pracující na úzkopásmových kanálech a opatřená anténním konektorem; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 178-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přenosné radiotelefonní zařízení pracující na velmi vysokých kmitočtech (VHF) pro námořní pohyblivou službu, pracující v pásmech VHF (mimo aplikace pro GMDSS); Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 357-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Bezšňůrová zvuková zařízení v kmitočtovém rozsahu 25 MHz až 2 000 MHz; Uživatelské radiomikrofony a příposlechové systémy pracující v harmonizovaném pásmu CEPT 863 MHz až 865 MHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 357 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2003)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 357-2 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Bezšňůrová zvuková zařízení v kmitočtovém rozsahu 25 MHz až 2 000 MHz; Uživatelské radiomikrofony a příposlechové systémy pracující v harmonizovaném pásmu CEPT 863 MHz až 865 MHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 357-2 V1.2.1	30. 4. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 301 360 V1.1.3 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro družicová uživatelská koncová zařízení (SUT) vysílající ve směru ke geostacionárním družicím v kmitočtových pásmech 27,5 GHz až 29,5 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 360 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES) – Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na družicová interaktivní koncová zařízení (SIT) a družicová uživatelská koncová zařízení (SUT), vysílající ve směru ke geostacionárním družicím v kmitočtových pásmech 27,5 GHz až 29,5 GHz	EN 301 360 V1.1.3	30. 11. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 301 406 V1.5.1 Digitální bezšňůrové telekomunikace (DECT); Harmonizovaná EN pro digitální bezšňůrové telekomunikace (DECT) pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE; Kmenové rádiové požadavky	EN 301 406 V1.4.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2005)	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 419-1 V4.0.1 Digitální buňkový telekomunikační systém (Fáze 2); Požadavky na připojení pro globální systém mobilních komunikací (GSM); Část 1: Pohyblivé stanice pracující v pásmech GSM 900 MHz a DCS 1 800 MHz; Přístup (GSM 13.01 verze 4.1.1) (Použitelné části: 12.1.1, 12.1.2, 12.2.1, 12.2.2, 13.1, 13.2, 13.3-1, 13.4, 14.1.1.2, 14.1.2.2, 14.3, 14.4.1, 14.5.1, 14.6.1, 14.7.1, 19.1, 19.2, 19.3, 20.1, 20.2, 20.3, 20.4, 20.5, 20.6, 20.7, 20.8, 20.9, 20.10, 20.11, 20.12, 20.13, 20.15, 20.16, 20.20.1, 20.20.2, 21.1, 21.2, 21.3.1, 21.3.2, 21.4, 22.1, 25.2.1.1.4, 25.2.1.2.3, 25.2.1.2.4, 25.2.3, 26.2.1.1, 26.2.1.2, 26.2.1.3, 26.2.2, 26.6.1.1, 26.6.1.2, 26.6.13.10, 26.6.13.3, 26.6.13.5, 26.6.13.6, 26.6.13.8, 26.6.13.9, 26.7.4.6, 26.7.5.7.1, 26.8.1.2.6.6, 26.8.1.3.5.2, 26.8.2.1, 26.8.2.2, 26.8.2.3, 26.8.3, 26.9.2, 26.9.3, 26.9.4, 26.9.5, 26.10.2.2, 26.10.2.3, 26.10.2.4.1, 26.10.2.4.2, 26.11.2.1, 26.12.1, 26.12.2.1, 26.12.3, 26.12.4, 27.6, 27.7, 31.6.1.1, 34.2.1, 34.2.2, 34.2.3)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 419-2 V5.1.1 Digitální buňkový telekomunikační systém (Fáze 2+); Požadavky na připojení pro globální systém mobilních komunikací (GSM); Pohyblivé stanice pro víceintervalový vysokorychlostní přenos dat s přepojováním okruhů (HSCSD); Přístup			Článek 3.2
ETSI	EN 301 419-3 V5.0.2 Digitální buňkový telekomunikační systém (Fáze 2+); Požadavky na připojení pro globální systém mobilních komunikací (GSM); Prvky zdokonalených hovorových volání (ASCI); Pohyblivé stanice; Přístup (GSM 13.68 verze 5.0.2) (Použitelné části: 26.14.5.2, 26.14.7.3, 26.14.8.1)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 419-7 V5.0.2 Digitální buňkový telekomunikační systém (Fáze 2+); Požadavky na připojení pro globální systém mobilních komunikací (GSM); Železniční pásmo (R-GSM); Pohyblivé stanice; Přístup (GSM 13.67 verze 5.0.2) (Použitelné části: 12.3.1, 12.3.2, 12.4.1, 12.4.2, 13.9, 14.7.3, 20.21.1, 20.21.2, 20.21.3, 20.21.4, 20.21.5, 20.21.6, 20.21.7, 20.21.8, 20.21.9, 20.21.10, 20.21.11, 20.21.12, 20.21.13, 20.21.15, 20.21.16, 20.21.18, 26.10.2.2, 26.10.2.3, 26.10.2.4.1, 26.10.2.4.2)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 423 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Harmonizovaná norma pro zemský letecký telekomunikační systém podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	TBR 23: 1998	Datum ukončení platnosti (30. 9. 2002)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 426 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro nízkorychlostní pozemní pohyblivé družicové pozemské stanice (LMES) pracující v kmitočtových pásmech 1,5/1,6 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 426 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 6. 2002)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 427 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro nízkorychlostní pozemní pohyblivé družicové pozemské stanice (LMES) pracující v kmitočtových pásmech 11/12/14 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 427 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 8. 2003)	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 428 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN na koncové zařízení s velmi malou aperturou (VSAT); Družicové pozemské stanice určené pouze pro vysílání, pro vysílání/příjem nebo pouze pro příjem, pracující v kmitočtových pásmech 11/12/14 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 428 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 428 V1.3.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES) – Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na koncová zařízení s velmi malou aperturou (VSAT) – Družicové pozemské stanice určené pouze pro vysílání, pro vysílání/příjem nebo pouze pro příjem, pracující v kmitočtových pásmech 11/12/14 GHz	EN 301 428 V1.2.1	30. 6. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 301 430 V1.1.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro družicové zpravodajství přes přepravitelné pozemské stanice (SNG TES) pracující v kmitočtových pásmech 11-12/13-14 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	TBR 30: 1998	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 441 V1.1.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN na pohyblivé pozemské stanice (MES), včetně ručních pozemských stanic družicových sítí osobních komunikací (S-PCN) v kmitočtových pásmech 1,6/2,4 GHz pohyblivé družicové služby (MSS) pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	TBR 41: 1998	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 442 V1.1.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN na pohyblivé pozemské stanice (MES), včetně ručních pozemských stanic, družicových sítí osobních komunikací (S-PCN) v kmitočtových pásmech 2,0 GHz pohyblivé družicové služby (MSS) pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	TBR 42: 1998	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 443 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro koncová zařízení s velmi malou aperturou (VSAT); Družicové pozemské stanice určené pouze pro vysílání, pro vysílání a příjem nebo pouze pro příjem, pracující v kmitočtových pásmech 4 GHz a 6 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 443 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 443 V1.3.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na koncová zařízení s velmi malou aperturou (VSAT) – Družicové pozemské stanice určené pouze pro vysílání, pro vysílání a příjem nebo pouze pro příjem, pracující v kmitočtových pásmech 4 GHz a 6 GHz	EN 301 443 V1.2.1	30. 11. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 301 444 V1.1.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN na pozemní pohyblivé pozemské stanice (LMES), pracující v pásmech 1,5 GHz a 1,6 GHz zajišťující hlasové a/nebo datové komunikace pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	TBR 44: 1998	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2001)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 449 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Harmonizovaná EN pro základnové stanice CDMA s rozptřeným spektrem pracující v buňkovém pásmu 450 MHz (CDMA 450) a pásmech PAMR 410, 450 a 870 MHz (CDMA/PAMR), pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 459 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN na družicová interaktivní koncová zařízení (SIT) a družicová uživatelská koncová zařízení (SUT), vysílající ve směru k družicím na geostacionární oběžné dráze v kmitočtových pásmech 29,5 až 30,0 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 459 V1.3.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na družicová interaktivní koncová zařízení (SIT) a družicová uživatelská koncová zařízení (SUT), vysílající ve směru k družicím na geostacionární oběžné dráze v kmitočtových pásmech 29,5 GHz až 30,0 GHz	EN 301 459 V1.2.1	31. 12. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 301 489-01 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 1: Společné technické požadavky			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-01 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 1: Společné technické požadavky	EN 301 489-01 V1.2.1	31. 8. 2007	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-01 V1.4.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 1: Společné technické požadavky	EN 301 489-01 V1.2.1 & V1.3.1	31. 8. 2007	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-01 V1.5.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 1: Společné technické požadavky	EN 301 489-01 V1.4.1	11. 8. 2008	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-01 V1.6.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 1: Společné technické požadavky	EN 301 489-01 V1.5.1	30. 11. 2008	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-02 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 2: Specifické podmínky pro zařízení rádiového pagingu	EN 301 489-02 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-03 V1.4.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 3: Specifické podmínky pro zařízení krátkého dosahu (SRD) pracující na kmitočtech mezi 9 kHz a 40 GHz	EN 301 489-03 V1.3.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-04 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 4: Specifické podmínky pro pevné rádiové spoje a přidružená zařízení a služby	EN 301 489-04 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 489-05 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 5: Specifické podmínky pro soukromá pozemní pohyblivá rádiová (PMR) a přidružená zařízení (hovorová a nehovorová)	EN 301 489-05 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-06 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 6: Specifické podmínky pro zařízení digitálních bezšňůrových telekomunikací (DECT)	EN 301 489-06 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-07 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 7: Specifické podmínky pro pohyblivá a přenosná rádiová a přidružená zařízení digitálních buňkových rádiových telekomunikačních systémů (GSM a DCS)	EN 301 489-07 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-07 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 7: Specifické podmínky pro pohyblivá a přenosná rádiová a přidružená zařízení digitálních buňkových rádiových telekomunikačních systémů (GSM a DCS)	EN 301 489-07 V1.2.1	31. 1. 2009	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-08 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 8: Specifické podmínky pro základnové stanice GSM	EN 301 489-08 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-09 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 9: Specifické podmínky pro bezdrátové mikrofony a podobná zařízení vysokofrekvenčního (RF) zvukového spoje, bezšňůrová zvuková a příposlechová zařízení	EN 301 489-09 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-10 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 10: Specifické podmínky pro bezšňůrová telefonní zařízení první (CT1 a CT1+) a druhé (CT2) generace	EN 301 489-10 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-11 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 11: Specifické podmínky pro zemské vysílače služby rozhlasového vysílání	EN 301 489-11 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-11 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 11: Specifické podmínky pro zemské vysílače služby rozhlasového vysílání	EN 301 489-11 V1.2.1	30. 11. 2007	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-12 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum; Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 12: Specifické podmínky pro koncová zařízení s velmi malou aperturou, družicové interaktivní pozemské stanice pracující v kmitočtových rozsazích mezi 4 GHz a 30 GHz v pevné družicové službě (FSS)	EN 301 489-12 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 7. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 489-13 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 13: Specifické podmínky pro rádiová a přidružená zařízení (hovorová a nehovorová) občanského pásma (CB)	EN 301 489-13 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-14 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 14: Specifické podmínky pro analogové a digitální zemské vysílače služby TV vysílání	EN 301 489-14 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 7. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-15 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 15: Specifické podmínky pro obchodně dostupná radioamatérská zařízení	EN 301 489-15 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-16 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 16: Specifické podmínky pro analogová pohyblivá a přenosná zařízení buňkových radiokomunikací	EN 301 489-16 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-17 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 17: Specifické podmínky pro širokopásmové přenosové systémy 2,4 GHz a vysokovýkonná zařízení RLAN 5 GHz	EN 301 489-17 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-18 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 18: Specifické podmínky pro zařízení zemských svazkových rádiových sítí (TETRA)	EN 301 489-18 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-19 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 19: Specifické podmínky pro pohyblivé pozemské stanice určené pouze pro příjem (ROMES) pracující v pásmu 1,5 GHz zajišťující datové komunikace	EN 301 489-19 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-20 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 20: Specifické podmínky pro pohyblivé pozemské stanice (MES) používané v pohyblivých družicových službách (MSS)	EN 301 489-20 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-22 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 22: Specifické požadavky pro letecká pohyblivá a pevná rádiová zařízení VHF umístěná na zemském povrchu	EN 301 489-22 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-22 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 22: Specifické požadavky pro letecká pohyblivá a pevná rádiová zařízení VHF umístěná na zemském povrchu	EN 301 489-22 V1.2.1	28. 2. 2007	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 489-23 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 23: Specifické podmínky pro rádiové zařízení, opakovač a přidružené zařízení základnové stanice (BS) pro CDMA s přímým rozprostřením, IMT-2000 (UTRA)	EN 301 489-23 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-24 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 24: Specifické podmínky pro pohyblivé a přenosné (UE) rádiové a přidružené zařízení pro CDMA s přímým rozprostřením, IMT-2000 (UTRA)	EN 301 489-24 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 11. 2005)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-24 V1.3.1 (10-2005) Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 24: Specifické podmínky pro pohyblivá a přenosná (UE) rádiová a přidružená zařízení CDMA s přímým rozprostřením, IMT 2000 (UTRA)	EN 301 489-24 V1.2.1	31. 1. 2009	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-25 V2.0.0 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 25: Specifické podmínky pro pohyblivé stanice CDMA s více nosnými a přidružené zařízení, IMT-2000			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-25 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 25: Specifické podmínky pro pohyblivé stanice CDMA s více nosnými a přidružené zařízení, IMT-2000	EN 301 489-25 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 7. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-25 V2.3.2 (7-2005) Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 25: Specifické podmínky pro pohyblivé stanice a přidružené zařízení CDMA s 1x rozprostřeným spektrem	EN 301 489-25 V2.2.1	30. 4. 2007	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-26 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 26: Specifické podmínky pro základnové stanice CDMA s více nosnými a přidružené zařízení, IMT-2000			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-26 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb; Část 26: Specifické podmínky pro základnové stanice CDMA s více nosnými a přidružené zařízení, IMT-2000	EN 301 489-26 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 7. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-26 V2.3.2 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 26: Specifické podmínky pro základnové stanice, opakovače a přidružené zařízení CDMA s 1x rozprostřeným spektrem	EN 301 489-26 V2.2.1	30. 4. 2007	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 489-27 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 27: Specifické podmínky pro aktivní lékařské implantáty velmi nízkého výkonu (ULP-AMI) a související periferní zařízení			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-28 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 28: Specifické podmínky pro bezdrátové digitální obrazové spoje			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-31 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 31: Specifické podmínky pro zařízení v pásmu 9 kHz až 315 kHz pro aktivní lékařské implantáty velmi nízkého výkonu (ULP-AMI) a související periferní zařízení (ULP-AMI-P)			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 489-32 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) rádiových zařízení a služeb – Část 32: Specifické podmínky pro aplikace radarového sondování země a zdí			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 502 V8.1.2 Harmonizovaná EN pro globální systém mobilních komunikací (GSM); Základnová stanice a zařízení opakovače pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE (GSM 13.21 verze 8.0.1, vydání 1999)	EN 301 502 V7.0.1	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2002)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 511 V9.0.2 Globální systém pro mobilní komunikaci (GSM); Harmonizovaná norma pro pohyblivé stanice v pásmech GSM 900 a DCS 1800 pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE (1999/5/EC)	EN 301 511 V7.0.1	Datum ukončení platnosti (30. 6. 2004)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 526 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Harmonizovaná EN pro pohyblivé stanice CDMA s rozprostřeným spektrem pracující v buňkovém pásmu 450 MHz (CDMA 450) a v pásmech PAMR 410 MHz, 450 MHz a 870 MHz (CDMA-PAMR), pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 681 V1.3.2 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro pohyblivé pozemské stanice (MES) pohyblivých systémů geostacionárních družic, včetně ručních pozemských stanic družicové sítě osobních komunikací (S-PCN) v pásmech 1,5/1,6 GHz v rámci pohyblivé družicové služby (MSS), pokrývající základní požadavky podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 681 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 721 V1.2.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pro pohyblivé pozemské stanice (MES) zajišťující nízkorychlostní datové komunikace (LBRDC), používající družice na nízké oběžné dráze (LEO) a pracující pod 1 GHz pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 721 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2002)	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 751 V1.2.1 Pevné rádiové systémy; Zařízení a antény mezi dvěma body; Kmenová harmonizovaná norma pro digitální pevné rádiové systémy a antény mezi dvěma body pokrývající základní požadavky podle článku 3.2 Směrnice 1999/5/EC	EN 301 751 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2005)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 753 V1.2.1 Pevné rádiové systémy; Zařízení a antény mezi více body; Kmenová harmonizovaná norma pro digitální pevné rádiové systémy a antény mezi více body pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice 1999/5/EC	EN 301 753 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (28. 2. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 783-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pozemní pohyblivá služba; Obchodně dostupná radioamatérská zařízení; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 796 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Harmonizovaná EN pro bezšňůrová telefonní zařízení CT1 a CT1+ pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 797 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Harmonizovaná EN pro bezšňůrová telefonní zařízení CT 2 pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 839-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Rádiové zařízení aktivních lékařských implantátů a doplňků velmi nízkého výkonu, pracující v kmitočtovém rozsahu 402 MHz až 405 MHz; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 840-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Digitální radiomikrofony pracující v harmonizovaném pásmu CEPT 1 785 MHz až 1 800 MHz; Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 843-1 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) námořních rádiových zařízení a služeb; Část 1: Společné technické požadavky	EN 301 843-1 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 843-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) námořních rádiových zařízení a služeb; Část 2: Zvláštní podmínky pro radiotelefonní vysílače a přijímače	EN 301 843-2 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 843-4 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) námořních rádiových zařízení a služeb; Část 4: Zvláštní podmínky pro úzkopásmové přímozapisující (NBDP) přijímače NAVTEX	EN 301 843-4 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2006)	Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 843-5 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) námořních rádiových zařízení a služeb – Část 5: Zvláštní podmínky pro radiotelefonní vysílače a přijímače MF/HF			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 843-6 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Norma pro elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) námořních rádiových zařízení a služeb; Část 6: Specifické podmínky pro pozemní stanice na palubách lodí, vysílající na kmitočtech nad 3 GHz			Článek 3.1.b (& článek 4 89/336/EHS)
ETSI	EN 301 893 V1.2.3 Širokopásmové rádiové přístupové sítě (BRAN); Vysokovýkonná RLAN 5 GHz; Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 893 V1.3.1 Širokopásmové rádiové přístupové sítě (BRAN); Vysokovýkonná RLAN 5 GHz; Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 301 893 V1.2.3	31. 3. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-01 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 1: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT-2000, úvod a společné požadavky	EN 301 908-01 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-02 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA s přímým rozproštěním (UTRA FDD) (UE)	EN 301 908-02 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-03 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA s přímým rozproštěním (UTRA FDD) (BS)	EN 301 908-03 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-04 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 4: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA s více nosnými (cdma2000) (UE)	EN 301 908-04 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-05 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 5: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA s více nosnými (cdma2000) (BS)	EN 301 908-05 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-06 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 6: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA TDD (UTRA TDD) (UE)	EN 301 908-06 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 301 908-07 V2.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 7: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA TDD (UTRA TDD) (BS)	EN 301 908-07 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (31. 1. 2006)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-07 V2.2.2 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 7: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, CDMA TDD (UTRA TDD) (BS)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-08 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 8: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, TDMA s jednou nosnou (UWC 136) (UE)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-09 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 9: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, TDMA s jednou nosnou (UWC 136) (BS)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-10 V2.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Základnové stanice (BS) a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT 2000 třetí generace; Část 10: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT 2000, FDMA/TDMA (DECT)	EN 301 908-10 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 9. 2005)	Článek 3.2
ETSI	EN 301 908-11 V.2.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Základnové stanice (BS), opakovače a uživatelská zařízení (UE) buňkových sítí IMT-2000 třetí generace – Část 11: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na IMT-2000, CDMA s přímým rozproštěním (UTRA FDD) (opakovače)			Článek 3.2
ETSI	EN 301 929-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Vysílače a přijímače VHF pobřežních stanic pro GMDSS a ostatní použití v námořní pohyblivé službě – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 301 997-2 V1.1.1 Přenos a multiplexování (TM); Zařízení ve více bodech; Rádiové zařízení pro použití v multimediálních bezdrátových systémech (MWS) v kmitočtovém pásmu 40,5 GHz až 43,5 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 017-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Vysílací zařízení pro amplitudově modulovanou (AM) rozhlasovou službu – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 302 018-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Vysílací zařízení rozhlasové služby s kmitočtovou modulací (FM); Část 2: Harmonizovaná norma podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	ETS 300 384/A1: 1997	Datum ukončení platnosti (31. 12. 2005)	Článek 3.2
ETSI	EN 302 018-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Vysílací zařízení rozhlasové služby s kmitočtovou modulací (FM); Část 2: Harmonizovaná norma podle článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 302 018-2 V1.1.1	30. 11. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 302 054-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Pomocné prostředky meteorologie (Met Aids); Radiosondy používané v kmitočtovém rozsahu 400,15 MHz až 406 MHz s výkonem do 200 mW; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 064-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Bezdrátové obrazové spoje (WVL) pracující v kmitočtovém pásmu 1,3 GHz až 50 GHz – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 066-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Zařízení krátkého dosahu (SRD) – Aplikace radarového sondování země a zdi – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 077-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přenosové zařízení pro službu zemského digitálního rozhlasového vysílání (T-DAB); Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 186 V1.1.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na letadlové pozemské stanice (AES) pohyblivé družicové služby, pracující v kmitočtových pásmech 11/12/14 GHz			Článek 3.2
ETSI	EN 302 195-2 V1.1.1 (3-2004) Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Rádiová zařízení aktivních lékařských implantátů a doplňků velmi nízkého výkonu (ULP AMI), pracující v kmitočtovém rozsahu 9 kHz až 315 kHz – Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 208-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Vysokofrekvenční identifikační zařízení pracující v pásmu 865 MHz až 868 MHz s úrovněmi výkonu do 2 W – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 217-2-2 V1.1.3 Pevné rádiové systémy – Vlastnosti a požadavky na zařízení a antény mezi dvěma body – Část 2-2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE pro digitální systémy pracující v kmitočtových pásmech, kde se používá kmitočtová koordinace	EN 301 751 V1.2.1	31. 5. 2007	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 302 217-3 V1.1.3 Pevné rádiové systémy – Vlastnosti a požadavky na zařízení a antény mezi dvěma body – Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE pro zařízení pracující v kmitočtových pásmech, kde se nepoužívá kmitočtová koordinace	EN 301 751 V1.2.1	31. 5. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 302 217-4-2 V1.1.3 Pevné rádiové systémy; Vlastnosti a požadavky na zařízení a antény mezi dvěma body; Část 4-2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE pro antény	EN 301 751 V1.2.1	31. 5. 2007	Článek 3.2
ETSI	EN 302 217-4-2 V1.2.1 Pevné rádiové systémy; Vlastnosti a požadavky na zařízení a antény mezi dvěma body; Část 4-2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE pro antény	EN 302 217-4-2 V1.1.3	31. 3. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 302 245-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Přenosové zařízení pro vysílací službu celosvětového digitálního rozhlasového systému (DRM) – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 288-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení krátkého dosahu – Telematika v silniční dopravě a provozu (RTTT); Radarová zařízení krátkého dosahu pracující v pásmu 24 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 288-2 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení krátkého dosahu – Telematika v silniční dopravě a provozu (RTTT); Radarová zařízení krátkého dosahu pracující v pásmu 24 GHz; Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE	EN 302 288-2 V1.1.1	30. 6. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 302 291-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Zařízení krátkého dosahu (SRD) – Zařízení datových komunikací blízkého dosahu s induktivním přenosem, pracující na 13,56 MHz – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 296 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přenosové zařízení pro vysílací službu zemské digitální televize (DVB-T); Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 297 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Přenosové zařízení pro vysílací službu analogové televize; Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 326-2 V1.1.2 Pevné rádiové systémy – Zařízení a antény mezi více body – Část 2: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na digitální rádiová zařízení mezi více body	EN 301 753 V1.2.1	30. 9. 2008	Článek 3.2

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1	Článek 1999/5/ES
ETSI	EN 302 326-3 V1.1.2 Pevné rádiové systémy – Zařízení a antény mezi více body – Část 3: Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE na rádiové antény mezi více body	EN 301 753 V1.2.1	30. 9. 2008	Článek 3.2
ETSI	EN 302 340 V1.1.1 Družicové pozemské stanice a systémy (SES) – Harmonizovaná EN pro družicové pozemské stanice na palubách lodí (ESVs), pracující v kmitočtových pásmech 11/12/14 GHz přidělených pevně družicové službě (FSS), pokrývající základní požadavky podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 372-2 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) – Zařízení krátkého dosahu (SRD) – Zařízení pro detekci a pohyb – Radar pro sondování výšky hladiny v nádržích (TLPR) pracující v kmitočtových pásmech 5,8 GHz, 10 GHz, 25 GHz, 61 GHz a 77 GHz – Část 2: Harmonizovaná EN podle článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 426 V1.1.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM) Harmonizovaná EN pro opakovace CDMA s rozprostřeným spektrem pracující v bunkovém pásmu 450 MHz (CDMA450) a v pásmech PAMR 410 MHz, 450 MHz a 870 MHz (CDMA PAMR), pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 302 502 V1.1.1 Přístupové sítě širokopásmového rádia (BRAN) – Pevné širokopásmové datové přenosové systémy 5,8 GHz – Harmonizovaná EN pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE			Článek 3.2
ETSI	EN 303 035-1 V1.2.1 Harmonizovaná EN pro zařízení TETRA pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE; Část 1: Hlas a data (V+D)	EN 303 035-1 V1.1.1	Datum ukončení platnosti (30. 9. 2003)	Článek 3.2
ETSI	EN 303 035-2 V1.2.2 Harmonizovaná EN pro zařízení TETRA pokrývající základní požadavky článku 3.2 Směrnice R&TTE; Část 2: Provoz v přímém módu (DMO)	EN 303 035-2 V1.2.1	Datum ukončení platnosti (31. 10. 2004)	Článek 3.2
ETSI	ETS 300 487/A1:1997 Družicové pozemské stanice a systémy (SES); Pohyblivé pozemské stanice, určené jen pro příjem (ROMES), pracující v pásmu 1,5 GHz a zajišťující datové spojení; Vysokofrekvenční (RF) specifikace			Článek 3.2

(¹) — CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel: (33) 492 94 42 12, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Poznámka 1: Obecně datem ukončení předpokladu shody bude datum zrušení („dow“) stanovené evropskou normalizační organizací, ale uživatelé těchto norem se upozorňují, že v určitých výjimečných případech tomu může být jinak.

Poznámka 2.1: Nová (nebo změněná) norma má stejnou oblast působnosti jako nahrazovaná norma. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice.

Poznámka 2.2: Nová norma má širší oblast působnosti než nahrazovaná norma. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice.

Poznámka 2.3: Nová norma má užší oblast působnosti než nahrazovaná norma. K uvedenému datu (částečně) nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice u těch výrobků, které spadají do oblasti působnosti nové normy. Předpoklad shody se základními požadavky směrnice u výrobků, které dosud spadají do oblasti působnosti (částečně) nahrazované normy, ale nespádají do oblasti působnosti nové normy, není ovlivněn.

Poznámka 3: V případě změn je uvedena norma EN CCCC: YYYY, její předchozí změny, pokud existují, a nově citovaná změna. Nahrazovaná norma (sloupec 4) se proto skládá z EN CCCC: YYYY a jejích předchozích změn, pokud existují, ale bez nově citované změny. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice

Příklad: U EN 60215:1989 platí:

CENELEC	EN 60215:1989 Bezpečnostní ustanovení pro rádiové vysílače (IEC 60215:1987) [Příslušná norma je EN 60215:1989]	ŽÁDNÁ [Neexistuje nahra- zovaná norma]	—	Čl. 3.1.a (& čl.2 73/23 EHS)
	Změna A1:1992 k EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A1:1990) [Příslušná norma je EN 60215:1989 +A1:1992 k EN 60215:1989]	Poznámka 3 [Nahrazovaná norma je EN 60215:1989]	Datum ukončení platnosti (1. 6. 1993)	
	Změna A2:1994 k EN 60215:1989 (IEC 60215:1987/A2:1993) [Příslušná norma je EN 60215:1989 +A1:1992 k EN 60215:1989 +A2:1994 k EN 60215:1989]	Poznámka 3 [Nahrazovaná norma je EN 60215:1989 + A1:1992 k EN 60215:1989]	Datum ukončení platnosti (15. 7. 1995)	

Poznámka 4: EN 301 489-1 obsahuje společné požadavky elektromagnetické kompatibility na emise a odolnost pro všechna rádiová zařízení a musí být používána s příslušnou částí této normy pro rádiová zařízení, aby se prokázal předpoklad shody s článkem 3.1.b směrnice

POZNÁMKA:

- Kromě toho normy zveřejněné podle směrnicemi 73/23/ES, 89/336/EHS, 90/385/EHS a 93/42/EHS mohou být použity pro prokázání shody s články 3.1.a a 3.1.b směrnice 1999/5/ES.
- O výrobcích se předpokládá, že budou vyhovovat směrnici, pokud splňují požadavky v rozsahu podmínek používání, pro které jsou určeny.
- Tento seznam nahrazuje všechny předchozí seznamy zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Sdělení Komise v rámci provádění směrnice Rady 89/336/EHS ze dne 3. května 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility

(Text s významem pro EHP)

Uveřejnění názvů a označení harmonizovaných norem vztahujících se ke směrnici

(2006/C 314/05)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 50065-1:2001 Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz – Část 1: Všeobecné požadavky, kmitočtová pásma a elektromagnetická rušení	EN 50065-1:1991 + A1:1992 + A2:1995 + A3:1996 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 4. 2003)
CENELEC	EN 50065-2-1:2003 Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz – Část 2-1: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v prostorech obytných, obchodních a lehkého průmyslu Změna A1:2005 k EN 50065-2-1:2003	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 2004) 1. 7. 2008
CENELEC	EN 50065-2-2:2003 Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz – Část 2-2: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 95 kHz až 148,5 kHz a určených pro používání v průmyslovém prostředí Změna A1:2005 k EN 50065-2-2:2003	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 2004) 1. 7. 2008
CENELEC	EN 50065-2-3:2003 Signalizace v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 3 kHz až 148,5 kHz – Část 2-3: Požadavky na odolnost síťových komunikačních zařízení a systémů pracujících v rozsahu kmitočtů 3 kHz až 95 kHz a určených pro používání dodavateli a distributory elektrické energie Změna A1:2005 k EN 50065-2-3:2003	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 8. 2004) 1. 7. 2008
CENELEC	EN 50083-2:2001 Kabelové sítě pro televizní a rozhlasové signály a interaktivní služby – Část 2: Elektromagnetická kompatibilita pro součásti Změna A1:2005 k EN 50083-2:2001	EN 50083-2:1995 + A1:1997 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004) 1. 4. 2008
CENELEC	EN 50090-2-2:1996 Elektronické systémy pro byty a budovy (HBES) – Část 2-2: Přehled systému – Všeobecné technické požadavky	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 1999)
CENELEC	EN 50091-2:1995 Zdroje nepřerušovaného napájení (UPS) – Část 2: Požadavky EMC	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 3. 1999)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 50130-4:1995 Poplachové systémy – Část 4: Elektromagnetická kompatibilita –Norma skupiny výrobků: Požadavky na odolnost komponentů požárních systémů, zabezpečovacích systémů a systémů přivolání pomoci Změna A1:1998 k EN 50130-4:1995 Změna A2:2003 k EN 50130-4:1995	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001) 1. 9. 2007
CENELEC	EN 50148:1995 Elektronické taxametry	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (15. 12. 1995)
CENELEC	EN 50240:2004 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Výrobová norma pro odporová svarovací zařízení	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 4. 2007
CENELEC	EN 50263:1999 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) –Norma výrobku pro měřicí relé a ochranná zařízení	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 8. 2002)
CENELEC	EN 50270:1999 Elektromagnetická kompatibilita –Elektrická zařízení pro detekci a měření hořlavých plynů, toxických plynů nebo kyslíku	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 2001)
CENELEC	EN 50293:2000 Elektromagnetická kompatibilita – Systémy silniční dopravní signalizace – Norma výrobku	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 4. 2003)
CENELEC	EN 50295:1999 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Řídicí zařízení a přístroje pro vzájemné propojení –Propojení čidel ovládačů (AS-i)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 12. 1999)
CENELEC	EN 50370-1:2005 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Norma skupiny výrobku pro obráběcí a tvářecí stroje – Část 1: Emise	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 2. 2008
CENELEC	EN 50370-2:2003 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Norma skupiny výrobků pro obráběcí a tvářecí stroje – Část 2: Odolnost	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 11. 2005)
CENELEC	EN 50412-2-1:2005 Komunikační zařízení a systémy pro silová vedení používané v instalacích nízkého napětí v kmitočtovém rozsahu 1,6 MHz až 30 MHz – Část 2-1: Obytné, obchodní a průmyslové prostředí – Požadavky na odolnost	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 4. 2008
CENELEC	EN 50428:2005 Spínače pro domovní a podobné pevné elektrické instalace – Skupinová norma – Spínače a související příslušenství pro použití v elektronických systémech pro byty a budovy (HBES)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 1. 2008

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 55011:1998 Průmyslová, vědecká a lékařská (ISM) vysokofrekvenční zařízení – Charakteristiky rádiového rušení – Meze a metody měření (CISPR 11:1997 (Modifikovaná)) Změna A1:1999 k EN 55011:1998 (CISPR 11:1997/A1:1999) Změna A2:2002 k EN 55011:1998 (CISPR 11:1999/A2:2002)	EN 55011:1991 + A1:1997 + A2:1996 Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 8. 2002) Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005)
CENELEC	EN 55012:2002 Motorová vozidla, motorové čluny a zařízení poháněná zážehovými motory – Charakteristiky vysokofrekvenčního rušení – Meze a metody měření pro ochranu přijímačů s výjimkou těch, které jsou instalovány v samotném vozidle/člunu/zařízení nebo v sousedních vozidlech/člunech/zařízeních (CISPR 12:2001) Poznámka 8 Změna A1:2005 k EN 55012:2002 (CISPR 12:2001/A1:2005)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 2. 2005) 1. 3. 2008
CENELEC	EN 55013:2001 Rozhlasové a televizní přijímače a přidružená zařízení – Charakteristiky rádiového rušení – Meze a metody měření (CISPR 13:2001 (Modifikovaná)) Změna A1:2003 k EN 55013:2001 (CISPR 13:2001/A1:2003) Změna A2:2006 k EN 55013:2001 (CISPR 13:2001/A2:2006)	EN 55013:1990 + A12:1994 + A13:1996 + A14:1999 Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 9. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 4. 2006) 1. 3. 2009
CENELEC	EN 55014-1:2000 Elektromagnetická kompatibilita – Požadavky na spotřebiče pro domácnost, elektrické nářadí a podobné přístroje – Část 1: Vyzařování (CISPR 14-1:2000) Změna A1:2001 k EN 55014-1:2000 (CISPR 14-1:2000/A1:2001) Změna A2:2002 k EN 55014-1:2000 (CISPR 14-1:2000/A2:2002)	EN 55014-1:1993 + A1:1997 + A2:1999 Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 8. 2003) Datum ukončení platnosti (1. 10. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005)
CENELEC	EN 55014-2:1997 Elektromagnetická kompatibilita – Požadavky na spotřebiče pro domácnost, elektrické nářadí a podobné přístroje – Část 2: Odolnost – Norma skupiny výrobků (CISPR 14-2:1997) Změna A1:2001 k EN 55014-2:1997 (CISPR 14-2:1997/A1:2001)	EN 55104:1995 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 12. 2004)
CENELEC	EN 55015:2000 Meze a metody měření charakteristik rádiového rušení způsobeného elektrickými svídky a podobným zařízením (CISPR 15:2000) Změna A1:2001 k EN 55015:2000 (CISPR 15:2000/A1:2001) Změna A2:2002 k EN 55015:2000 (CISPR 15:2000/A2:2002)	EN 55015:1996 + A1:1997 + A2:1999 Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 8. 2003) Datum ukončení platnosti (1. 12. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	<p>EN 55020:1994 Elektromagnetická odolnost rozhlasových a televizních přijímačů a přidružených zařízení</p> <p>Změna A11:1996 k EN 55020:1994</p> <p>Změna A13:1999 k EN 55020:1994</p> <p>Změna A14:1999 k EN 55020:1994</p> <p>Změna A12:1999 k EN 55020:1994</p>	<p>EN 55020:1988 Poznámka 2.1</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 6. 1999)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 8. 2001)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 8. 2001)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 8. 2002)</p>
CENELEC	<p>EN 55020:2002 Rozhlasové a televizní přijímače a přidružená zařízení – Charakteristiky odolnosti – Meze a metody měření (CISPR 20:2002)</p> <p>Změna A1:2003 k EN 55020:2002 (CISPR 20:2002/A1:2002)</p> <p>Změna A2:2005 k EN 55020:2002 (CISPR 20:2002/A2:2004)</p>	<p>EN 55020:1994 a její změny Poznámka 2.1</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>1. 12. 2006</p> <p>1. 12. 2006</p> <p>1. 2. 2008</p>
CENELEC	<p>EN 55022:1994 Meze a metody měření charakteristik rádiového rušení zařízení informační techniky (CISPR 22:1993)</p> <p>Změna A1:1995 k EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A1:1995)</p> <p>Změna A2:1997 k EN 55022:1994 (CISPR 22:1993/A2:1996 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A1:2000 k EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000)</p> <p>Změna A2:2003 k EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)</p>	<p>EN 55022:1987 Poznámka 2.1</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998)</p> <p>Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998)</p> <p>Datum ukončení platnosti (31. 12. 1998)</p> <p>1. 8. 2007</p> <p>1. 8. 2007</p>
CENELEC	<p>EN 55022:1998 Zařízení informační techniky – Charakteristiky rádiového rušení – Meze a metody měření (CISPR 22:1997 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A1:2000 k EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A1:2000)</p> <p>Změna A2:2003 k EN 55022:1998 (CISPR 22:1997/A2:2002)</p>	<p>EN 55022:1994 a její změny Poznámka 2.1</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>1. 8. 2007</p> <p>1. 10. 2009</p> <p>1. 10. 2009</p>
CENELEC	<p>EN 55022:2006 Zařízení informační techniky – Charakteristiky rádiového rušení – Meze a metody měření (CISPR 22:2005 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 55022:1998 a její změny</p>	<p>1. 10. 2009</p>

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	<p>EN 55024:1998 Zařízení informační techniky – Charakteristiky odolnosti – Meze a metody měření (CISPR 24:1997 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A1:2001 k EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A1:2001)</p> <p>Změna A2:2003 k EN 55024:1998 (CISPR 24:1997/A2:2002)</p>	<p>Príslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2001)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 10. 2004)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 12. 2005)</p>
CENELEC	<p>EN 55103-1:1996 Elektromagnetická kompatibilita – Norma skupiny výrobků audio, video, audiovizuální přístroje a řídicí přístroje zábavního osvětlení pro profesionální užití – Část 1: Vyzařování</p>	<p>Príslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 9. 1999)</p>
CENELEC	<p>EN 55103-2:1996 Elektromagnetická kompatibilita – Norma skupiny výrobků audio, video, audiovizuální přístroje a řídicí přístroje zábavního osvětlení pro profesionální užití – Část 2: Odolnost</p>	<p>Príslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 9. 1999)</p>
CENELEC	<p>EN 60034-1:1998 Točivé elektrické stroje – Část 1: Jmenovité údaje a vlastnosti (IEC 60034-1:1996 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A11:2002 k EN 60034-1:1998</p>	<p>—</p> <p>Príslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>—</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2005)</p>
CENELEC	<p>EN 60204-31:1998 Bezpečnost strojních zařízení – Elektrická zařízení strojů – Část 31: Zvláštní bezpečnostní a EMC požadavky na šicí stroje, jednotky a systémy (IEC 60204-31:1996 (Modifikovaná))</p>	<p>Príslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 6. 2002)</p>
CENELEC	<p>EN 60439-1:1999 Rozváděče nízkého napětí – Část 1: Typově zkušební a částečně typově zkušební rozváděče (IEC 60439-1:1999)</p>	<p>EN 60439-1:1994 + A11:1996 Poznámka 2.1</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 8. 2002)</p>
CENELEC	<p>EN 60669-2-1:2000 Spínače pro domovní a podobné pevné elektrické instalace – Část 2-1: Zvláštní požadavky – Elektronické spínače (IEC 60669-2-1:1996 (Modifikovaná) + A1:1997 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A2:2001 k EN 60669-2-1:2000 (IEC 60669-2-1:1996/A2:1999 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 60669-2-1:1996 + A11:1997 Poznámka 2.1</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005)</p>
CENELEC	<p>EN 60669-2-1:2004 Spínače pro domovní a podobné pevné elektrické instalace – Část 2-1: Zvláštní požadavky – Elektronické spínače (IEC 60669-2-1:2002 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 60669-2-1:2000 a její změna Poznámka 2.1</p>	<p>1. 7. 2009</p>

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 60669-2-2:1997 Spínače pro domovní a podobné pevné elektrické instalace – Část 2: Zvláštní požadavky – Oddíl 2: Spínače s elektromagnetickým ovládáním (RCS) (IEC 60669-2-2:1996)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 6. 1999)
CENELEC	EN 60669-2-3:1997 Spínače pro domovní a podobné pevné elektrické instalace – Část 2-3: Zvláštní požadavky – Spínače s časovým zpožděním (TDS) (IEC 60669-2-3:1997)	EN 60669-2-3:1996 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 6. 1999)
CENELEC	EN 60730-1:1995 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 1: Všeobecné požadavky (IEC 60730-1:1993 (Modifikovaná)) Změna A11:1996 k EN 60730-1:1995 Změna A17:2000 k EN 60730-1:1995	— Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	— Datum ukončení platnosti (1. 1. 1998) Datum ukončení platnosti (1. 10. 2002)
CENELEC	EN 60730-1:2000 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 1: Všeobecné požadavky (IEC 60730-1:1999 (Modifikovaná)) Poznámka 7 Změna A1:2004 k EN 60730-1:2000 (IEC 60730-1:1999/A1:2003 (Modifikovaná))	EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 3	—
CENELEC	EN 60730-2-5:1995 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2: Zvláštní požadavky na elektrické automatiky hořáků (IEC 60730-2-5:1993 (Modifikovaná))	EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (15. 12. 2000)
CENELEC	EN 60730-2-5:2002 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-5: Zvláštní požadavky na elektrické automatiky horáku (IEC 60730-2-5:2000 (Modifikovaná)) Změna A1:2004 k EN 60730-2-5:2002 (IEC 60730-2-5:2000/A1:2004 (Modifikovaná)) Změna A11:2005 k EN 60730-2-5:2002	— EN 60730-2-5:1995 Poznámka 2.1 Poznámka 3	— 1. 12. 2008 1. 12. 2008
CENELEC	EN 60730-2-6:1995 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2: Zvláštní požadavky na automatická elektrická řídicí zařízení na snímání tlaku včetně mechanických požadavků (IEC 60730-2-6:1991 (Modifikovaná)) Změna A1:1997 k EN 60730-2-6:1995 (IEC 60730-2-6:1991/A1:1994 (Modifikovaná))	— EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3	— Datum ukončení platnosti (15. 12. 2003)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 60730-2-7:1991 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2: Zvláštní požadavky na časová relé a časové spínače (IEC 60730-2-7:1990 (Modifikovaná)) Změna A1:1997 k EN 60730-2-7:1991 (IEC 60730-2-7:1990/A1:1994 (Modifikovaná))	— EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3	— Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004)
CENELEC	EN 60730-2-8:1995 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2: Zvláštní požadavky na elektricky ovládané vodní ventily včetně mechanických požadavků (IEC 60730-2-8:1992 (Modifikovaná)) Změna A1:1997 k EN 60730-2-8:1995 (IEC 60730-2-8:1992/A1:1994 (Modifikovaná)) Změna A2:1997 k EN 60730-2-8:1995 (IEC 60730-2-8:1992/A2:1997)	— EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3 Poznámka 3	— Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004)
CENELEC	EN 60730-2-8:2002 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-8: Zvláštní požadavky na elektricky ovládané vodní ventily, včetně mechanických požadavků (IEC 60730-2-8:2000 (Modifikovaná)) Změna A1:2003 k EN 60730-2-8:2002 (IEC 60730-2-8:2000/A1:2002 (Modifikovaná))	EN 60730-2-8:1995 a její změny Poznámka 2.1 Poznámka 3	1. 12. 2008 1. 12. 2008
CENELEC	EN 60730-2-9:1995 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2: Zvláštní požadavky na řídicí zařízení pro snímání teploty (IEC 60730-2-9:1992 (Modifikovaná)) Změna A1:1996 k EN 60730-2-9:1995 (IEC 60730-2-9:1992/A1:1994 (Modifikovaná)) Změna A2:1997 k EN 60730-2-9:1995 (IEC 60730-2-9:1992/A2:1994 (Modifikovaná))	— EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3 Poznámka 3	— Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004) Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004)
CENELEC	EN 60730-2-9:2002 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-9: Zvláštní požadavky na řídicí zařízení pro snímání teploty (IEC 60730-2-9:2000 (Modifikovaná)) Změna A2:2005 k EN 60730-2-9:2002 (IEC 60730-2-9:2000/A2:2004 (Modifikovaná)) Změna A1:2003 k EN 60730-2-9:2002 (IEC 60730-2-9:2000/A1:2002 (Modifikovaná))	EN 60730-2-9:1995 a její změny Poznámka 2.1 Poznámka 3 Poznámka 3	1. 12. 2008 1. 12. 2007 1. 12. 2008

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 60730-2-11:1993 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-11: Zvláštní požadavky na regulátory výkonu (IEC 60730-2-11:1993) Změna A1:1997 k EN 60730-2-11:1993 (IEC 60730-2-11:1993/A1:1994 (Modifikovaná)) Změna A11:2005 k EN 60730-2-11:1993	— EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3 Poznámka 3	— Datum ukončení platnosti (1. 7. 2000) 1. 3. 2009
CENELEC	EN 60730-2-13:1998 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-13: Zvláštní požadavky na řídicí zařízení pro snímání vlhkosti (IEC 60730-2-13:1995 (Modifikovaná)) Změna A11:2005 k EN 60730-2-13:1998	EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 8. 2001) 1. 2. 2009
CENELEC	EN 60730-2-14:1997 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-14: Zvláštní požadavky na elektrické ovladače (IEC 60730-2-14:1995 (Modifikovaná)) Změna A1:2001 k EN 60730-2-14:1997 (IEC 60730-2-14:1995/A1:2001)	EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 6. 2004) 1. 7. 2008
CENELEC	EN 60730-2-18:1999 Automatická elektrická řídicí zařízení pro domácnost a podobné účely – Část 2-18: Zvláštní požadavky na automatická elektrická řídicí zařízení pro snímání proudění vody a vzduchu, včetně mechanických požadavků (IEC 60730-2-18:1997 (Modifikovaná))	EN 60730-1:1995 a její změny Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 4. 2002)
CENELEC	EN 60870-2-1:1996 Systémy a zařízení pro dálkové ovládání – Část 2: Provozní podmínky – Oddíl 1: Napájení a elektromagnetická kompatibilita (IEC 60870-2-1:1995)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 9. 1996)
CENELEC	EN 60945:2002 Námořní navigační a radiokomunikační zařízení a systémy – Všeobecné požadavky – Metody zkoušení a požadované výsledky zkoušek (IEC 60945:2002)	EN 60945:1997 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005)
CENELEC	EN 60947-1:1999 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 1: Všeobecná ustanovení (IEC 60947-1:1999 (Modifikovaná)) Poznámka 6 Změna A2:2001 k EN 60947-1:1999 (IEC 60947-1:1999/A2:2001)	EN 60947-1:1997 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 11. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 12. 2004)
CENELEC	EN 60947-1:2004 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 1: Všeobecná ustanovení (IEC 60947-1:2004) Poznámka 6	EN 60947-1:1999 a její změna Poznámka 2.1	1. 4. 2007
CENELEC	EN 60947-2:2003 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 2: Jističe (IEC 60947-2:2003)	EN 60947-2:1996 + A1:1997 + A2:2001 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 6. 2006)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 60947-3:1999 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 3: Spínače, odpojovače, odpínače a pojistkové kombinace (IEC 60947-3:1999) Změna A1:2001 k EN 60947-3:1999 (IEC 60947-3:1999/A1:2001)	EN 60947-3:1992 + A1:1995 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2002) Datum ukončení platnosti (1. 3. 2004)
CENELEC	EN 60947-4-1:2001 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 4-1: Stykače a spouštěče motorů – Elektromechanické stykače a spouštěče motorů (IEC 60947-4-1:2000) Změna A1:2002 k EN 60947-4-1:2001 (IEC 60947-4-1:2000/A1:2002) Změna A2:2005 k EN 60947-4-1:2001 (IEC 60947-4-1:2000/A2:2005)	— EN 60947-4-1 a její změny Poznámka 2.1 Poznámka 3	— Datum ukončení platnosti (1. 10. 2005) 1. 7. 2008
CENELEC	EN 60947-4-2:2000 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 4-2: Stykače a spouštěče motorů – Polovodičové regulátory a spouštěče motorů na střídavý proud (IEC 60947-4-2:1999) Změna A1:2002 k EN 60947-4-2:2000 (IEC 60947-4-2:1999/A1:2001)	EN 60947-4-2:1996 + A2:1998 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 12. 2002) Datum ukončení platnosti (1. 3. 2005)
CENELEC	EN 60947-4-3:2000 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 4-3: Stykače a spouštěče motorů – Polovodičové regulátory a stykače na střídavý proud pro nemotorické zátěže (IEC 60947-4-3:1999)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 12. 2002)
CENELEC	EN 60947-5-1:1997 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 5-1: Přístroje a spínací ústrojí řídicích obvodů – Elektromechanické přístroje řídicích obvodů (IEC 60947-5-1:1997) Změna A12:1999 k EN 60947-5-1:1997	— EN 60947-5-1:1991 +A12:1997 Poznámka 2.1	— Datum ukončení platnosti (1. 10. 2002)
CENELEC	EN 60947-5-1:2004 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 5-1: Přístroje a spínací ústrojí řídicích obvodů – Elektromechanické přístroje řídicích obvodů (IEC 60947-5-1:2003)	EN 60947-5-1:1997 a její změny Poznámka 2.1	1. 5. 2007
CENELEC	EN 60947-5-2:1998 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 5-2: Přístroje a spínací prvky řídicích obvodů – Bezdotykové spínače (IEC 60947-5-2:1997 (Modifikovaná)) Změna A2:2004 k EN 60947-5-2:1998 (IEC 60947-5-2:1997/A2:2003)	EN 60947-5-2:1997 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 2001) 1. 2. 2007

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 60947-5-3:1999 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 5-3: Přístroje a spínací prvky řídicích obvodů – Požadavky na bezdotykové přístroje s definovaným chováním v podmínkách poruchy (PDF) (IEC 60947-5-3:1999) Změna A1:2005 k EN 60947-5-3:1999 (IEC 60947-5-3:1999/A1:2005)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 5. 2002) 1. 3. 2008
CENELEC	EN 60947-5-6:2000 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 5-6: Přístroje a spínací prvky řídicích obvodů – Stejnoseměrné rozhraní pro bezdotykové snímače a spínací zesilovače (NAMUR) (IEC 60947-5-6:1999)	EN 50227:1997 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2003)
CENELEC	EN 60947-5-7:2003 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 5-7: Přístroje a spínací prvky řídicích obvodů – Požadavky na bezdotykové spínače s analogovým výstupem (IEC 60947-5-7:2003)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 9. 2006
CENELEC	EN 60947-6-1:1991 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 6-1: Spínače s více funkcemi – Automatická přepínací zařízení (IEC 60947-6-1:1989) Změna A2:1997 k EN 60947-6-1:1991 (IEC 60947-6-1:1989/A2:1997)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 EN 60947-6-1:1991/ A1:1997 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 10. 1997) Datum ukončení platnosti (1. 7. 1998)
CENELEC	EN 60947-6-1:2005 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 6-1: Spínače s více funkcemi – Přepínací zařízení (IEC 60947-6-1:2005)	EN 60947-6-1:1991 a její změny Poznámka 2.1	1. 10. 2008
CENELEC	EN 60947-6-2:2003 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 6-2: Spínače s více funkcemi – Řídicí a ochranné spínací přístroje (nebo zařízení) (CPS) (IEC 60947-6-2:2002)	EN 60947-6-2:1993 + A1:1997 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 9. 2005)
CENELEC	EN 60947-8:2003 Spínací a řídicí přístroje nízkého napětí – Část 8: Řídicí jednotky pro vestavné tepelné ochrany (PTC) točivých elektrických strojů (IEC 60947-8:2003)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	1. 7. 2006
CENELEC	EN 60974-10:2003 Zařízení pro obloukové svařování – Část 10: Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) (IEC 60974-10:2002 (Modifikovaná))	EN 50199:1995 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 3. 2006)
CENELEC	EN 61000-3-2:2000 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 3-2: Meze – Meze pro emise harmonického proudu (zařízení se vstupním fázovým proudem do 16 A včetně) (IEC 61000-3-2:2000 (Modifikovaná)) Změna A2:2005 k EN 61000-3-2:2000 (IEC 61000-3-2:2000/A1:2001 + IEC 61000-3-2:2000/A2:2004)	EN 61000-3-2:1995 + A1:1998 + A2:1998 + A14:2000 Poznámka 2.1 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 1. 2004) 1. 1. 2008

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	<p>EN 61000-3-3:1995 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 3-3: Meze – Omezování změn napětí, kolísání napětí a flikru v rozvodných sítích nízkého napětí pro zařízení se jmenovitým fázovým proudem ≤ 16 A, které není předmětem podmíněného připojení (IEC 61000-3-3:1994)</p> <p>Změna A1:2001 k EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A1:2001)</p> <p>Změna A2:2005 k EN 61000-3-3:1995 (IEC 61000-3-3:1994/A2:2005)</p>	<p>EN 60555-3:1987 + A1:1991 Poznámka 2.2</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 5. 2004)</p> <p>1. 9. 2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-3-11:2000 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 3-11: Meze – Omezování změn napětí, kolísání napětí a flikru v rozvodných sítích nízkého napětí – Zařízení se jmenovitým proudem ≤ 75 A, které je předmětem podmíněného připojení (IEC 61000-3-11:2000)</p>	<p>Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 11. 2003)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-3-12:2005 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 3-12: Meze – Meze harmonických proudů způsobených zařízením se vstupním fázovým proudem > 16 A a ≤ 75 A připojeným k veřejným sítím nízkého napětí (IEC 61000-3-12:2004)</p>	<p>Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>1. 2. 2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-1:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 6-1: Kmenové normy – Odolnost – Prostor obytné, obchodní a lehkého průmyslu (IEC 61000-6-1:1997 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 50082-1:1997 Poznámka 2.1</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-2:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 6-2: Kmenové normy – Odolnost pro průmyslové prostředí (IEC 61000-6-2:1999 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 61000-6-2:1999 Poznámka 2.1</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-2:2005 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 6-2: Kmenové normy – Odolnost pro průmyslové prostředí (IEC 61000-6-2:2005)</p>	<p>EN 61000-6-2:2001 Poznámka 2.1</p>	<p>1. 6. 2008</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-3:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 6-3: Kmenové normy – Emise – Prostor obytné, obchodní a lehkého průmyslu (CISPR/IEC 61000-6-3:1996 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A11:2004 k EN 61000-6-3:2001</p>	<p>EN 50081-1:1992 Poznámka 2.1</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)</p> <p>1. 7. 2007</p>
CENELEC	<p>EN 61000-6-4:2001 Elektromagnetická kompatibilita (EMC) – Část 6-4: Kmenové normy – Emise – Průmyslové prostředí (IEC 61000-6-4:1997 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 50081-2:1993 Poznámka 2.1</p>	<p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2004)</p>

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	<p>EN 61008-1:1994 Elektrická příslušenství – Proudové chrániče bez vestavěné nadproudové ochrany pro domovní a podobné použití (RCCB) – Část 1: Všeobecná pravidla (IEC 61008-1:1990 (Modifikovaná) + A1:1992 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A2:1995 k EN 61008-1:1994 (IEC 61008-1:1990/A2:1995)</p> <p>Změna A14:1998 k EN 61008-1:1994</p>	<p>—</p> <p>Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p> <p>Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p>	<p>—</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2000)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001)</p>
CENELEC	<p>EN 61008-1:2004 Proudové chrániče bez vestavěné nadproudové ochrany pro domovní a podobné použití (RCCB)- Část 1: Všeobecná pravidla (IEC 61008-1:1996 (Modifikovaná) + A1:2002 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 61008-1:1994 a její změny Poznámka 2.1</p>	<p>1. 4. 2009</p>
CENELEC	<p>EN 61009-1:1994 Elektrická příslušenství – Proudové chrániče s vestavěnou nadproudovou ochranou pro domovní a podobné použití (RCBO) – Část 1: Všeobecná pravidla (IEC 61009-1:1991 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A1:1995 k EN 61009-1:1994 (IEC 61009-1:1991/A1:1995)</p> <p>Změna A14:1998 k EN 61009-1:1994</p>	<p>—</p> <p>Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>—</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 7. 2000)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 1. 2001)</p>
CENELEC	<p>EN 61009-1:2004 Proudové chrániče s vestavěnou nadproudovou ochranou pro domovní a podobné použití (RCBO) – Část 1: Všeobecná pravidla (IEC 61009-1:1996 (Modifikovaná) + A1:2002 (Modifikovaná))</p>	<p>EN 61009-1:1994 a její změny Poznámka 2.1</p>	<p>1. 4. 2009</p>
CENELEC	<p>EN 61037:1992 Měření elektrické energie – Ovládání sazby a zátěže – Zvláštní požadavky pro přijímače hromadného dálkového ovládání (IEC 61037:1990 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A1:1996 k EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A1:1996)</p> <p>Změna A2:1998 k EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A2:1998)</p>	<p>ŽÁDNÁ</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>—</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 12. 1996)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 5. 2001)</p>
CENELEC	<p>EN 61038:1992 Měření elektrické energie – Ovládání sazby a zátěže – Zvláštní požadavky pro spínací hodiny (IEC 61038:1990 (Modifikovaná))</p> <p>Změna A1:1996 k EN 61038:1992 (IEC 61038:1990/A1:1996)</p> <p>Změna A2:1998 k EN 61038:1992 (IEC 61038:1990/A2:1998)</p>	<p>ŽÁDNÁ</p> <p>Poznámka 3</p> <p>Poznámka 3</p>	<p>—</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 12. 1996)</p> <p>Datum ukončení platnosti (1. 5. 2001)</p>

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 61131-2:2003 Programovatelné řídicí jednotky – Část 2: Požadavky na zařízení a zkoušky (IEC 61131-2:2003)	EN 61131-2:1994 + A11:1996 + A12:2000 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 5. 2006)
CENELEC	EN 61204-3:2000 Napájecí zařízení nízkého napětí se stejnosměrným výstupem – Část 3: Elektromagnetická kompatibilita (EMC) (IEC 61204-3:2000)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 11. 2003)
CENELEC	EN 61326:1997 Elektrická měřicí, řídicí a laboratorní zařízení – Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) (IEC 61326:1997) Změna A1:1998 k EN 61326:1997 (IEC 61326:1997/A1:1998) Změna A2:2001 k EN 61326:1997 (IEC 61326:1997/A2:2000) Změna A3:2003 k EN 61326:1997 (IEC 61326:2002 (Annexes E & F only))	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 7. 2001) Datum ukončení platnosti (1. 4. 2004) 1. 10. 2006
CENELEC	EN 61543:1995 Proudové chrániče (RCD) pro domovní a podobné použití – Elektromagnetická kompatibilita (IEC 61543:1995) Změna A11:2003 k EN 61543:1995 Změna A12:2005 k EN 61543:1995 Změna A2:2006 k EN 61543:1995 (IEC 61543:1995/A2:2005)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3 Poznámka 3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (4. 7. 1998) 1. 3. 2007 1. 3. 2008 1. 12. 2008
CENELEC	EN 61547:1995 Zařízení pro všeobecné osvětlovací účely – Požadavky odolnosti EMC (IEC 61547:1995) Změna A1:2000 k EN 61547:1995 (IEC 61547:1995/A1:2000)	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 7. 1996) Datum ukončení platnosti (1. 11. 2003)
CENELEC	EN 61800-3:1996 Systémy elektrických výkonových pohonů s nastavitelnou rychlostí – Část 3: EMC – norma výrobku zahrnující specifické zkušební metody (IEC 61800-3:1996) Změna A11:2000 k EN 61800-3:1996	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3 Poznámka 3	Datum ukončení platnosti (1. 4. 1997) Datum ukončení platnosti (1. 1. 2002)
CENELEC	EN 61800-3:2004 Systémy elektrických výkonových pohonů s nastavitelnou rychlostí – Část 3: Požadavky EMC a specifické zkušební metody (IEC 61800-3:2004)	EN 61800-3:1996 a její změna Poznámka 2.1	1. 10. 2007
CENELEC	EN 61812-1:1996 Časová relé pro průmyslové užití – Část 1: Požadavky a zkoušky (IEC 61812-1:1996) Změna A11:1999 k EN 61812-1:1996	— Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	— Datum ukončení platnosti (1. 1. 2002)

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CENELEC	EN 62020:1998 Elektrická příslušenství – Přístroje pro monitorování reziduálního proudu pro domovní a podobné použití (RCM) (IEC 62020:1998) Změna A1:2005 k EN 62020:1998 (IEC 62020:1998/A1:2003 (Modifikovaná))	— Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	— 1. 3. 2008
CENELEC	EN 62040-2:2006 Zdroje nepřerušovaného napájení (UPS) – Část 2: Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC) (IEC 62040-2:2005)	EN 50091-2:1995 Poznámka 2.1	1. 10. 2008
CENELEC	EN 62052-11:2003 Vybavení pro měření elektrické energie (AC) – Všeobecné požadavky, zkoušky a zkušební podmínky – Část 11: Elektroměry (IEC 62052-11:2003) Poznámka 9	Příslušná(é) kmenová(é) norma(y) Poznámka 2.3	Datum ukončení platnosti (1. 3. 2006)
CENELEC	EN 62052-21:2004 Vybavení pro měření elektrické energie (AC) – Všeobecné požadavky, zkoušky a zkušební podmínky – Část 21: Zařízení pro ovládání tarifu a zátěže (IEC 62052-21:2004) Poznámka 11	EN 61037:1992 a její změny + EN 61038:1992 a její změny Poznámka 2.1	1. 7. 2007
CENELEC	EN 62053-11:2003 Vybavení pro měření elektrické energie (AC) – Zvláštní požadavky – Část 11: Činné elektromechanické elektroměry (třídy 0,5, 1 a 2) (IEC 62053-11:2003)	EN 60521:1995 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 3. 2006)
CENELEC	EN 62053-21:2003 Vybavení pro měření elektrické energie (AC) – Zvláštní požadavky – Část 21: Střídavé statické činné elektroměry (třídy 1 a 2) (IEC 62053-21:2003)	EN 61036:1996 + A1:2000 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 3. 2006)
CENELEC	EN 62053-22:2003 Vybavení pro měření elektrické energie (AC) – Zvláštní požadavky – Část 22: Střídavé statické činné elektroměry (třídy 0,2 S a 0,5 S) (IEC 62053-22:2003)	EN 60687:1992 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 3. 2006)
CENELEC	EN 62053-23:2003 Vybavení pro měření elektrické energie (AC) – Zvláštní požadavky – Část 23: Statické elektroměry pro jalovou energii (třídy 2 a 3) (IEC 62053-23:2003)	EN 61268:1996 Poznámka 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 3. 2006)
CENELEC	EN 62054-11:2004 Měření elektrické energie (AC) – Ovládání tarifu a zátěže – Část 11: Zvláštní požadavky pro přijímače hromadného dálkového ovládání (IEC 62054-11:2004)	EN 61037:1992 a její změny Poznámka 2.1	1. 7. 2007
CENELEC	EN 62054-21:2004 Měření elektrické energie (AC) – Ovládání tarifu a zátěže – Část 21: Zvláštní požadavky pro časové spínače (IEC 62054-21:2004)	EN 61038:1992 a její změny Poznámka 2.1	1. 7. 2007
ETSI	EN 300 386 V1.2.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení telekomunikační sítě; Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC)	EN 300 386-2 V1.1.3	31. 8. 2007

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
ETSI	EN 300 386 V1.3.1 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení telekomunikační sítě; Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC)	EN 300 386-2 V.1.1.3	31. 8. 2007
ETSI	EN 300 386 V1.3.2 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení telekomunikační sítě; Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC)	EN 300 386-2 V.1.1.3	31. 8. 2007
ETSI	EN 300 386 V1.3.3 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení telekomunikační sítě; Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC)	EN 300 386-2 V1.1.3	31. 8. 2007
ETSI	EN 300 386-2 V1.1.3 Elektromagnetická kompatibilita a rádiové spektrum (ERM); Zařízení telekomunikační sítě; Požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu (EMC); Část 2: Norma skupiny výrobků		
CEN	EN 617:2001 Kontinuální manipulační zařízení a systémy – Bezpečnostní požadavky a požadavky na elektromagnetickou kompatibilitu na zařízení pro skladování sypkých materiálů v silech, bunkrech, zásobnících a násypkách	—	
CEN	EN 618:2002 Kontinuální manipulační zařízení a systémy – Požadavky na bezpečnost a EMC požadavky na zařízení pro mechanickou manipulaci sypkých materiálů s výjimkou pevných pásových dopravníků	—	
CEN	EN 619:2002 Kontinuální manipulační zařízení a systémy – Požadavky na bezpečnost a elektromagnetickou kompatibilitu na zařízení pro mechanickou manipulaci manipulačních jednotek	—	
CEN	EN 620:2002 Kontinuální manipulační zařízení a systémy – Požadavky na bezpečnost a elektromagnetickou kompatibilitu na pevné pásové dopravníky pro sypký materiál	—	
CEN	EN 12015:1998 Elektromagnetická kompatibilita – Norma skupiny výrobků pro výtahy, pohyblivé schody a pohyblivé chodníky – Vyzařování	—	
CEN	EN 12015:2004 Elektromagnetická kompatibilita – Norma skupiny výrobků pro výtahy, pohyblivé schody a pohyblivé chodníky – Vyzařování	EN 12015:1998	30. 6. 2006
CEN	EN 12016:1998 Elektromagnetická kompatibilita – Norma skupiny výrobků pro výtahy, pohyblivé schody a pohyblivé chodníky – Odolnost	—	
CEN	EN 12016:2004 Elektromagnetická kompatibilita – Norma skupiny výrobků pro výtahy, pohyblivé schody a pohyblivé chodníky – Odolnost	EN 12016:1998	30. 6. 2006
CEN	EN 12895:2000 Manipulační vozíky – Elektromagnetická kompatibilita	—	
CEN	EN 13241-1:2003 Vrata – Norma výrobku – Část 1: Výrobky bez požární odolnosti nebo kouřotěsnosti	—	

Evropská normalizační organizace ⁽¹⁾	Označení a název normy (Referenční dokument)	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení předpokladu shody s nahrazovanou normou Poznámka 1
CEN	EN 13309:2000 Stavební strojní zařízení – Elektromagnetická kompatibilita strojů s vnitřním zdrojem elektrické energie	—	
CEN	EN 14010:2003 Bezpečnost strojních zařízení – Poháněná zařízení pro parkování motorových vozidel – Požadavky na bezpečnost a elektromagnetickou kompatibilitu pro navrhování, výrobu, montáž a uvádění do provozu	—	
CEN	EN ISO 14982:1998 Zemědělské a lesnické stroje – Elektromagnetická kompatibilita – Zkušební metody a přijímací kritéria (ISO 14982:1998)	—	

- (¹) — CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 550 08 11, fax: (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)
— CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Brussels, tel: (32-2) 519 68 71, fax: (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)
— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, tel: (33) 492 94 42 12, fax: (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

Všeobecná poznámka: pokud je ve sloupci 3 spojovník (odkaz na nahrazovanou normu) znamená to, že příslušná norma nemůže být použita pro účely EMC beze změny nebo bez zvláštní části.

- Poznámka 1: Obecně datem ukončení předpokladu shody bude datum zrušení („dow“) stanovené evropskou normalizační organizací, ale uživatelé těchto norem se upozorňují, že v určitých výjimečných případech tomu může být jinak.
- Poznámka 2.1: Nová (nebo změněná) norma má stejnou oblast působnosti jako nahrazovaná norma. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice.
- Poznámka 2.2: Nová norma má širší oblast působnosti než nahrazovaná norma. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice.
- Poznámka 2.3: Nová norma má užší oblast působnosti než nahrazovaná norma. K uvedenému datu (částečně) nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice u těch výrobků, které spadají do oblasti působnosti nové normy. Předpoklad shody se základními požadavky směrnice u výrobků, které dosud spadají do oblasti působnosti (částečně) nahrazované normy, ale nespádají do oblasti působnosti nové normy, není ovlivněn.
- Poznámka 3: V případě změn je uvedena norma EN CCCC: YYYY, její předchozí změny, pokud existují, a nově citovaná změna. Nahrazovaná norma (sloupec 3) se proto skládá z EN CCCC: YYYY a jejích předchozích změn, pokud existují, ale bez nově citované změny. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice.

Příklad: U EN 61037:1992 platí :

CENELEC	EN 61037:1992 Měření elektrické energie – Ovládání sazby a zátěže – Zvláštní požadavky pro přijímače hromadného dálkového ovládání (IEC 61037:1990 (Modifikovaná)) [Příslušná norma je EN 61037:1992] Změna A1:1996 k EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A1:1996) [Příslušná norma je EN 61037:1997 +A1:1996 k EN 61037:1992] Změna A2:1998 k EN 61037:1992 (IEC 61037:1990/A2:1998) [Příslušná norma je EN 61037:1992 +A1:1996 k EN 61037:1992 +A2:1998 k EN 61037:1992]	ŽÁDNÁ [Neeexistuje nahrazovaná norma] Poznámka 3 [Nahrazovaná norma je EN 61037:1992] Poznámka 3 [Nahrazovaná norma je EN 61037:1992 +A1:1996 k EN 61037:1992]	— Datum ukončení platnosti (1. 12. 1996) Datum ukončení platnosti (1. 5. 2001)
---------	--	---	--

- Poznámka 6: EN 60947-1:1999 neposkytuje předpoklad shody bez další části této normy. EN 60947-1:2004 neposkytuje předpoklad shody bez další části této normy.
- Poznámka 7: EN 60730-1:2000 neposkytuje předpoklad shody bez další části této normy.
- Poznámka 8: EN 55012 platí pro poskytování předpokladu shody podle směrnice 89/336/EHS u těch vozidel, člunů a zařízení poháněných spalovacími motory, které nespádají do oblasti působnosti směrnic 95/54/ES, 97/24/ES, 2000/2/ES nebo 2004/104/ES.
- Poznámka 9: EN 62052-11:2003 neposkytuje předpoklad shody bez další části souboru EN 62053.
- Poznámka 11: EN 62052-21:2004 neposkytuje předpoklad shody bez dalších částí souboru EN 62054.

Poznámka:

Tento seznam nahrazuje všechny předchozí seznamy zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Sdělení Komise v rámci provádění směrnice Rady 89/686/EHS ze dne 21. prosince 1989 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se osobních ochranných prostředků

(Text s významem pro EHP)

(Zveřejnění názvů a odkazů harmonizovaných norem v rámci směrnice)

(2006/C 314/06)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 132:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Definice názvů a piktogramy	4. 6. 1999	EN 132:1990	Datum ukončení platnosti (30. 6. 1999)
CEN	EN 133:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Rozdělení	10. 8. 2002	EN 133:1990	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 134:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Názvosloví součástí	13. 6. 1998	EN 134:1990	Datum ukončení platnosti (31. 7. 1998)
CEN	EN 135:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Seznam ekvivalentních názvů	4. 6. 1999	EN 135:1990	Datum ukončení platnosti (30. 6. 1999)
CEN	EN 136:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Obličejové masky – Požadavky, zkoušení a značení EN 136:1998/AC:1999	13. 6. 1998	EN 136-10:1992 EN 136:1989	Datum ukončení platnosti (31. 7. 1998)
CEN	EN 137:1993 Ochranné prostředky dýchacích orgánů. Autonomní dýchací přístroje s otevřeným okruhem na tlakový vzduch. Požadavky, zkoušení a značení EN 137:1993/AC:1993	23. 12. 1993	EN 137:1986	Datum ukončení platnosti (23. 12. 1993)
CEN	EN 138:1994 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje s přívodem vzduchu s maskou, polomaskou nebo ústenkou – Požadavky, zkoušení a značení	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 140:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Polomasky a čtvrtmasky – Požadavky, zkoušení a značení EN 140:1998/AC:1999	6. 11. 1998	EN 140:1989	Datum ukončení platnosti (31. 3. 1999)
CEN	EN 142:2002 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Ústenky – Požadavky, zkoušení a značení	10. 4. 2003	EN 142:1989	Datum ukončení platnosti (10. 4. 2003)
CEN	EN 143:2000 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Filtry proti částicím – Požadavky, zkoušení a značení EN 143:2000/A1:2006	24. 1. 2001 Toto je první zveřejnění	EN 143:1990 Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (24. 1. 2001) Datum tohoto zveřejnění

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 144-1:2000 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Ventily plynových láhví – Část 1: Závítové spojení čepu ventilu	24. 1. 2001	EN 144-1:1991	Datum ukončení platnosti (24. 1. 2001)
	EN 144-1:2000/A1:2003	21. 2. 2004	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (31. 10. 2003)
	EN 144-1:2000/A2:2005	6. 10. 2005	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (31. 12. 2005)
CEN	EN 144-2:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Ventily lahví na plyny – Část 2: Závítové spojení na výstupu	4. 6. 1999	—	
CEN	EN 144-3:2003 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Ventily lahví na plyny – Část 3: Závítové spojení na výstupu pro plyny Nitrox a kyslík určené k potápění	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 145:1997 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Autonomní dýchací přístroje s uzavřeným dýchacím okruhem s tlakovým kyslíkem nebo se směsí tlakového kyslíku a dusíku – Požadavky, zkoušení a značení	19. 2. 1998	EN 145-2:1992 EN 145:1988	Datum ukončení platnosti (28. 2. 1998)
	EN 145:1997/A1:2000	24. 1. 2001	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (24. 1. 2001)
CEN	EN 148-1:1999 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Závity pro lícnicové části – Část 1: Přípojovací oblý závit	4. 6. 1999	EN 148-1:1987	Datum ukončení platnosti (31. 8. 1999)
CEN	EN 148-2:1999 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Závity pro lícnicové části – Část 2: Přípojka s centrálním závitem	4. 6. 1999	EN 148-2:1987	Datum ukončení platnosti (31. 8. 1999)
CEN	EN 148-3:1999 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Závity pro lícnicové části – Část 3: Přípojovací závit M 45 x 3	4. 6. 1999	EN 148-3:1992	Datum ukončení platnosti (31. 8. 1999)
CEN	EN 149:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Filtrační polomasky k ochraně proti částicím – Požadavky, zkoušení a značení	21. 12. 2001	EN 149:1991	Datum ukončení platnosti (21. 12. 2001)
CEN	EN 165:2005 Osobní prostředky na ochranu očí – Slovník	19. 4. 2006	EN 165:1995	Datum ukončení platnosti (31. 5. 2006)
CEN	EN 166:2001 Osobní prostředky k ochraně očí – Základní ustanovení	10. 8. 2002	EN 166:1995	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 167:2001 Osobní prostředky k ochraně očí – Optické zkušební metody	10. 8. 2002	EN 167:1995	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 168:2001 Osobní prostředky k ochraně očí – Neoptické zkušební metody	10. 8. 2002	EN 168:1995	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 169:2002 Osobní prostředky k ochraně očí – Filtry pro svařování a podobné technologie – Požadavky na činitel prostupu a doporučené použití	28. 8. 2003	EN 169:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 170:2002 Osobní prostředky k ochraně očí – Filtry proti ultrafialovému záření – Požadavky na činitel prostupu a doporučené použití	28. 8. 2003	EN 170:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 171:2002 Osobní prostředky k ochraně očí – Filtry proti infračervenému záření – Požadavky na činitel prostupu a doporučené použití	10. 4. 2003	EN 171:1992	Datum ukončení platnosti (10. 4. 2003)
CEN	EN 172:1994 Osobní prostředky pro ochranu očí – Protisluneční filtry pro profesionální použití	15. 5. 1996	—	
	EN 172:1994/A1:2000	4. 7. 2000	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (31. 10. 2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10. 8. 2002	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 174:2001 Prostředky k ochraně očí – Brýle pro sjezdové lyžování	21. 12. 2001	EN 174:1996	Datum ukončení platnosti (21. 12. 2001)
CEN	EN 175:1997 Osobní ochrana – Prostředky pro ochranu očí a obličeje při svařování a podobných postupech	19. 2. 1998	—	
CEN	EN 207:1998 Osobní ochrana očí – Filtry a prostředky na ochranu očí proti laserovému záření (ochranné brýle proti laseru)	21. 11. 1998	EN 207:1993	Datum ukončení platnosti (31. 3. 1999)
	EN 207:1998/A1:2002	28. 8. 2003	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 208:1998 Osobní prostředky na ochranu očí – Prostředky na ochranu očí pro seřizovací práce na laserech a laserových soustavách (ochranné brýle pro seřizování laserů)	21. 11. 1998	EN 208:1993	Datum ukončení platnosti (31. 3. 1999)
	EN 208:1998/A1:2002	28. 8. 2003	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 250:2000 Dýchací přístroje – Potápěčské autonomní dýchací přístroje na tlakový vzduch s otevřeným okruhem – Požadavky, zkoušení a značení	8. 6. 2000	EN 250:1993	Datum ukončení platnosti (19. 7. 2000)
	EN 250:2000/A1:2006	Toto je první zveřejnění	Pozn. 3	Datum tohoto zveřejnění
CEN	EN 269:1994 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje s nuceným přívodem vzduchu na motorový pohon s kuklou – Požadavky, zkoušení a značení	16. 12. 1994	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 340:2003 Ochranné oděvy – Všeobecné požadavky	6. 10. 2005	EN 340:1993	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 341:1992 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Slaňovací zařízení EN 341:1992/A1:1996 EN 341:1992/AC:1993	23. 12. 1993 6. 11. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 11. 1998)
CEN	EN 342:2004 Ochranné oděvy – Soupravy a oděvní součásti na ochranu proti chladu	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 343:2003 Ochranné oděvy – Ochrana proti dešti	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 348:1992 Ochranné oděvy. Stanovení odolnosti materiálu proti malým rozstříknutým částicím roztaveného kovu. Metoda zkoušení EN 348:1992/AC:1993	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 352-1:2002 Chrániče sluchu – Všeobecné požadavky – Část 1: Mušlové chrániče sluchu	28. 8. 2003	EN 352-1:1993	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 352-2:2002 Chrániče sluchu – Všeobecné požadavky – Část 2: Zátkové chrániče sluchu	28. 8. 2003	EN 352-2:1993	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 352-3:2002 Chrániče sluchu – Všeobecné požadavky – Část 3: Mušlové chrániče sluchu na průmyslovou ochrannou přilbu	28. 8. 2003	EN 352-3:1996	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 352-4:2001 Chrániče sluchu – Bezpečnostní požadavky a zkoušení – Část 4: Mušlové chrániče s amplitudově závislým útlumem EN 352-4:2001/A1:2005	10. 8. 2002 19. 4. 2006	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2006)
CEN	EN 352-5:2002 Chrániče sluchu – Bezpečnostní požadavky a zkoušení – Část 5: Mušlové chrániče sluchu s aktivním snižováním hluku	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 352-6:2002 Chrániče sluchu – Bezpečnostní požadavky a zkoušení – Část 6: Mušlové chrániče sluchu s elektrickým dorozumivacím zařízením	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 352-7:2002 Chrániče sluchu – Bezpečnostní požadavky a zkoušení – Část 7: Zátkové chrániče sluchu s hladinovou závislostí	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 353-1:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Část 1: Pohyblivé zachycovače pádu včetně pevného zajišťovacího vedení	28. 8. 2003	EN 353-1:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 353-2:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Část 2: Pohyblivé zachycovače pádu včetně poddajného zajišťovacího vedení	28. 8. 2003	EN 353-2:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 354:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Spojovací prostředky	28. 8. 2003	EN 354:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 355:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Tlumiče pádu	28. 8. 2003	EN 355:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 358:1999 Osobní ochranné prostředky pro pracovní polohování a prevenci pádů z výšky – Pásky pro pracovní polohování a zadržení a pracovní polohovací spojovací prostředky	21. 12. 2001	EN 358:1992	Datum ukončení platnosti (21. 12. 2001)
CEN	EN 360:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Zatahovací zachycovače pádu	28. 8. 2003	EN 360:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 361:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Zachycovací postroje	28. 8. 2003	EN 361:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 362:2004 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Spojky	6. 10. 2005	EN 362:1992	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 363:2002 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Systémy zachycení pádu	28. 8. 2003	EN 363:1992	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 364:1992 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky. Zkušební metody EN 364:1992/AC:1993	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 365:2004 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Všeobecné požadavky na návody k používání, údržbě, periodické prohlídce, opravě, značení a balení	6. 10. 2005	EN 365:1992	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 367:1992 Ochranné oděvy. Ochrana proti teplu a ohni. Metoda stanovení prostupu tepla při vystavení účinku plamene EN 367:1992/AC:1992	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 373:1993 Ochranné oděvy. Posuzování odolnosti materiálů proti postřiku roztaženým kovem	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 374-1:2003 Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům – Část 1: Terminologie a požadavky na provedení	6. 10. 2005	EN 374-1:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 374-2:2003 Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům – Část 2: Stanovení odolnosti proti penetraci	6. 10. 2005	EN 374-2:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 374-3:2003 Ochranné rukavice proti chemikáliím a mikroorganismům – Část 3: Stanovení odolnosti proti permeaci chemikálií EN 374-3:2003/AC:2006	6. 10. 2005	EN 374-3:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 379:2003 Prostředky k ochraně očí – Automatické svářečské filtry	6. 10. 2005	EN 379:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 381-1:1993 Ochranný oděv pro uživatele ručních řetězových pil. Část 1: Zařízení ke zkoušení odolnosti proti pořezání řetězovou pilou	23. 12. 1993	—	
CEN	EN 381-2:1995 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 2: Zkušební metody pro ochranu nohou	12. 1. 1996	—	
CEN	EN 381-3:1996 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 3: Zkušební metody pro obuv	10. 10. 1996	—	
CEN	EN 381-4:1999 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 4: Zkušební metody pro ochranné rukavice proti pořezání řetězovou pilou	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 381-5:1995 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 5: Požadavky pro ochranu nohou	12. 1. 1996	—	
CEN	EN 381-7:1999 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 7: Požadavky na ochranné rukavice proti pořezání řetězovou pilou	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 381-8:1997 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 8: Zkušební metody pro ochranné kamaše proti pořezání řetězovou pilou	18. 10. 1997	—	
CEN	EN 381-9:1997 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 9: Požadavky pro ochranné kamaše proti pořezání řetězovou pilou	18. 10. 1997	—	
CEN	EN 381-10:2002 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 10: Metody zkoušení pro chrániče horní části těla	28. 8. 2003	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 381-11:2002 Ochranné oděvy pro uživatele ručních řetězových pil – Část 11: Požadavky na chrániče horní části těla	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 388:2003 Ochranné rukavice proti mechanickým rizikům	6. 10. 2005	EN 388:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 393:1993 Záchrané plovací vesty a osobní plovací prostředky – Plovací prostředky – 50 N EN 393:1993/A1:1998 EN 393:1993/AC:1995	16. 12. 1994 6. 11. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 11. 1998)
CEN	EN 395:1993 Záchrané plovací vesty a osobní plovací prostředky – Záchrané plovací vesty – 100 N EN 395:1993/A1:1998 EN 395:1993/AC:1995	16. 12. 1994 6. 11. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 11. 1998)
CEN	EN 396:1993 Záchrané plovací vesty a osobní plovací prostředky – Záchrané plovací vesty – 150 N EN 396:1993/A1:1998 EN 396:1993/AC:1995	16. 12. 1994 6. 11. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 11. 1998)
CEN	EN 397:1995 Průmyslové ochranné přilby EN 397:1995/A1:2000	12. 11. 1996 24. 1. 2001	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (24. 1. 2001)
CEN	EN 399:1993 Záchrané plovací vesty a osobní plovací prostředky – Záchrané plovací vesty – 275 N EN 399:1993/A1:1998 EN 399:1993/AC:1995	16. 12. 1994 6. 11. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 11. 1998)
CEN	EN 402:2003 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Autonomní dýchací sebezáchraný přístroj na tlakový vzduch s otevřeným okruhem a plicní automatikou s obličejovou maskou nebo ústenkou – Požadavky, zkoušení a značení	21. 2. 2004	EN 402:1993	Datum ukončení platnosti (21. 2. 2004)
CEN	EN 403:2004 Dýchací sebezáchrané prostředky – Únikové filtrační dýchací přístroje s kuklou proti ohni – Požadavky, zkoušení a značení	6. 10. 2005	EN 403:1993	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 404:2005 Dýchací sebezáchrané prostředky – Sebezáchrané filtrační dýchací přístroje s ústenkou k ochraně proti oxidu uhelnatému – Požadavky, zkoušení a značení	6. 10. 2005	EN 404:1993	Datum ukončení platnosti (2. 12. 2005)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 405:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Filtrační polomasky s ventily proti plynům nebo plynům a částicím – Požadavky, zkoušení a značení	10. 8. 2002	EN 405:1992	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 407:2004 Ochranné rukavice proti tepelným rizikům (teplu a/nebo ohni)	6. 10. 2005	EN 407:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 420:2003 Ochranné rukavice – Všeobecné požadavky a metody zkoušení Pozn. 4	2. 12. 2005	EN 420:1994	Datum ukončení platnosti (2. 12. 2005)
CEN	EN 421:1994 Ochranné rukavice proti ionizujícímu záření a radioaktivnímu zamoření	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 443:1997 Přilby pro hasiče	19. 2. 1998	—	
CEN	EN 458:2004 Chrániče sluchu – Doporučení pro výběr, používání, ošetřování a údržbu – Návod	6. 10. 2005	EN 458:1993	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 463:1994 Ochranné oděvy – Ochrana proti kapalným chemikáliím – Zkušební metoda – Stanovení odolnosti proti pronikání proudu kapaliny (Jet-test)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 464:1994 Ochranné oděvy – Ochrana proti kapalným a plyným chemikáliím, včetně kapalných aerosolů a pevných částic – Zkušební metoda – Stanovení těsnosti plynotěsných oděvů (Zkouška vnitřním přetlakem)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 468:1994 Ochranné oděvy – Ochrana proti kapalným chemikáliím – Zkušební metoda – Stanovení odolnosti vůči penetraci při postřiku (Spray Test)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 469:2005 Ochranné oděvy pro hasiče – Požadavky a zkušební metody pro ochranné oděvy pro hasiče EN 469:2005/AC:2006	19. 4. 2006	EN 469:1995	Datum ukončení platnosti (30. 6. 2006)
CEN	EN 470-1:1995 Ochranné oděvy pro použití při svařování a podobných postupech – Část 1: Všeobecné požadavky EN 470-1:1995/A1:1998	12. 1. 1996 13. 6. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (31. 8. 1998)
CEN	EN 471:2003 Výstražné oděvy s vysokou viditelností pro profesionální použití – Metody zkoušení a požadavky	6. 10. 2005	EN 471:1994	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 510:1993 Požadavky na ochranné oděvy používané při riziku zachycení pohyblivými částmi	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 511:2006 Ochranné rukavice proti chladu	Toto je první zveřejnění	EN 511:1994	Datum tohoto zveřejnění
CEN	EN 530:1994 Odolnost materiálů ochranných oděvů proti oděru – Zkušební metody EN 530:1994/AC:1995	30. 8. 1995	—	
CEN	EN 531:1995 Ochranné oděvy pro pracující v průmyslu vystavené teplu (s výjimkou oděvů pro hasiče a svářeče) EN 531:1995/A1:1998	6. 11. 1998 4. 6. 1999	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (4. 6. 1999)
CEN	EN 533:1997 Ochranné oděvy – Ochrana proti teplu a ohni – Materiály a sestavy materiálů s omezeným šířením plamene	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 564:1997 Horolezecká výzbroj – Pomocná šňůra – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 565:1997 Horolezecká výzbroj – Popruhy – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 566:1997 Horolezecká výzbroj – Smyčky – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 567:1997 Horolezecká výzbroj – Lanové svěry – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 568:1997 Horolezecká výzbroj – Kotevní prostředky do ledu – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 569:1997 Horolezecká výzbroj – Skalní skoby – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 659:2003 Ochranné rukavice pro hasiče	21. 2. 2004	EN 659:1996	Datum ukončení platnosti (21. 2. 2004)
CEN	EN 702:1994 Ochranné oděvy – Ochrana proti teplu a ohni – Zkušební metoda pro stanovení prostupu tepla ochranným oděvem nebo jeho materiály při dotyku	12. 1. 1996	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 795:1996 Ochrana proti pádům z výšky – Kotvicí zařízení – Požadavky a zkoušení	12. 2. 2000	—	

Upozornění: Tato publikace se netýká zařízení popsaných v třídách A (konstrukční ukotvení), C (kotvicí zařízení využívající vodorovná flexibilní vedení) a D (kotvicí zařízení využívající vodorovné pevné kotvicí kolejnice) uvedených v odstavcích 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (pro třídu A1), 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (pro třídy A, C a D), v příloze A (odstavce A.2, A.3, A.5 a A.6), v příloze B a v příloze ZA (pro třídy A, C a D), u kterých se nepředpokládá shoda s ustanoveními směrnice 89/686/EHS.

	EN 795:1996/A1:2000	24. 1. 2001	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2001)
CEN	EN 812:1997 Průmyslové přilby chránící při nárazu hlavou	19. 2. 1998	—	
	EN 812:1997/A1:2001	10. 8. 2002	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 813:1997 Osobní ochranné prostředky pro prevenci pádů z výšky – Sedací postroje	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 863:1995 Ochranné oděvy – Mechanické vlastnosti – Zkušební metoda: Odolnost proti propíchnutí	15. 5. 1996	—	
CEN	EN 892:2004 Horolezecká výzbroj – Dynamická horolezecká lana – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	6. 10. 2005	EN 892:1996	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 893:1999 Horolezecká výzbroj – Stoupací železa – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 943-1:2002 Ochranné oděvy proti kapalným a plynným chemikáliím, včetně kapalných aerosolů a pevných částic – Část 1: Požadavky na účinnost protichemických oděvů ventilovaných a neventilovaných: „plynotěsných“ (typ 1) a které nejsou „plynotěsné“ (typ 2)	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 943-2:2002 Ochranné oděvy proti kapalným a plynným chemikáliím, včetně kapalných aerosolů a pevných částic – Část 2: Požadavky na účinnost „plynotěsných“ (typ 1) protichemických ochranných oděvů pro záchranná družstva (ET)	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 958:1996 Horolezecká výzbroj – Tlumiče nárazu k použití na zajištěných cestách – Bezpečnostní požadavky a zkoušení	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 960:1994 Makety hlavy pro zkoušení ochranných přileb	15. 5. 1996	—	
	EN 960:1994/A1:1998	6. 11. 1998	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 11. 1998)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 960:2006 Makety hlavy pro zkoušení ochranných přileb	Toto je první zveřejnění	EN 960:1994	31. 12. 2006
CEN	EN 966:1996 Přilby pro létání a podobné sporty EN 966:1996/A1:2000 EN 966:1996/A2:2006	10. 10. 1996 4. 7. 2000 Toto je první zveřejnění	— Pozn. 3 Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (30. 9. 2000) Datum ukončení platnosti (30. 11. 2006)
CEN	EN 1073-1:1998 Ochranné oděvy proti radioaktivní kontaminaci – Část 1: Požadavky a zkušební metody pro ochranné oděvy s nucenou ventilací proti kontaminaci radioaktivními částicemi	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 1073-2:2002 Ochranné oděvy proti radioaktivní kontaminaci – Část 2: Požadavky a zkušební metody pro ochranné oděvy bez nucené ventilace proti kontaminaci radioaktivními částicemi	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 1077:1996 Přilby pro sjezdové lyžování	10. 10. 1996	—	
CEN	EN 1078:1997 Přilby pro cyklisty a pro uživatele skateboardů a kolečkových bruslí EN 1078:1997/A1:2005	14. 6. 1997 19. 4. 2006	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (30. 6. 2006)
CEN	EN 1080:1997 Ochranné přilby proti nárazu pro malé děti EN 1080:1997/A1:2002 EN 1080:1997/A2:2005	14. 6. 1997 28. 8. 2003 19. 4. 2006	— Pozn. 3 Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003) Datum ukončení platnosti (30. 6. 2006)
CEN	EN 1082-1:1996 Ochranné oděvy – Rukavice a chrániče horních končetin chránící proti říznutí a bodnutí ručními noži – Část 1: Rukavice a chrániče horních končetin z kroužkového pletiva	14. 6. 1997	—	
CEN	EN 1082-2:2000 Ochranné oděvy – Rukavice a chrániče horních končetin chránící proti říznutí a bodnutí ručními noži – Část 2: Rukavice a chrániče končetin z jiných materiálů než z kroužkového pletiva	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 1082-3:2000 Ochranné oděvy – Rukavice a chrániče horních končetin chránící proti říznutí a bodnutí ručními noži – Část 3: Zkouška nárazovým řezem pro textilie, usně a jiné materiály	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 1095:1998 Palubní bezpečnostní postroje a bezpečnostní lana pro použití na rekreačních plavidlech – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	6. 11. 1998	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 1146:2005 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Autonomní dýchací přístroje s otevřeným okruhem s tlakovým vzduchem a s kuklou – Požadavky, zkoušení a značení	19. 4. 2006	EN 1146:1997	Datum ukončení platnosti (30. 4. 2006)
CEN	EN 1149-1:1995 Ochranné oděvy – Elektrostatické vlastnosti – Část 1: Povrchový měrný odpor (Zkušební metody a požadavky)	10. 10. 1996	—	
CEN	EN 1149-1:2006 Ochranné oděvy – Elektrostatické vlastnosti – Část 1: Povrchový měrný odpor (Zkušební metody a požadavky)	Toto je první zveřejnění	EN 1149-1:1995	31. 12. 2006
CEN	EN 1149-2:1997 Ochranné oděvy – Elektrostatické vlastnosti – Část 2: Zkušební metoda pro měření vnitřního odporu	19. 2. 1998	—	
CEN	EN 1149-3:2004 Ochranné oděvy – Elektrostatické vlastnosti – Část 3: Metody zkoušení pro měření snížení náboje	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 1150:1999 Ochranné oděvy – Výstražné oděvy s vysokou viditelností pro neprofesionální použití – Metody zkoušení a požadavky	4. 6. 1999	—	
CEN	EN 1384:1996 Přilby pro jezdce na koních EN 1384:1996/A1:2001	14. 6. 1997 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 1385:1997 Přilby pro kanoistiku a sporty na divoké vodě EN 1385:1997/A1:2005	13. 6. 1998 6. 10. 2005	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 1486:1996 Ochranné oděvy pro hasiče – Požadavky a zkušební metody pro reflexní oděvy pro speciální hašení ohně	3. 12. 1996	—	
CEN	EN 1621-1:1997 Ochranné oděvy pro motoristy proti mechanickým nárazům – Část 1: Požadavky a zkušební metody pro chrániče proti nárazu	13. 6. 1998	—	
CEN	EN 1621-2:2003 Ochranné oděvy pro motocyklisty proti mechanickým nárazům – Část 2: Chrániče zad pro motocyklisty – Požadavky a metody zkoušení	6. 10. 2005	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 1731:1997 Prostředky na ochranu očí a obličje z pletiva pro průmyslové a jiné použití proti mechanickým nebezpečím a/nebo sálavému teplu EN 1731:1997/A1:1997	14. 6. 1997 13. 6. 1998	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (30. 6. 1998)
CEN	EN 1809:1997 Potápěčská výzbroj – Kompenzátor vztlaku – Funkční a bezpečnostní požadavky, zkušební metody	13. 6. 1998	—	
CEN	EN 1827:1999 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Polomasky bez vdechovacích ventilů a s vyměnitelnými filtry na ochranu proti plynům nebo proti plynům a částicím nebo pouze proti částicím – Požadavky, zkoušení a značení	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 1836:2005 Osobní prostředky pro ochranu očí – Protisluneční brýle a protisluneční filtry pro všeobecné použití EN 1836:2005/AC:2006	2. 12. 2005	EN 1836:1997	Datum ukončení platnosti (31. 3. 2006)
CEN	EN 1868:1997 Osobní ochranné prostředky proti pádům z výšky – Seznam ekvivalentních termínů	18. 10. 1997	—	
CEN	EN 1891:1998 Osobní ochranné prostředky pro prevenci pádů z výšky – Nízko průtažná lana s opláštěným jádrem	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 1938:1998 Osobní prostředky na ochranu očí – Uzavřené brýle pro uživatele motocyklů a mopedů	4. 6. 1999	—	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustika. Chrániče sluchu – Část 2: Odhad hladin akustického tlaku A za nasazeným chráničem sluchu (ISO 4869-2:1994)	15. 5. 1996	—	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akustika – Chrániče sluchu – Část 4: Měření hladiny akustického tlaku mušlových chráničů sluchu s amplitudově závislým útlumem (ISO/TR 4869-4:1998)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 6529:2001 Ochranné oděvy – Ochrana proti chemikáliím – Stanovení odolnosti materiálů ochranných oděvů proti permeaci kapalin a plynů (ISO 6529:2001)	6. 10. 2005	EN 369:1993	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 6530:2005 Ochranné oděvy – Odolnost proti kapalným chemikáliím – Metoda zkoušení odolnosti materiálu proti pronikání (penetraci) kapalin (ISO 6530:2005)	6. 10. 2005	EN 368:1992	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN ISO 6942:2002 Ochranné oděvy – Ochrana proti teplu a ohni – Zkušební metoda: hodnocení materiálu a kombinací materiálů vystavených sálavému teplu (ISO 6942:2002)	28. 8. 2003	EN 366:1993	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN ISO 10256:2003 Ochrana hlavy a obličeje hráčů ledního hokeje (ISO 10256:2003)	6. 10. 2005	EN 967:1996	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Vibrace a rázy – Vibrace ruky a paže – Metoda měření a hodnocení činitele přenosu vibrační rukavicemi na dlaň ruky (ISO 10819:1996)	3. 12. 1996	—	
CEN	EN 12083:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Filtry s dýchací hadicí (filtry, které se nepřipevňují k masce) – Protiplynové filtry, filtry proti částicím a filtry kombinované – Požadavky, zkoušení a značení EN 12083:1998/AC:2000	4. 7. 2000	—	
CEN	EN 12270:1998 Horolezecká výzbroj – Vklíněnce – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 12275:1998 Horolezecká výzbroj – Karabiny – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	16. 3. 2000	—	
CEN	EN 12276:1998 Horolezecká výzbroj – Mechanické vklíněnce – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody EN 12276:1998/AC:2000	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 12277:1998 Horolezecká výzbroj – Navazovací úvazky – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 12278:1998 Horolezecká výzbroj – Kladky – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	6. 11. 1998	—	
CEN	EN ISO 12402-2:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 9: Metody zkoušení (ISO 12402-2:2006)	Toto je první zveřejnění	EN 399:1993	31. 3. 2007
CEN	EN ISO 12402-3:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 3: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 150 – Požadavky na bezpečnost (ISO 12402-3:2006)	Toto je první zveřejnění	EN 396:1993	31. 3. 2007

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN ISO 12402-4:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 4: Záchrané vesty, úroveň účinnosti 100 – Požadavky na bezpečnost (ISO 12402-4:2006)	Toto je první zveřejnění	EN 395:1993	31. 3. 2007
CEN	EN ISO 12402-5:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 5: Plovací pomůcky (úroveň 50) – Požadavky na bezpečnost (ISO 12402-5:2006)	Toto je první zveřejnění	EN 393:1993	31. 3. 2007
CEN	EN ISO 12402-6:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 6: Záchrané vesty a plovací pomůcky pro zvláštní účely – Požadavky na bezpečnost a doplňkové metody zkoušení (ISO 12402-6:2006)	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN ISO 12402-8:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 8: Příslušenství – Požadavky na bezpečnost a metody zkoušení (ISO 12402-8:2006)	2. 8. 2006	EN 394:1993	Datum ukončení platnosti (31. 8. 2006)
CEN	EN ISO 12402-9:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 9: Metody zkoušení (ISO 12402-9:2006)	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN ISO 12402-10:2006 Osobní vztlakové prostředky – Část 10: Výběr a použití vztlakových a jiných srovnatelných prostředků (ISO 12402-10:2006)	2. 8. 2006	—	
CEN	EN 12477:2001 Ochranné rukavice pro svářeče	10. 8. 2002	—	
	EN 12477:2001/A1:2005	6. 10. 2005	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (31. 12. 2005)
CEN	EN 12492:2000 Horolezecká výstroj – Přilby pro horolezce – Bezpečnostní požadavky a zkušební metody	21. 12. 2001	—	
	EN 12492:2000/A1:2002	28. 8. 2003	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 12568:1998 Prostředky na ochranu chodidel a nohou – Požadavky a zkušební metody pro tužinky a kovové vložky odolné proti propíchnutí	6. 11. 1998	—	
CEN	EN 12628:1999 Potápěčská výstroj – Kombinovaná vztlaková a záchraná zařízení – Funkční a bezpečnostní požadavky, zkušební metody	4. 7. 2000	—	
	EN 12628:1999/AC:2000			

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 12841:2006 Prostředky ochrany osob proti pádu – Systémy lanového přístupu – Nastavovací zařízení lana	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN 12941:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Filtrační prostředky s pomocnou ventilací připojené k přilbě nebo ke kukle – Požadavky, zkoušení a značení EN 12941:1998/A1:2003	4. 6. 1999 6. 10. 2005	EN 146:1991 Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (4. 6. 1999) Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 12942:1998 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Filtrační prostředky s pomocnou ventilací připojené k masce, polomasce a čtvrtmasce – Požadavky, zkoušení a značení EN 12942:1998/A1:2002	4. 6. 1999 28. 8. 2003	EN 147:1991 Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (4. 6. 1999) Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 13034:2005 Ochranné oděvy proti kapalným chemikáliím – Požadavky na provedení ochranných protichemických oděvů poskytujících omezenou ochranu proti kapalným chemikáliím (prostředky typu 6 a typu PB [6])	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13061:2001 Ochranné oděvy – Holenní chrániče pro hráče kopané – Požadavky a zkušební metody	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13087-1:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 1: Podmínky zkoušek a příprava před zkouškami (klimatizování) EN 13087-1:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-2:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 2: Odolnost proti nárazu (schopnost tlumení nárazu) EN 13087-2:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-3:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 3: Odolnost proti průrazu (proti úderu ostrým předmětem) EN 13087-3:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-4:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 4: Účinnost uchycení (upevnění) náhlavní vložky	21. 12. 2001	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 13087-5:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 5: Pevnost náhlavní vložky	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13087-6:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 6: Zorné pole EN 13087-6:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-7:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 7: Odolnost proti plameni EN 13087-7:2000/A1:2001	10. 8. 2002 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (10. 8. 2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 8: Elektrické vlastnosti EN 13087-8:2000/A1:2005	21. 12. 2001 6. 10. 2005	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 13087-10:2000 Ochranné přilby – Zkušební metody – Část 10: Odolnost proti sálavému teplu	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13138-1:2003 Plovací pomůcky pro výuku plavání – Část 1: Bezpečnostní požadavky a metody zkoušení pro plovací pomůcky, které uživatel obléká	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13158:2000 Ochranné oděvy – Ochranné kabáty, chrániče těla a ramen pro jezdce na koních – Požadavky a zkušební metody	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13178:2000 Osobní prostředky k ochraně očí – Ochranné prostředky očí pro uživatele sněžných skútrů	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-1:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Metody zkoušení – Část 1: Stanovení průniku a celkového průniku	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-2:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Metody zkoušení – Část 2: Praktické zkoušky	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-3:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Zkušební metody – Část 3: Stanovení dýchacího odporu	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13274-4:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Metody zkoušení – Část 4: Zkoušky plamenem	10. 8. 2002	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 13274-5:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Metody zkoušení – Část 5: Kondicionování	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13274-6:2001 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Zkušební metody – Část 6: Stanovení koncentrace oxidu uhličitého ve vdechovaném vzduchu	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13274-7:2002 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Metody zkoušení – Část 7: Stanovení průniku aerosolu filtrem proti částicím Pozn. 5	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13274-8:2002 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Metody zkoušení – Část 8: Stanovení zanášení dolomitovým prachem u filtrů proti částicím	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13277-1:2000 Ochranné prostředky pro bojové sporty – Část 1: Všeobecné požadavky a zkušební metody	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13277-2:2000 Ochranné prostředky pro bojové sporty – Část 2: Doplnkové požadavky a zkušební metody pro chrániče nártu, holeně a předloktí	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13277-3:2000 Ochranné prostředky pro bojové sporty – Část 3: Doplnkové požadavky a zkušební metody pro chrániče trupu	24. 2. 2001	—	
CEN	EN 13277-4:2001 Ochranné prostředky pro bojové sporty – Část 4: Doplnkové požadavky a zkušební metody pro chrániče hlavy	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13277-5:2002 Ochranné prostředky pro bojové sporty – Část 5: Doplnkové požadavky a zkušební metody pro chrániče genitálií a břicha	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13277-6:2003 Ochranné prostředky pro bojové sporty – Část 6: Doplnkové požadavky a metody zkoušení pro chrániče prsou pro ženy	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 13287:2004 Osobní ochranné prostředky – Obuv – Metoda zkoušení odolnosti proti uklouznutí	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13356:2001 Výstražné doplňky pro neprofesionální použití – Metody zkoušení a požadavky	21. 12. 2001	—	
CEN	EN 13484:2001 Přilby pro sáňkaře	10. 8. 2002	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 13546:2002 Ochranné oděvy – Chrániče horních končetin, trupu, dolních končetin a genitálií pro brankáře a chrániče holení pro hráče pozemního hokeje – Požadavky a zkušební metody	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13567:2002 Ochranné oděvy – Ochranné prostředky horních končetin, trupu, dolních končetin, genitálií a obličeje pro šermíře – Požadavky a zkušební metody	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13594:2002 Ochranné rukavice pro profesionální řidiče motocyklů – Požadavky a zkušební metody	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-1:2002 Ochranné oděvy pro profesionální řidiče motocyklů – Bundy, kalhoty, kombinézy nebo obleky – Část 1: Všeobecné požadavky	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-2:2002 Ochranné oděvy pro profesionální řidiče motocyklů – Bundy, kalhoty, kombinézy nebo obleky – Část 2: Metoda zkoušení pro zjišťování odolnosti proti oděru nárazy	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-3:2002 Ochranné oděvy pro profesionální řidiče motocyklů – Bundy, kalhoty, kombinézy nebo obleky – Část 3: Metoda zkoušení pro zjišťování odolnosti proti roztržení	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13595-4:2002 Ochranné oděvy pro profesionální řidiče motocyklů – Bundy, kalhoty, kombinézy nebo obleky – Část 4: Metoda zkoušení pro zjišťování odolnosti proti nárazovému řezu	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13634:2002 Ochranná obuv pro profesionální řidiče motocyklů – Požadavky a zkušební metody	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13781:2001 Ochranné přilby pro řidiče a spolujezdce motorových saní a sportovních bobů	10. 8. 2002	—	
CEN	EN 13794:2002 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Únikový autonomní dýchací přístroj s uzavřeným okruhem – Požadavky, zkoušení a značení	28. 8. 2003	EN 400:1993 EN 401:1993 EN 1061:1996	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Chrániče sluchu – Zkoušení – Část 1: Fyzikální metody zkoušení	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13819-2:2002 Chrániče sluchu – Zkoušení – Část 2: Akustické metody zkoušení	28. 8. 2003	—	
CEN	EN 13832-1:2006 Obuv chránící před chemikáliemi – Část 1: Terminologie a metody zkoušení	Toto je první zveřejnění	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 13832-2:2006 Obuv chránící před chemikáliemi – Část 2: Požadavky na obuv odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN 13832-3:2006 Obuv chránící před chemikáliemi – Část 3: Požadavky na obuv vysoce odolnou proti chemikáliím v laboratorních podmínkách	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN 13911:2004 Ochranné oděvy pro hasiče – Požadavky a metody zkoušení pro kukly pro hasiče	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 13949:2003 Dýchací přístroje – Potápěčské autonomní dýchací přístroje s otevřeným okruhem na tlakový Nitrox a kyslík – Požadavky, zkoušení a značení	21. 2. 2004	—	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Ochranný oděv pro použití proti pevným částicím chemikálií – Část 1: Požadavky na provedení pro ochranné oděvy proti chemikáliím poskytující ochranu celého těla proti poletavým pevným částicím (oděv typu 5) (ISO 13982-1:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Ochranný oděv pro použití proti pevným částicím chemikálií – Část 2: Metoda zkoušení pro stanovení průniku aerosolů jemných částic dovnitř oděvu (ISO 13982-2:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 13995:2000 Ochranné oděvy – Mechanické vlastnosti – Zkušební metody pro zjištění odolnosti materiálů proti protržení a dalšímu dynamickému trhání (ISO 13995:2000)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 13997:1999 Ochranné oděvy – Mechanické vlastnosti – Stanovení odolnosti proti proříznutí ostrými předměty (ISO 13997:1999) EN ISO 13997:1999/AC:2000	4. 7. 2000	—	
CEN	EN ISO 13998:2003 Ochranné oděvy – Zástěry, kalhoty a vesty chránící proti říznutí a bodnutí ručními noži (ISO 13998:2003)	28. 8. 2003	EN 412:1993	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN 14021:2003 Ochranné štíty proti kamenům a úlomkům pro terénní motocyklisty – Požadavky a metody zkoušení	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14052:2005 Průmyslové přilby s vysokým stupněm ochrany	19. 4. 2006	—	

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 14058:2004 Ochranné oděvy – Oděvní součásti na ochranu proti chladnému prostředí	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14120:2003 Ochranné oděvy – Chrániče zápěstí, dlaní, kolenou a loktů pro uživatele kolečkového sportovního náčiní – Požadavky a metody zkoušení	21. 2. 2004	—	
CEN	EN 14126:2003 Ochranné oděvy – Všeobecné požadavky a metody zkoušení ochranných oděvů proti infekčním agens	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14143:2003 Dýchací přístroje – Autonomní potápěčský dýchací přístroj typu rebreather	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-1:2005 Potápěčské oděvy a ochranné prostředky proti studené vodě a jiným kapalinám – Část 1: Potápěčské neoprenové oděvy – Požadavky, metody zkoušení a směrnice pro výběr a použití	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-2:2005 Potápěčské oděvy a ochranné prostředky proti studené vodě a jiným kapalinám – Část 2: Potápěčské pryžové oděvy – Požadavky, metody zkoušení a směrnice pro výběr a použití	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-3:2005 Potápěčské oděvy – Část 3: Aktivně zahřívány nebo ochlazovaný oblek (systémy) – Požadavky a metody zkoušení	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14225-4:2005 Potápěčské oděvy – Část 4: Obleky s vnitřním atmosférickým tlakem – Požadavky na lidské faktory a metody zkoušení	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14325:2004 Ochranné oděvy proti chemikáliím – Metody zkoušení a klasifikace účinnosti pro materiály, švy, spoje a sestavy protichemických ochranných oděvů	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14328:2005 Ochranné oděvy – Rukavice a chrániče paží chránící proti pořezání noži s pohonem – Požadavky a metody zkoušení	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14360:2004 Ochranné oděvy proti dešti – Metoda zkoušení pro hotové oděvní součásti – Působení kapek o vysoké energii shora	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14387:2004 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Protiplynové a kombinované filtry – Požadavky, zkoušení a značení	6. 10. 2005	EN 372:1992 EN 371:1992 EN 141:2000	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 14404:2004 Osobní ochranné prostředky – Chrániče kolen pro práci vkleče	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14435:2004 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Autonomní dýchací přístroj s otevřeným okruhem na tlakový vzduch s polomaskou navrženou pouze pro používání s přetlakem – Požadavky, zkoušení a značení	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14458:2004 Prostředky k ochraně očí – Ochranné obličejové štíty a hledí ochranných přileb pro hasiče, pracovníky sanitních vozů a záchranných služeb	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 14460:1999 Ochranné oděvy pro řidiče závodních automobilů – Ochrana proti teplu a plameni – Technické požadavky a zkušební metody (ISO 14460:1999) EN ISO 14460:1999/A1:2002 EN ISO 14460:1999/AC:1999	16. 3. 2000 10. 8. 2002	— Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (30. 9. 2002)
CEN	EN 14529:2005 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Autonomní dýchací přístroj s otevřeným okruhem na tlakový vzduch s polomaskou pro používání s přetlakem s plicní automatikou pouze pro unikové účely – Požadavky, zkoušení a značení	19. 4. 2006	—	
CEN	EN 14572:2005 Ochranné přilby s vysokým stupněm ochrany pro jezdce na koních	6. 10. 2005	—	
CEN	EN 14593-1:2005 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje na tlakový vzduch s plicní automatikou – Část 1: Přístroje s obličejovou maskou – Požadavky, zkoušení a značení	6. 10. 2005	EN 139:1994	Datum ukončení platnosti (2. 12. 2005)
CEN	EN 14593-2:2005 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje na tlakový vzduch s plicní automatikou – Část 2: Přístroje s přetlakem s polomaskou – Požadavky, zkoušení a značení EN 14593-2:2005/AC:2005	6. 10. 2005	EN 139:1994	Datum ukončení platnosti (2. 12. 2005)
CEN	EN 14594:2005 Ochranné prostředky dýchacích orgánů – Hadicové dýchací přístroje na tlakový vzduch se stálým průtokem – Požadavky, zkoušení a značení EN 14594:2005/AC:2005	6. 10. 2005	EN 139:1994 EN 12419:1999 EN 1835:1999 EN 270:1994 EN 271:1995	Datum ukončení platnosti (2. 12. 2005)

ESO (*)	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN 14605:2005 Ochrana proti kapalným chemikáliím – Požadavky na oděvy s vodotěsným spojením (typ 3) nebo těsnými při postřiku (typ 4), včetně prvků poskytujících ochranu pouze části těla (typy PB(3) a PB(4))	6. 10. 2005	EN 465:1995 EN 466:1995 EN 467:1995	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 14786:2006 Ochranné oděvy – Stanovení odolnosti proti penetraci (pronikání) při postřiku kapalnými chemikáliemi, emulzemi a disperzemi – Zkouška rozprašovačem	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN ISO 14877:2002 Ochranné oděvy pro otryskávací práce při použití zrnitých otryskávacích prostředků (ISO 14877:2002)	28. 8. 2003	—	
CEN	EN ISO 15025:2002 Ochranné oděvy – Ochrana proti teplu a ohni – Metoda zkoušení pro omezené šíření plamene (ISO 15025:2000)	28. 8. 2003	EN 532:1994	Datum ukončení platnosti (28. 8. 2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Oděvy chránící proti podchlazení ve vodě – Část 1: Oděvy pro stálé nošení, požadavky včetně bezpečnosti (ISO 15027-1:2002)	10. 4. 2003	—	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Oděvy chránící proti podchlazení ve vodě – Část 2: Záchrané oděvy, požadavky včetně bezpečnosti (ISO 15027-2:2002)	10. 4. 2003	—	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Oděvy chránící proti podchlazení ve vodě – Část 3: Zkušební metody (ISO 15027-3:2002)	10. 4. 2003	—	
CEN	EN 15090:2006 Obuv pro hasiče	Toto je první zveřejnění	—	
CEN	EN ISO 15831:2004 Oděvy – Fyziologické účinky – Měření tepelné izolace pomocí tepelné figuríny (ISO 15831:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 17249:2004 Bezpečnostní obuv odolná proti pořezání řetězovou pilou (ISO 17249:2004)	6. 10. 2005	—	
CEN	EN ISO 20344:2004 Osobní ochranné prostředky – Metody zkoušení obuvi (ISO 20344:2004) EN ISO 20344:2004/AC:2005	6. 10. 2005	EN 344-2:1996 EN 344:1992	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)

ESO ⁽¹⁾	Odkaz a název harmonizované normy (a referenční dokument)	První zveřejnění Úřv	Odkaz na nahrazovanou normu	Datum ukončení presumpce shody nahrazované normy Poznámka 1
CEN	EN ISO 20345:2004 Osobní ochranné prostředky – Bezpečnostní obuv (ISO 20345:2004)	6. 10. 2005	EN 345-2:1996 EN 345:1992	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 20346:2004 Osobní ochranné prostředky – Ochranná obuv (ISO 20346:2004)	6. 10. 2005	EN 346:1992 EN 346-2:1996	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN ISO 20347:2004 Osobní ochranné prostředky – Pracovní obuv (ISO 20347:2004)	6. 10. 2005	EN 347-2:1996 EN 347:1992	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)
CEN	EN 24869-1:1992 Akustika. Chrániče sluchu. Část 1: Subjektivní metoda měření vložného útlumu (ISO 4869-1:1990)	16. 12. 1994	—	
CEN	EN 24869-3:1993 Akustika – Chrániče sluchu – Část 3: Zjednodušená metoda měření vložného útlumu mušlových chráničů sluchu pro účely kontroly jakosti (ISO/TR 4869-3:1989)	16. 12. 1994	—	
CENELEC	EN 50237:1997 Rukavice a palečnice s mechanickou ochranou pro elektrotechniku	4. 6. 1999	—	
CENELEC	EN 50286:1999 Elektricky izolační ochranné obleky pro instalace nízkého napětí	16. 3. 2000	—	
CENELEC	EN 50321:1999 Elektricky izolační obuv pro práci v instalacích nízkého napětí	16. 3. 2000	—	
CENELEC	EN 50365:2002 Elektricky izolující přilby pro použití v instalacích nízkého napětí	10. 4. 2003	—	
CENELEC	EN 60743:2001 Práce pod napětím – Terminologie pro nástroje, zařízení a vybavení (IEC 60743:2001)	10. 4. 2003	EN 60743:1996 Pozn. 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 12. 2004)
CENELEC	EN 60895:2003 Práce pod napětím – Vodivé oblečení používané v sítích se jmenovitým napětím AC do 800 kV a DC do ± 600 kV (IEC 60895:2002 (Modifikovaná))	6. 10. 2005	EN 60895:1996 Pozn. 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2006)
CENELEC	EN 60903:2003 Práce pod napětím – Rukavice z izolačního materiálu (IEC 60903:2002 (Modifikovaná))	6. 10. 2005	EN 60903:1992 a její změna + EN 50237:1997 Pozn. 2.1	Datum ukončení platnosti (1. 7. 2006)
CENELEC	EN 60984:1992 Rukávy z izolačního materiálu pro práce pod napětím (IEC 60984:1990 (Modifikovaná))	4. 6. 1999	—	
	EN 60984:1992/A11:1997	4. 6. 1999	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (4. 6. 1999)
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	10. 4. 2003	Pozn. 3	Datum ukončení platnosti (6. 10. 2005)

⁽¹⁾ ESO: Evropské organizace pro normalizaci:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Brusel; tel. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Brusel; tel. (32-2) 519 08 68; fax (32-2) 519 69 19 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis; Tel. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Pozn. 1 Datum ukončení presumpce shody je obvykle Datum ukončení platnosti („dow“) stanovené Evropskou organizací pro normalizaci. Uživatelé těchto norem se však upozorňují na to, že v některých výjimečných případech tomu může být i jinak.
- Pozn. 2.1 Nová (nebo změněná) norma má stejnou oblast působnosti jako nahrazovaná norma. K uvedenému datu nahrazovaná norma přestává poskytovat předpoklad shody se základními požadavky směrnice.
- Pozn. 3 Dochází-li ke změnám, je referenčním dokumentem norma EN CCCC:YYYY, její předchozí změny, pokud existují, a nová, citovaná změna. Nahrazovanou normu (sloupec 3) proto tvoří norma EN CCCC:YYYY a její předchozí změny, pokud existují, ale bez nové, citované změny. Od uvedeného data přestává u nahrazované normy platit presumpce shody se základními požadavky směrnice.
- Pozn. 4 Na předpoklad shody daný normou EN 420:2003, pokud jde o bod 1.2.1.1 základních požadavků na ochranu zdraví a na bezpečnost, a týkající se obsahu Cr(VI) v materiálech na rukavice se vztahuje mez detekce zkušební metody pro Cr(VI), která je nejvýše 3 mg/kg.
- Pozn. 5 Poslední věta bodu 6.4 a poslední věta bodu 7.4 normy EN 13274-7:2002 nestanoví domněnku shody ve vztahu k základním požadavkům na ochranu zdraví a bezpečnost podle směrnice 89/686/EHS.

POZNÁMKA:

- Veškeré informace o dostupnosti norem lze obdržet buď od Evropských organizací pro normalizaci nebo od národních orgánů pro normalizaci. Jejich seznam je v příloze směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽¹⁾, ve znění směrnice 98/48/ES ⁽²⁾.
- Zveřejnění odkazů v *Úředním věstníku Evropské unie* neznamená, že uvedené normy jsou k dispozici ve všech jazycích Společenství.
- Tento seznam nahrazuje všechny předchozí seznamy zveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*. Komise zajišťuje aktualizaci tohoto seznamu.

Více informací o harmonizovaných normách je k dispozici na adrese:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>

⁽¹⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. L 217, 5.8.1998, s. 18.

Informace členských států o státních podporách poskytovaných podle nařízení Komise (ES) č. 70/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na státní podpory malým a středním podnikům

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 314/07)

Podpora č.	XS 137/05		
Členský stát	Lotyšsko		
Region	Celé území Lotyšska		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Záruční program podpory Lotyšské záruční agentury		
Právní základ	<ol style="list-style-type: none"> 1) Latvijas vienotais programdokuments 2004. — 2006. gadam. (www.esfondi.lv) 2) Papildinājumi Latvijas vienotam programdokumentam 2004. — 2006. gadam. (www.esfondi.lv) 3) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 21. 29.5.2003. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 4) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 57. 23.5.2003. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 5) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 79 6.6.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 6) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 81. 21.6.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 7) SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" valdes sēdes lēmums Nr. 84. 20.7.2006. par garantēšanas noteikumu grozījumiem. 		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	2004 – 3 450 000 LVL (4 908 935 EUR) 2006 – 168 072 LVL (239 146 EUR)
		Celková výše podpory	3 618 072 LVL (5 148 081 EUR) Celková výše záručního úvěru včetně multiplikačního koeficientu x2 činí 7 236 144 LVL (10 296 163 EUR)
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	18. 6. 2003 Plánované změny a doplnění režimu nabydou účinnosti dne 1. října 2006.		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 8. 2008 V případě, že požadavky režimu státní podpory neodpovídají pravidlům kontroly podpor na hospodářské činnosti, budou podmínky poskytnutí podpory přezkoumány v souladu s čl. 88 odst. 1 Smlouvy o ES		
Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano	

Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory malým a středním podnikům, s výjimkou: a) činností souvisejících s produkcí, zpracováním nebo uváděním na trh produktů uvedených v příloze I Smlouvy; b) činností týkajících se zemědělství, kromě zpracovávání; c) činností spojených s vývozem, zejména podpor přímo spojených s vyváženým množstvím, se zavedením a provozováním distribučních sítí nebo s jinými běžnými výdaji při vývozní činnosti; d) podpor podmiňujících použití domácího zboží na úkor dováženého zboží; e) odvětví dopravy	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	SIA "Latvijas Garantiju aģentūra" Tirgoņu iela 11 LV-1050, Rīga, Latvija	
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano

Podpora č.	XS 184/05		
Členský stát	Polsko		
Region	Miasto Skierniewice, Województwo Łódzkie		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Program horizontální pomoci na rozvoj malých a středních podniků ve Skierniewicích.		
Právní základ	Ustawa z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz.U. nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami), Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84), Uchwała nr XLI/71/05 Rady Miasta Skierniewice z dnia 14 lipca 2005 roku w sprawie zwolnień z podatku od nieruchomości i udzielenia dotacji dla małych i średnich przedsiębiorców na terenie Miasta Skierniewice		
Plánované roční výdaje v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory udělené společnosti	Režim podpory	Celková roční částka	7 400 EUR
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení		Ano
Datum uskutečnění	Od 31. 8. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 12. 2006		
Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano	
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory malým a středním podnikům	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ryszard Bogusz Prezydent Miasta Skierniewice ul. Rynek 1 PL-96-100 Skierniewice		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano	

Podpora č.	XS 185/05		
Členský stát	Polská republika		
Region	Centralny		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Návrhářská společnost BISPROL sp. z o.o.		
Právní základ	Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (Dz.U. nr 171/2002, poz. 1397, z późn. zm.) art. 52 ust. 1		
Plánované roční výdaje v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory udělené společnosti	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	0,098559 milionu EUR (*)
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení	Ano	
Datum uskutečnění	22. 9. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 30. 12. 2015		
Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano	
Dotčená hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví	Ano	
	Ostatní služby	Ano	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Minister Skarbu Państwa		
	ul. Krucza 36/Wspólna 6 PL-00-522 Warszawa		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano	

(*) Výše podpory přiznané této společnosti vyjádřená hrubou mírou podpory

Podpora č.	XS 205/05		
Členský stát	Nizozemsko		
Region	Provincie Zuid-Holland		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Deltalinqs		
Právní základ	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	224 728 EUR
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení	Ano, míra podpory dosahuje 43 %	
Datum uskutečnění	1. 12. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 31. 3. 2008 (*)		

Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano Tento projekt má umožnit pochopení složitého toku zboží v přístavu Rotterdam ze strany začínajících podniků. Výsledky prováděných analýz budou všem volně dostupné
Dotčená hospodářská odvětví	Všechna odvětví způsobilá pro státní podpory malým a středním podnikům	Ano
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Provincie Zuid-Holland Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland	
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano

(*) V případě potřeby bude toto opatření přizpůsobeno odpovídajícím ustanovením po přezkumu nařízení 70/2001, o čemž bude Komise informována.

Podpora č.	XS 206/05		
Členský stát	Nizozemsko		
Region	Provincie Zuid-Holland		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	LTO Groeiservice		
Právní základ	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	69 500 EUR
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení	Ano, míra podpory činí 50 %	
Datum uskutečnění	1. 12. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 1. 4. 2007 (*)		
Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano Cílem tohoto projektu je vypracovat seznam poznatků o vlivu světla na růst a kvalitu rostlin pěstovaných ve skleníku. Jakmile bude seznam dostupných poznatků vypracovaný, budou navrženy výzkumné projekty, které by měly zaplnit případné mezery v rámci stávajících poznatků	
Dotčená hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví		Ano
	Ostatní zpracovatelský průmysl		Skleníkové hospodářství
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Provincie Zuid-Holland Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano	

(*) Opatření podpory může být případně upraveno vůči příslušným ustanovením po přezkumu nařízení č. 70/2001, přičemž Komise o tom bude informována.

Podpora č.	XS 209/05		
Členský stát	Nizozemsko		
Region	Provincie Zuid-Holland		
Název režimu podpory nebo název podniku, který je příjemcem jednotlivé podpory	Holland Scherming		
Právní základ	Algemene Subsidieverordening Zuid-Holland, 1 juni 2004		
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory nebo celková částka jednotlivé podpory poskytnuté podniku	Režim podpory	Celková roční částka	
		Zajištěné půjčky	
	Jednotlivá podpora	Celková výše podpory	101 330 EUR
		Zajištěné půjčky	
Maximální míra podpory	V souladu s čl. 4 odst. 2 až 6 a článkem 5 nařízení	Ano, míra podpory činí 60 %	
Datum uskutečnění	1. 12. 2005		
Doba trvání režimu podpory nebo poskytování jednotlivé podpory	Do 1. 6. 2006		
Cíl podpory	Podpora malým a středním podnikům	Ano Účelem tohoto projektu je provedení průmyslového výzkumu v oblasti vlivu různých druhů světla na růst rostlin a květin. Holland Scherming je společnost, která instaluje skleníkové sluneční clony. Nové poznatky o světle mohou pomoci při vývoji nových produktů. Podpora je poskytována na výzkum umožňující získat nové informace o vlivu světla, nikoli na vývoj nových produktů	
Dotčená hospodářská odvětví	Podpora omezená na určitá odvětví	Ano	
	Ostatní služby	Instalace	
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Provincie Zuid-Holland		
	Postbus 90602 2509 LP Den Haag Nederland		
Jednotlivé podpory velké výše	V souladu s článkem 6 nařízení	Ano	

Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů určitých oxidů mangančitých pocházejících z Jihoafrické republiky

(2006/C 314/08)

Komise obdržela podnět podle článku 5 nařízení Rady (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“) ⁽¹⁾, naposledy pozměněném nařízením (ES) č. 2117/2005 ⁽²⁾, ve kterém se uvádí, že dovozy některých oxidů mangančitých pocházejících z Jihoafrické republiky (dále jen „dotčená země“) jsou dumpingové, a způsobují proto výrobnímu odvětví Společenství podstatnou újmu.

1. Podnět

Podnět podala dne 10. listopadu 2006 společnost Tosoh Hellas AIC (dále jen „žadatel“) představující významný podíl, v tomto případě více než 25 %, celkové výroby určitých oxidů mangančitých ve Společenství.

2. Výrobek

Výrobkem označeným za dumpingový jsou určité elektrolytické oxidy mangančité (vysoce čisté oxidy mangančité vyrobené elektrolýzou), které nebyly tepelně zpracované, což je běžný postup, aby se mohly použít v lithiových bateriích, pocházející z Jihoafrické republiky (dále jen „dotčený výrobek“) obvykle kódu KN ex-2820 10 00. Tento kód KN je uveden pouze pro informaci.

3. Tvrzení o dumpingu

Tvrzení o dumpingu v případě Jihoafrické republiky vychází, vzhledem k nedostatečnému prodeji na domácím trhu ze srovnání početně zjištěné běžné hodnoty s vývozními cenami dotčeného výrobku při jeho vývozu do Společenství.

Na základě toho je vypočítané dumpingové rozpětí značné.

4. Tvrzení o újmě

Žadatel poskytl důkazy o tom, že se dovozy dotčeného výrobku z Jihoafrické republiky celkově zvýšily, a to jak v absolutních hodnotách, tak i co se týče podílu na trhu.

Objemy a ceny dotčeného dováženého výrobku mají kromě jiných dopadů údajně i nepříznivý vliv na ceny stanovované výrobním odvětvím Společenství na trhu, což vede k závažným

nepříznivým důsledkům na finanční situaci a zaměstnanost ve výrobním odvětví Společenství.

5. Postup

Poté, co Komise po konzultaci s poradním výborem stanovila, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem a že existují dostatečné důkazy, které ospravedlňují zahájení řízení, zahajuje šetření podle článku 5 základního nařízení.

5.1. Postup pro stanovení dumpingu a újmy

Šetřením se stanoví, zda je dotčený výrobek pocházející z Jihoafrické republiky předmětem dumpingu a zda tento dumping způsobil újmu.

a) Dotazníky

S cílem získat informace, které pro své šetření považuje za nezbytné, zašle Komise dotazníky výrobnímu odvětví Společenství, všem sdružením výrobců ve Společenství, vývozcům/výrobcům v Jihoafrické republice, všem sdružením vývozců/výrobců, dovozcům, všem sdružením dovozců uvedeným v podnětu a orgánům dotčených zemí vývozu.

Všechny strany by se v každém případě měly neprodleně, nejpozději však ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. a) prostřednictvím faxu obrátit na Komisi, aby zjistily, zda jsou uvedeny v podnětu, a aby si případně vyžádaly dotazník, vzhledem k tomu, že se lhůta stanovená v odst. 6 písm. b) vztahuje na všechny tyto zúčastněné strany.

b) Shromažďování informací a pořádání slyšení

Všechny zúčastněné strany se vyzývají, aby oznámily svá stanoviska, předložily kromě odpovědí na dotazník další informace a poskytly příslušné důkazy. Tyto informace a důkazy musí Komise obdržet ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. b).

Komise může kromě toho zúčastněné strany vyslechnout, pokud o to požádají a doloží konkrétní důvody pro takové slyšení. Tato žádost musí být podána ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. c).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Rady (ES) č. 2117/2005 (Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Úř. věst. L 340, 23.12.2005, s. 17.

5.2. Postup pro posouzení zájmu Společenství

V souladu s článkem 21 základního nařízení a v případě, že jsou tvrzení o dumpingu a jím působené újme opodstatněná, bude rozhodnuto, zda by přijetí antidumpingových opatření nebylo v rozporu se zájmem Společenství. Z tohoto důvodu se mohou výrobní odvětví Společenství, dovozci, jejich zájmové svazy, zástupci uživatelů a zájmové organizace spotřebitelů, pokud prokáží, že mezi jejich činnostmi a dotčeným výrobkem existuje objektivní souvislost, ve lhůtách stanovených v odst. 6 písm. b) přihlásit a sdělit Komisi příslušné informace. Strany, které již jednaly v souladu s předchozí větou, mohou ve lhůtě stanovené v odst. 6 písm. c) požádat o slyšení, přičemž musejí uvést konkrétní důvody pro takové slyšení. Je třeba zdůraznit, že veškeré informace předložené podle článku 21 budou zohledněny pouze tehdy, budou-li v době předložení doloženy věcnými důkazy.

6. Lhůty

a) Pro strany za účelem vyžádání dotazníku

Všechny zúčastněné strany by si měly vyžádat dotazník nebo jiné formuláře žádostí co nejdříve, nejpozději do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

b) Pro strany za účelem přihlášení se a předložení odpovědi na dotazník a jiných informací

Všechny zúčastněné strany, mají-li být jejich stanoviska při šetření zohledněna, se musejí přihlásit, a to tak, že se obrátí na Komisi, a musejí předložit svá stanoviska a odpovědi na dotazník nebo jakékoli jiné informace do 40 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak. Je třeba věnovat pozornost skutečnosti, že výkon většiny procesních práv uvedených v základním nařízení závisí na tom, zda se zúčastněná strana přihlásí ve výše uvedené lhůtě.

c) Slyšení

Všechny zúčastněné strany mohou Komisi v téže lhůtě 40 dnů rovněž požádat o slyšení.

7. Písemná podání, odpovědi na dotazník a korespondence

Veškerá podání a žádosti zúčastněných stran musejí být předloženy písemně (nikoli v elektronické podobě, není-li stanoveno jinak, a musí v nich být uveden název, poštovní a e-mailová adresa a telefonní a faxová čísla zúčastněné strany).

Korespondenční adresa Komise, generálního ředitelství pro obchod, ředitelství B:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate B
Office: J-79 5/16
B-1049 Brussels
Fax (32-2) 295 65 05

8. Nedostatečná spolupráce

Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne v příslušné lhůtě nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou podle článku 18 základního nařízení prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Pokud účastník řízení nespolupracuje nebo spolupracuje pouze částečně, a zjištění se proto podle článku 18 základního nařízení zakládají na dostupných údajích, může pro něj být výsledek méně příznivý, než kdyby spolupracoval.

9. Časový rozvrh šetření

Podle čl. 6 odst. 9 základního nařízení bude šetření ukončeno do 15 měsíců ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V souladu s čl. 7 odst.1 základního nařízení je možné uložit prozatímní opatření nejpozději do 9 měsíců ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Povolení státních podpor v rámci ustanovení článků 87 a 88 Smlouvy o ES

Případy, k nimž Komise nevznáší námitku

(Text s významem pro EHP)

(2006/C 314/09)

Datum přijetí rozhodnutí	24. 10. 2006
Podpora č.	N 254/06
Členský stát	Belgie
Název	Minimumprijis voor groenestroomcertificaten van PV installaties
Právní základ	Artikel 25ter, eerste alinea, van het decreet van 17 juli 2000 houdende de organisatie van de elektriciteitsmarkt en het decreet van 7 mei 2004. Article 25ter, paragraphe 1, du décret relatif à l'organisation du marché d'électricité du 17 juillet 2000 et décret du 7 mai 2004.
Název opatření	Toto opatření nepředstavuje podporu
Míra podpory	Toto opatření nepředstavuje podporu

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	24. 10. 2006
Podpora č.	N 623/06
Členský stát	Slovensko
Název	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti ALEF Film & Media group s.r.o.
Právní základ	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 7,5 mil. SKK;
Míra podpory	23 %
Délka trvání programu	1. leden 2006 – 31. prosinec 2006
Hospodářská odvětví	Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP 33 SK-813 31 Bratislava

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Datum přijetí rozhodnutí	24. 10. 2006
Podpora č.	N 624/06
Členský stát	Slovensko
Název	Individuálna pomoc na audiovizuálnu tvorbu v prospech spoločnosti SEN Film s.r.o.
Právní základ	a) Zákon č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov, b) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení zákona č. 203/2004 – § 4 ods. 1, písm. d), c) Výnos MK SR – 12947/05-110/30493 o poskytovaní dotácií v pôsobnosti MK SR
Název opatření	Individuální podpora
Cíl	Režim podpory na rozvoj kultury
Forma podpory	Přímá dotace
Rozpočet	Předpokládané roční výdaje 4 mil.; SKK
Míra podpory	12 %
Délka trvání programu	1. leden 2006 – 31. prosinec 2006
Hospodářská odvětví	Sdělovací prostředky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Ministerstvo kultúry SR Nám. SNP 33 SK-813 31 Bratislava

Rozhodnutí v autentickém znění po odstranění všech informací, jež jsou předmětem obchodního tajemství, je zveřejněno na:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Oznámení podle čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES**Stažení žádosti o povolení ponechat si vnitrostátní právní předpisy odchylné se od ustanovení harmonizačního opatření Společenství****(Text s významem pro EHP)**

(2006/C 314/10)

1. Dne 5. prosince 2005 oznámila Česká republika žádost o ponechání účinnosti vnitrostátních právních předpisů týkajících se uvádění hnojiv obsahujících kadmium na trh. Tyto právní předpisy byly platné již před datem přistoupení České republiky k Evropské unii a odchylné se od ustanovení nařízení (ES) č. 2003/2003 o hnojivech ⁽¹⁾.
2. Vnitrostátní právní předpisy ⁽²⁾ zakazují uvádět na trh na území České republiky fosforečná minerální hnojiva obsahující kadmium o koncentracích převyšujících 50 mg/kg P₂O₅.
3. Česká vyhláška č. 209/2005 Sb., jež je v platnosti ode dne 1. června 2005, pozastavuje účinnost stávajících vnitrostátních právních předpisů u „hnojiv ES“ a omezuje použití mezní hodnoty kadmia pouze na hnojiva vnitrostátního původu.
4. Ustanovení čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES stanoví, že pokládá-li členský stát za nezbytné poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 30 nebo vnitrostátní předpisy týkající se ochrany životního nebo pracovního prostředí, oznámí je Komisi spolu s důvody pro jejich ponechání.
5. Komise podle čl. 95 odst. 6 do šesti měsíců po oznámení dotčené vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, zda neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.
6. Vzhledem ke složitosti této záležitosti a neexistenci důkazů o nebezpečí pro lidské zdraví Komise usoudila, že hodnocení stanoviska České republiky je třeba odložit do doby, než Komise obdrží stanovisko vědeckého výboru pro zdravotní a environmentální rizika (SCHER), a považovala proto za opodstatněné prodloužit období uvedené v čl. 95 odst. 6 prvním pododstavci Smlouvy o ES na další období končící dnem 6. prosince 2006.
7. Dne 24. května 2006 Komise oznámila České republice své rozhodnutí 2006/390/ES ze stejného dne ⁽³⁾, kterým prodloužila období uvedené v čl. 95 odst. 6 prvním pododstavci, během kterého musí schválit nebo zamítnout dotčené vnitrostátní předpisy, na další období končící dnem 6. prosince 2006.
8. SCHER vydal stanovisko o posouzení rizik v České republice dne 19. září 2006 ⁽⁴⁾.
9. Dopisem ze dne 17. listopadu 2006 uvědomily české orgány Komisi o stažení stávající žádosti o výjimku týkající se mezní hodnoty kadmia v hnojivech. Podle tohoto dopisu hodlají české orgány podat novou žádost poté, co budou více rozpracovány údaje předložené v posouzení rizik v České republice a přihlédne se ke stanovisku SCHER.
10. S ohledem na stažení žádosti České republiky již Komise nemá povinnost přijmout rozhodnutí, kterým schválí nebo zamítne dotčené vnitrostátní předpisy.
11. Komise posoudí zvlášť každé další oznámení, které od České republiky obdrží podle čl. 95 odst. 4 Smlouvy o ES týkající se mezní hodnoty kadmia v hnojivech.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1.

⁽²⁾ Vyhláška č. 474/2000 Sb. o stanovení požadavků na hnojiva.

⁽³⁾ Úř. věst. L 150, 3.6.2006, s. 17.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scher/scher_opinions_en.htm

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

Kontrolní úřad ESVO

Souhrnné informace určené ke zveřejnění v Úředním věstníku

(2006/C 314/11)

Podpora č.	Věc č. 60540
Stát ESVO	Lichtenštejnsko
Název režimu podpory	Zákon o podpoře médií
Právní základ	Media Support Act, Government proposal to the Liechtenstein Landtag No 36/2006
Roční výdaje plánované v rámci režimu podpory	1,5 mil. CHF (cca 966 000 EUR) Celková částka na pět let: 7,5 mil. CHF (cca 4 829 000 EUR)
Doba trvání	Vstup v platnost: 1. ledna 2007 Doba trvání zákona o podpoře médií není časově omezená. Osvobození od daně je však požadováno na pět let, tj. do 31. prosince 2011. Režim pak bude opět oznámen Kontrolnímu úřadu
Maximální míra podpory režimu podpory	30 % tarifních mzdových nákladů pro zaměstnance podílející se na tvorbě redakčního obsahu pro sdělovací prostředek ve smyslu oddílu 4 zákona o podpoře médií. 25 % nákladů skutečně vynaložených sdělovacím prostředkem ve smyslu oddílu 4 zákona o podpoře médií. 40 % nákladů na odbornou přípravu a vzdělávání zaměstnanců podílejících se na tvorbě redakčního obsahu pro sdělovací prostředek ve smyslu oddílu 4 zákona o podpoře médií
Hospodářská odvětví	Mediální podniky
Název a adresa orgánu poskytujícího podporu	Media Commission Regierungsgebäude FL-9490 Vaduz Principality of Liechtenstein

Pokyny k metodě stanovování pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) kapitoly II protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru

(2006/C 314/12)

A. Toto oznámení se vydává na základě pravidel Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“) a Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“).

B. Evropská komise (dále jen „Komise“) vydala oznámení nazvané „Pokyny k metodě stanovování pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení 1/2003“⁽¹⁾. Tento akt stanoví zásady, kterými se Komise řídí při stanovování pokut za porušení pravidel hospodářské soutěže ES⁽²⁾.

C. Kontrolní úřad ESVO soudí, že výše uvedený akt má význam pro EHP. Kontrolní úřad přijímá toto oznámení na základě pravomocí, které mu byly svěřeny čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, za účelem zachování rovných podmínek hospodářské soutěže a zajištění jednotného používání pravidel hospodářské soutěže EHP v celém Evropském hospodářském prostoru. Při používání příslušných pravidel EHP v konkrétních případech Kontrolní úřad zamýšlí řídit se zásadami a pravidly stanovenými v tomto oznámení.

ÚVOD

1. Podle čl. 23 odst. 2 písm. a) kapitoly II protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru (dále jen „kapitola II“) (3) může Kontrolní úřad ESVO ukládat pokuty podnikům nebo sdružením podniků, pokud úmyslně nebo z nedbalosti porušují články 53 nebo 54 Dohody o EHS.

2. Při výkonu své pravomoci ukládat tyto pokuty má Kontrolní úřad ESVO značný prostor pro volné uvážení (4) v rámci limitů stanovených kapitolou II. Za prvé musí vzít v úvahu závažnost a dobu trvání protiprávního jednání. Za druhé nesmí uložit pokutu, která by překročila úroveň stanovenou v čl. 23 odst. 2 druhém a třetím pododstavci kapitoly II.

3. Aby Kontrolní úřad ESVO zajistil transparentnost a nestrannost svých rozhodnutí, vydal dne 16. ledna 2003 pokyny k metodě stanovování pokut (5) odpovídající pokynům Komise k metodě stanovování pokut z roku 1998 (6). Vzhledem k zavádění pokynů stanovených v těchto oznámeních do praxe považuje Kontrolní úřad ESVO za vhodné svůj přístup k ukládání pokut dále rozvinout a rozpracovat.

4. Pravomoc Kontrolního úřadu ESVO ukládat pokuty podnikům nebo sdružením podniků, které úmyslně nebo z nedbalosti porušují článek 53 nebo 54 Dohody o EHS, je jedním z prostředků tomuto úřadu svěřených za účelem výkonu dohledu, kterým jej Dohoda o EHS (7) pověřila. Tento úkol nespočívá pouze v povinnosti vyšetřování a trestání jednotlivých případů protiprávního jednání, ale skládá se rovněž z povinnosti provádět obecnou politiku používání (ve věcech hospodářské soutěže) zásad stanovených

(1) Úř. věst. C 210, 01.09.06, s. 2.

(2) Pravomoc řešit jednotlivé případy, na které se vztahují články 53 a 54 Dohody o EHP, je rozdělena mezi Kontrolní úřad ESVO a Komisi podle pravidel stanovených v článku 56 Dohody o EHP. Pravomoc řešit libovolný konkrétní případ má vždy jen jeden z obou kontrolních úřadů.

(3) Od přijetí dohody, kterou se mění protokol 4 k Dohodě mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ze dne 24. září 2004, která vstoupila v platnost dne 20. května 2005, kapitola II protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru do působnosti ESVO do značné míry promítá nařízení Rady (ES) č. 1 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

(4) V tomto ohledu viz například věc C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, *Dansk Rørindustri A/S a další v. Komise* [2005] Sb. rozh. I-5425, bod 172.

(5) Pokyny kontrolního úřadu ESVO o metodě stanovování pokut, Úř. věst. C 10, 16.1.2003, s. 16, a příloha EHS k Úř. věst. 3, 16.1.2003, s. 6.

(6) „Pokyny o metodě stanovování pokut udělených podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 17 a čl. 65 odst. 5 Smlouvy o ESUO“ (Úř. věst. C 9, 14.1.1998, s. 3).

(7) Tento úkol sdílí úřad ESVO s Komisí v souladu s článkem 55 Dohody o EHS a také v souladu s pravidly o pravomocích v článku 56 Dohody o EHS, viz poznámka pod čarou 2 výše.

Dohodou o EHS a motivovat podniky k jednání podle těchto zásad ⁽¹⁾. Kontrolní úřad proto musí zajistit, aby jeho činnost odrazovala od protiprávního jednání ⁽²⁾. Pokud tedy Kontrolní úřad zjistí porušení článků 53 nebo 54 Dohody o EHS, může být nucen uložit pokutu těm, kdo se takového porušení dopustili. Pokuty by měly mít dostatečný odrazující účinek, a to nejen s cílem potrestat konkrétní podnik (odrazující účinek na konkrétní podnik), ale i s cílem odradit ostatní podniky, aby se nezapojovaly či upustily od jednání, které je v rozporu s články 53 a 54 Dohody o EHS (obecný odrazující účinek).

5. Aby Kontrolní úřad ESVO dosáhl těchto cílů, je vhodné, aby při určování výše pokut vycházel z hodnoty tržeb za zboží nebo služby, jichž se protiprávní jednání týká. Při určování vhodné výše pokuty by měla hrát významnou úlohu rovněž doba trvání protiprávního jednání. Doba trvání má totiž vždy vliv na potenciální dopad protiprávního jednání na trh. Proto se má za to, že je důležité, aby pokuta odrážela rovněž počet let, během nichž se podnik podílel na protiprávním jednání.

6. Kombinace hodnoty tržeb související s protiprávním jednáním a doba trvání je vhodnou hodnotou pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání. Jedná se o ukazatele, které poskytnou vhodnou informaci o řádové hodnotě pokuty, a nemělo by se s nimi nakládat jako se základem pro automatický nebo aritmetický výpočet.

7. Má se rovněž za to, že do výše pokuty je vhodné zahrnout zvláštní částku, která nezávisí na délce trvání protiprávního jednání, s cílem odradit podniky od samotného zahájení protiprávních činností.

8. Části uvedené níže stanoví zásady, kterými se Kontrolní úřad ESVO bude řídit při stanovování výše pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) kapitoly II.

METODA STANOVOVÁNÍ POKUT

1. Aniž je dotčen bod 37 níže, Kontrolní úřad ESVO použije při stanovování pokut, které uloží podnikům nebo sdružením podniků, následující dvoustupňový postup.

2. Kontrolní úřad ESVO nejprve stanoví vyšší základní pokuty pro každý podnik nebo sdružení podniků (viz oddíl 1 níže).

3. Poté bude moci tuto základní částku upravit směrem nahoru nebo dolů (viz oddíl 2 níže).

1. Základní výše pokuty

4. Základní výše pokuty se stanoví podle hodnoty tržeb za použití níže uvedené metodiky.

A. Výpočetí hodnoty tržeb

5. Při určování základní výše uložené pokuty bude Kontrolní úřad ESVO vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby dotčeného podniku v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo ⁽³⁾ souvisejí s protiprávním jednáním. Obvykle se berou v potaz tržby podniku za poslední celý obchodní rok, kdy byl zapojen do protiprávního jednání (dále jen „hodnota tržeb“).

6. Jestliže se protiprávní jednání sdružení podniků týká činností jeho členů, bude hodnota tržeb většinou odpovídat součtu hodnot tržeb jednotlivých členů sdružení.

7. Kontrolní úřad ESVO určí hodnotu tržeb podniku podle nejlepších údajů, které jsou pro tento podnik k dispozici.

⁽¹⁾ V tomto ohledu viz například *Dansk Rørindustri A/S a další v. Komise*, uvedeno výše, bod 170.

⁽²⁾ V tomto ohledu viz spojené věci 100/80 až 103/80 *Musique Diffusion française a další v. Komise* [1983] Sb. rozh.s. 1825, bod 106.

⁽³⁾ Jak tomu bude například při horizontálních dohodách o stanovení cen daného výrobku, kde cena takového výrobku bude sloužit jako základ ceny kvalitativně vyšších či nižších výrobků.

8. Jestliže podnik poskytne neúplné či nespolehlivé údaje, může Kontrolní úřad ESVO určit hodnotu tržeb tohoto podniku na základě částečných údajů, které obdržel, a/nebo na základě jakýchkoli jiných informací, které považuje za důležité či vhodné.
9. Hodnota tržeb se určí bez DPH a jiných daní, které s nimi přímo souvisejí.
10. Jestliže k protiprávnímu jednání nedocházelo pouze na území EHP (např. v případě kartelů s celosvětovou působností), nemusí příslušné tržby podniků uvnitř EHP přiměřeným způsobem odrážet podíl jednotlivých podniků na protiprávním jednání. Může tomu tak být zejména v případě celosvětových dohod o rozdělení trhů.

Aby se v takovém případě řádně přihlédlo jak k agregovanému objemu příslušných tržeb v EHP, tak k relativnímu podílu každého podniku na protiprávním jednání, může Kontrolní úřad ESVO posoudit celkovou hodnotu tržeb za zboží nebo služby, které souvisely s protiprávním jednáním v dotčené zeměpisné oblasti (rozlehlejší než EHP), určit podíl tržeb každého podniku, který se účastnil protiprávního jednání na trhu a použít tento podíl na agregovaný objem tržeb týchž podniků uvnitř EHP. Výsledek tohoto výpočtu se bude považovat za hodnotu tržeb pro účely stanovení základní výše pokuty.

B. Stanovení základní výše pokuty

11. Základní výše pokuty bude souviset s určitým podílem hodnoty tržeb a záviset na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobených počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo.
12. Vyhodnocení závažnosti protiprávního jednání se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem důležitým okolnostem případu.
13. Podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %.
14. Při rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Kontrolní úřad ESVO v úvahu určité ukazatele, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání a zda protiprávní jednání bylo realizováno či nikoli.
15. Mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří horizontální dohody o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce⁽¹⁾, které jsou obvykle tajné. Politika hospodářské soutěže je musí přísně trestat. Podíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se proto bude většinou nacházet v horní části stupnice.
16. Aby se řádně přihlédlo k trvání účasti jednotlivých podniků na protiprávním jednání, vynásobí se částka určená podle hodnoty tržeb (viz body 20 až 23 výše) počtem let, během nichž se daný podnik na takovém jednání podílel. Období kratší než šest měsíců se bude počítat jako půl roku, období delší než šest měsíců, ale kratší než jeden rok, se bude počítat jako jeden celý rok.
17. Kromě toho, bez ohledu na dobu účasti podniku na protiprávním jednání, Kontrolní úřad ESVO zahrne do základní výše pokuty částku v hodnotě 15 až 25 % hodnoty tržeb podle definice ve výše uvedeném oddílu A, aby podniky odradil i jen od účasti na horizontálních dohodách o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce. Úřad může tuto dodatečnou částku použít i v případě jiného protiprávního jednání. Při rozhodování o podílu tržeb, z kterého bude v konkrétním případě vycházet, přihlédne Kontrolní úřad k určitému počtu faktorů, zejména k těm, které jsou uvedeny v bodě 22.

⁽¹⁾ Patří sem dohody, jednání ve shodě a rozhodnutí o sdružení podniků ve smyslu článku 53 Dohody o EHP.

18. Jestliže je hodnota tržeb podniků, které se podílely na protiprávním jednání, podobná, avšak ne shodná, může Kontrolní úřad ESVO každému z těchto podniků uložit tutéž základní pokutu. Při určování základní výše pokuty použije Kontrolní úřad zaokrouhlené údaje.

2. Úpravy základní výše pokuty

19. Při rozhodování o výši pokuty může Kontrolní úřad ESVO vzít v úvahu okolnosti vedoucí ke zvýšení nebo snížení základní částky stanovené podle výše uvedeného oddílu 1. Učiní tak po celkové úvaze a přihlédne přitom ke všem důležitým okolnostem.

A Přitěžující okolnosti

20. Kontrolní úřad ESVO může zvýšit základní částku pokuty, jestliže zjistí existenci přitěžujících okolností, například:

- jestliže podnik pokračuje ve stejném či obdobném protiprávním jednání nebo jej opakuje i poté, co Kontrolní úřad nebo vnitrostátní úřad pro ochranu hospodářské soutěže konstatovaly, že tento podnik porušil ustanovení článku 53 nebo 54. Základní výše pokuty bude zvýšena až o 100 % za každé zjištěné protiprávní jednání;
- jestliže podnik odmítá spolupracovat s Kontrolním úřadem při šetření nebo brání provádění šetření;
- jestliže podnik hrál vedoucí úlohu při protiprávním jednání nebo v podněcování k němu. Kontrolní úřad bude rovněž věnovat zvláštní pozornost veškerým opatřením, která byla přijata s cílem donutit další podniky k účasti na protiprávním jednání a/nebo byla přijata jako odvetná opatření vůči jiným podnikům s cílem donutit je k dodržování postupů představujících protiprávní jednání.

B Polehčující okolnosti

21. Kontrolní úřad ESVO může snížit základní částku pokuty, jestliže zjistí existenci polehčujících okolností, například:

- jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že ukončil protiprávní jednání okamžitě po prvním zásahu Kontrolního úřadu. Tato okolnost se neuplatní v případě tajných dohod nebo jednání (zejména kartelů);
- jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že protiprávní jednání bylo spácháno z nedbalosti;
- jestliže dotyčný podnik poskytne důkaz o tom, že jeho účast na protiprávním jednání je podstatně omezená, a v důsledku toho prokáže, že v době, kdy byl součástí protiprávních dohod, se ve skutečnosti vyhýbal jejich provádění a choval se na trhu konkurenčním způsobem; pouhá skutečnost, že se určitý podnik účastnil protiprávního jednání kratší dobu než ostatní podniky, se nebude považovat za polehčující okolnost, neboť je již zohledněna při výpočtu základní výše pokuty;
- jestliže dotyčný podnik účinně spolupracuje s Kontrolním úřadem nad rámec oznámení o shovívavosti a zákonem stanovené povinnosti spolupráce;
- jestliže protikonkurenční jednání bylo povoleno nebo doporučováno veřejnými orgány nebo právními předpisy ⁽¹⁾.

C Zvláštní zvýšení s odrazujícím účinkem

22. Kontrolní úřad ESVO bude věnovat zvláštní pozornost potřebě zajistit, aby pokuty měly dostatečně odrazující účinek; může proto zvýšit pokutu ukládanou podnikům, které mají zvláště vysoký obrat přesahující tržby za zboží a služby, jichž se dané protiprávní jednání týká.

(¹) Aniž je dotčeno jakékoli jednání učiněné proti dotčenému státu ESVO.

23. Kontrolní úřad ESVO vezme rovněž v úvahu nutnost navýšit pokutu tak, aby převýšila nezákonný zisk uskutečněný díky protiprávnímu jednání, jestliže je možné odhadnout tento zisk.

D Maximální limit stanovený právními předpisy

24. Konečná výše pokuty nesmí v žádném případě u jakéhokoli podniku nebo sdružení podniků podléjících se na protiprávním jednání překročit 10 % celkového obratu dosaženého v předchozím hospodářském roce, jak vyplývá z čl. 23 odst. 2 kapitoly II.

25. Pokud protiprávní jednání sdružení podniků souvisí s činností jeho členů, nesmí pokuta přesáhnout 10 % součtu celkového obratu všech členů působících na trhu dotčeném protiprávním jednáním sdružení.

E Oznámení o shovívavosti

26. Kontrolní úřad ESVO použije pravidla shovívavosti v souladu s podmínkami uvedenými v oznámení použitelném pro danou věc.

F. Platební schopnost

27. Za výjimečných okolností může Kontrolní úřad ESVO na žádost přihlédnout k platební neschopnosti podniku, který se nachází ve zvláštní hospodářsko společenské situaci. Ke snížení pokuty z tohoto důvodu nebude Kontrolnímu úřadu stačit pouhé zjištění, že se daný podnik nachází v nepříznivé nebo ztrátové finanční situaci. Snížení bude povoleno pouze na základě objektivních důkazů prokazujících, že uložení pokuty podle podmínek stanovených v těchto pokynech, by nezvratně ohrozilo ekonomickou životaschopnost dotyčného podniku a vedlo by ke ztrátě veškeré hodnoty jeho majetku.

ZÁVĚREČNÉ POZNÁMKY

1. Kontrolní úřad ESVO může v některých případech uložit symbolickou pokutu. Uložení takové pokuty musí být v rozhodnutí odůvodněno.

2. Ačkoli je v těchto pokynech vysvětlena obecná metodika pro stanovování výše pokut, konkrétní okolnosti dané věci nebo nutnost dosáhnout v dané věci odrazujícího účinku mohou být důvodem k tomu, aby se Kontrolní úřad odchýlil od této metodiky nebo od limitů stanovených v bodu 21.

3. Tyto pokyny se použijí na všechny věci, ve kterých bylo zasláno sdělení o námitkách po zveřejnění těchto pokynů v Úředním věstníku a příloze EHP tamtéž, bez ohledu na to, zda se pokuta ukládá podle čl. 23 odst. 2 kapitoly II nebo podle čl. 15 odst. 2 předcházejícího znění kapitoly II protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Znění kapitoly II protokolu 4 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru (které odpovídá nařízení 17/62 ze dne 6. února 1962: První nařízení, kterým se provádějí články 85 a 86 [nyní 81 a 82] Smlouvy (Úř. věst. 13, 21.2.1962, s. 204) bylo nahrazeno dne 20. května 2005 (viz poznámka pod čarou 2 výše).

Výzva k podání připomínek podle čl. 1 odst. 2 v části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru s ohledem na Islandský fond pro financování bydlení (FFB)

(2006/C 314/13)

Rozhodnutím 185/06/KOL ze dne 21. června 2006, uvedeným v závazném znění na stránkách následujících po tomto shrnutí, zahájil Kontrolní úřad ESVO řízení podle čl. 1 odst. 2 v části I protokolu 3 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“). Islandská vláda byla informována prostřednictvím předané kopie rozhodnutí.

Kontrolní úřad ESVO tímto vyzývá státy ESVO, členské státy EU a zúčastněné strany, aby předložily připomínky týkající se tohoto opatření, a to ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění tohoto oznámení na adresu Kontrolního úřadu ESVO:

EFTA Surveillance Authority
Rue Belliard 35
B-1040 Brusel

Připomínky budou sděleny islandské vládě. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

SOUVISLOSTI

Dne 11. srpna 2004 přijal Kontrolní úřad ESVO rozhodnutí č. 213/04/KOL⁽¹⁾. V tomto rozhodnutí Kontrolní úřad prohlásil, že podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP je Islandský fond pro financování bydlení (FFB) slučitelný s pravidly pro státní podpory.

FFB je subjektem, jehož jediným vlastníkem je islandský stát, a který poskytuje obyvatelům Islandu úvěry na bydlení jištěné hypotékou. Kontrolní úřad shledal, že systém FFB získal na financování a provádění systému půjček státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Dále Kontrolní úřad shledal, že systém FFB, zřízený v roce 1999, představoval „novou podporu“, která je z procesního hlediska protiprávní, neboť činnost tohoto subjektu měla být podle čl. 1 odst. 3 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru Kontrolnímu úřadu oznámena a tímto úřadem schválena.

Přesto Kontrolní úřad dospěl k závěru, že služby poskytované systémem FFB lze považovat za „služby ve všeobecném hospodářském zájmu“ ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Tento závěr vycházel z předpokladu, že systém FFB je povinen financovat bydlení za přijatelné sazby a za stejných podmínek po celém území islandského státu bez ohledu na rentabilitu jednotlivých operací. Podle názoru Kontrolního úřadu systém FFB nabízel služby, které nebyly na islandském soukromém trhu dostupné. Proto se Kontrolní úřad rozhodl prostřednictvím předběžného přezkoumání schválit systém FFB, aniž by bylo zahájeno tzv. formální vyšetřovací řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru.

Toto rozhodnutí bylo napadeno před Soudním dvorem ESVO návrhem Islandského sdružení bankéřů a obchodníků s cennými papíry. Prohlášení za neplatné bylo, *inter alia*, založeno na námitce, že systém FFB neposkytuje služby ve všeobecném hospodářském zájmu, neboť soukromé banky nabízejí financování bydlení za srovnatelných podmínek. Systém FFB proto nemůže těžit z výjimky uvedené v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Dále bylo namítnuto, že vzhledem k tomu, že je obtížné prohlásit systém FFB za slučitelný s čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP, Kontrolní úřad měl zahájit formální vyšetřovací řízení.

⁽¹⁾ Informační přehled tohoto rozhodnutí je zveřejněn v Úř. věst. 2005 C 112, s. 8. Informační přehled odkazuje na internetové stránky kontrolního úřadu ESVO, kde je zveřejněno úplné znění rozhodnutí bez důvěrných údajů: www.efasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/.

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORU ESVO ZE DNE 7. DUBNA 2006 VE VĚCI E-9/04

Soudní dvůr ESVO s námitkou souhlasil ⁽¹⁾. Podle mínění Soudního dvoru ESVO dotýčný režim státní podpory zvyšoval „pochybnosti ... o slučitelnosti s fungováním Dohody o EHP“, pochybnosti, jež nebyly odstraněny prostřednictvím předběžného přezkoumání. Kontrolní úřad byl tedy před přijetím rozhodnutí povinen zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem. Vzhledem k tomu, že toto nebylo učiněno, Soudní dvůr ESVO zrušil rozhodnutí Kontrolního úřadu.

Ohledně působnosti čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP Soudní dvůr shledal, že služby s cíly režimu půjček FFB lze označit za služby ve všeobecném hospodářském zájmu ospravedlňující tak státní podporu. Některé charakteristiky režimu však vyvolaly pochybnosti ohledně slučitelnosti s fungováním Dohody o EHP. Režim půjček nebyl omezen na poskytování půjček na výstavbu nebo nákup bytů a obytných domů, které splňují určitá kritéria týkající se velikosti a ceny. Systém úrokových půjček nebyl omezen ani na vypůjčovatele, kteří si financují vlastní byt nebo obytný dům. Soudní dvůr ESVO rovněž shledal, že existují pochybnosti o identifikaci relevantních výrobních trhů za účelem posouzení, zda systém úrokových půjček neovlivnil obchod v rozporu se zájmy smluvních stran Dohody o EHP, a to ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

DŮSLEDKY ROZSUDKU

Účelem tohoto rozhodnutí o zahájení řízení je reagovat na rozsudek Soudního dvoru ESVO a vyzvat zúčastněné strany k předložení připomínek, aby bylo zjištěno, zda služby poskytované systémem FFB splňují podmínky stanovené v čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 185/06/COL

of 21 June 2006

to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund

(Iceland)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY,

HAVING REGARD TO the Agreement on the European Economic Area ⁽¹⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

HAVING REGARD TO the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽²⁾, in particular to Article 24 and Protocol 3 thereof,

HAVING REGARD TO the EFTA Surveillance Authority's Decision No 213/04/COL of 11 August 2004 concerning the Icelandic Housing Financing Fund and an increase of lending by that fund up to 90 % of the purchase price of housing ⁽³⁾,

HAVING REGARD TO the judgment of the EFTA Court dated 7 April 2006 in Case E-9/04 concerning an application for annulment of Decision No 213/04/COL regarding the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 7. dubna 2006, Věc E-9/04 *Islandské sdružení bankéřů a obchodníků s cennými papíry v. Kontrolní úřad ESVO* [2006] Sb. rozh. ESVO (dosud nezveřejněno). Rozsudek je zveřejněn na internetových stránkách Soudního dvoru ESVO: www.eftacourt.lu.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as 'the EEA Agreement'.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as 'the Surveillance and Court Agreement'.

⁽⁴⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasur.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

⁽⁵⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v EFTA Surveillance Authority* [2006] EFTA Court Report (not yet reported). The judgment is available at the EFTA Court's website: www.eftacourt.lu

HAVING REGARD TO the Authority's Guidelines ⁽¹⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement, and in particular Chapter 18C on 'State aid in the form of public service compensation',

WHEREAS:

I. FACTS

1. Introduction

On 11 August 2004, the EFTA Surveillance Authority (hereinafter referred to as 'the Authority') adopted Decision No 213/04/COL. In this Decision the Authority declared, according to Article 59(2) of the EEA Agreement, the Icelandic Housing Financing Fund (*Íbúðalánasjóður*) to be compatible with the State aid rules.

The Icelandic Housing Financing Fund (hereinafter referred to as 'the HFF' or 'the HFF system'), an institution wholly owned by the Icelandic State, provides mortgage-secured housing loans to residents in Iceland. The Authority found that in funding and operating its loan system, the HFF received State aid from the Icelandic State within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority found that the HFF system, established in 1999, constituted 'new aid', unlawful on procedural grounds, which should have been notified to and approved by the Authority pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, prior to putting it into effect.

Nevertheless, the Authority concluded that the service provided for by the HFF could be qualified as a 'service of general economic interest', in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement. This conclusion was based on the premise that the HFF was obliged to provide house financing at affordable rates and on equal conditions throughout the entire Icelandic territory, irrespective of the profitability of individual operations. In the Authority's view, the HFF offered a service which was not available on the private market in Iceland. Therefore, the Authority decided to approve the HFF system, by means of a preliminary examination, without opening the so-called formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

This Decision was challenged before the EFTA Court by an application of the Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland. The annulment action was, *inter alia*, based on the plea that the HFF did not provide a service of general economic interest, since the private banks offered house financing at comparable conditions. The HFF could therefore not profit from the derogation in Article 59(2) of the EEA Agreement. It was further argued that because of the difficulty to declare the HFF compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority should have opened the formal investigation procedure.

The EFTA Court sustained the application. In the opinion of the EFTA Court, the State aid scheme in question had raised 'doubts ... as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement', doubts which had not been overcome by means of the preliminary examination. Hence, the Authority was under an obligation to initiate a formal investigation procedure as provided for under Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, before making a decision. This was not done and, for that reason, the EFTA Court annulled the Authority's Decision.

With regard to the application of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court found that a service with the objectives of the HFF's loan scheme may qualify as a service of general economic interest justifying State aid. However, certain specific features of the scheme gave rise to doubts as to the compatibility with the functioning of the EEA Agreement. The loan scheme was not limited to providing loans for the construction or purchase of dwellings that fulfilled any particular criteria as to size or value. Neither was the lending scheme limited to assisting the borrowers in financing their own dwellings. The EFTA Court also found that there were doubts as to the identification of the relevant product market for the assessment of whether the lending scheme would affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties to the EEA Agreement, in the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.

The purpose of this opening Decision is to follow the EFTA Court's judgment and to call upon the parties concerned to submit their comments, in order to clarify whether the services provided by the HFF comply with the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Procedural and Substantive Rules in the Field of State Aid (hereinafter referred to as the 'State Aid Guidelines'), adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in OJ 1994 L 231. The State Aid Guidelines are available on the Authority's website: www.eftasurv.int

2. The administrative procedure and developments leading up to the EFTA Court's judgment of 7 April 2006

By letter of 20 November 2003 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 25 November 2003 (Doc No: 03-8227 A, now Event No: 255584), the Icelandic Government notified, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an increase of lending by the HFF up to 90 % of the purchase price of housing.

According to Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 23 January 2004 (Event No: 184357), requesting additional information from the Icelandic Government. By letter of 11 March 2004 from the Icelandic mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 12 March 2004 (Event No: 259197), the Ministry of Finance replied to the request for additional information. Attachments to the letter of 11 March 2004 were forwarded separately by the Icelandic Mission to the EU on 18 March 2004, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 259976).

By letter dated 23 April 2004, received and registered by the Authority on 27 April 2004 (Event No: 279495), the Bankers' and Securities Dealers' Association of Iceland (hereinafter referred to as 'SBV') lodged a complaint with the Authority, alleging that the '*... current legislation in Iceland on the operation of the State Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on State aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment of the EEA Agreement*'. As a consequence of this complaint, the Authority opened two additional cases, to the already existing State aid case, which dealt separately with the alleged infringements of the competition rules and the rules on the four freedoms.

Based on Article 5(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Competition and State Aid Directorate sent a letter dated 14 May 2004 (Event No: 280306) to the Icelandic Government requesting, for a second time, information and clarification, and forwarded by that letter with the consent of SBV, a copy of the complaint.

The notification was discussed between representatives of the Icelandic Ministries of Finance and Social Affairs, the HFF and the Authority during the State aid package meeting in Reykjavik on 26 May 2004. By letter of 10 June 2004 from the Icelandic Mission to the EU, forwarding a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated the same date, both received and registered by the Authority on 11 June 2004 (Event No: 284350), the Ministry of Finance replied to the second request for information.

On the request of SBV, a meeting took place in Brussels on 14 June 2004 between representatives of SBV and the Authority, to discuss the complaint.

By letter of 23 June 2004 (Event No: 284459), the Authority informed SBV that it saw no reason to take further action on the complaint with regard to the alleged abuse of the dominant position of the HFF. Therefore, the Authority indicated that it was inclined to close the case, unless SBV would submit further information or arguments within two weeks from the receipt of the letter. SBV did not react to the letter.

On 1 July 2004, the Icelandic Mission to the EU forwarded a letter from the Icelandic Ministry of Finance dated 30 June 2004, received and registered by the Authority on 1 July 2004 (Event No: 286392), in which the Icelandic Government provided outstanding information in response to the Authority's second information request.

By letter of 1 July 2004 (Event No: 285198), the Authority informed SBV that it had not been able to detect any incompatibility of the HFF system with the four freedoms. SBV was informed that the case was proposed to be closed and was invited to submit its comments at the latest by 12 July 2004. SBV did not react to the letter.

The Authority received an email from the Department of Local Government in the Ministry of Social Affairs on 7 July 2004, registered by the Authority on 8 July 2004 (Event No: 287125), by which the Icelandic Government forwarded the following laws: Act No 57/2004, amending the Housing Act No 44/1998; Regulation No 544/2004 on '*the Finances and Risk Management of the Housing Financing Fund*'; Regulation No 522/2004 on '*HFF Mortgages and HFF Bonds*'; Regulation No 521/2004 on '*Loan Proportions and Maximum Amounts of HFF Mortgages*'⁽¹⁾. By the same email the Icelandic Government also provided a document on the HFF's Funding and Risk Policy elaborated by a financial consultant.

⁽¹⁾ The Icelandic Government provided English translations of these laws. Quotes from these laws in this decision are based on the translation provided by the Icelandic Government.

Supplementary information and explanations concerning the above mentioned laws, the document on the HFF's Funding and Risk Policy, and certain other issues were sent by fax from the Icelandic Ministry of Social Affairs dated 8 July 2004, forwarded to the Authority by letter of 9 July 2004 from the Icelandic Mission to the EU, received and registered by the Authority on the same day (Event No: 287337).

In light of the Authority's assessment of the raised competition issues and SBV's inactivity, the Authority decided to close the case and informed SBV of this closure by letter of 27 July 2004 (Event No: 288068).

On 11 August 2004, the Authority adopted Decision No 213/04/COL approving the HFF system and declaring it compatible with Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽¹⁾.

By letter dated 23 August 2004 (Event No: 289467), the Authority informed SBV that it had closed the case with regard to the alleged violation of the four freedoms.

By letter dated 15 September 2004 (Event No: 292140), the Authority informed SBV of Decision No 213/04/COL and attached, to this end, a copy of the decision.

By an application lodged at the Registry of the EFTA Court on 23 November 2004, SBV brought an action under Article 36 of the Surveillance and Court Agreement for annulment of the Authority's Decision No 213/04/COL.

On 7 April 2006, the EFTA Court rendered its judgment in the case and annulled the Authority's Decision No 213/04/COL (hereinafter referred to as the 'annulled Decision') ⁽²⁾.

3. The HFF system

3.3. Background

In 1955, a basis for State involvement, both as regards policy making in the field of housing affairs and the provision of loans for private housing, was laid. Later the State Housing Agency (*Húsnæðisstofnun ríkisins*) was established by Act No 51/1980 and provided, *inter alia*, loans on preferential terms to private home buyers.

In 1986 Icelandic Government assistance to private home-ownership was tied to access to pension funds, with the pension funds being required to provide partial funding for the system. The Icelandic banks generally did not provide funding for private housing. At this time, the State Housing Agency issued housing loans at affordable rates. This led to a substantial increase in demand, which in turn stretched the resources of the pension funds beyond their limits. To remedy the situation and in order to generate more financial resources to finance housing, a Housing Bond system was introduced in 1989. The Housing Bond system generated funding for the provision of housing loans. The issuing of Housing Bonds and the operation of the system were entrusted to the State Housing Agency.

The Housing Bond system was not a traditional mortgage loan system, but a bond swap system, meaning that homebuyers applied to the HFF to issue a mortgage bond, which was secured against the property to be bought. The State Housing Agency then bought this bond from the homebuyer and paid for it by issuing a Housing Bond to the seller. This Housing Bond could then be freely traded in the securities market. The seller could sell the Housing Bond on the securities market, use it as means of payment or keep it.

The Housing Bonds had maximum loan periods of 40 years but were subject to prepayment without penalty. They were linked to the consumer price index and carried a fixed real interest of 4,75 %. The Housing Bonds were secured by all the assets of the State Housing Agency, which consisted primarily of the collateral (mortgage-secured bonds) that the Agency held in property. In addition, the Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the State Housing Agency.

⁽¹⁾ The cartouche of this Decision is published in OJ 2005 C 112, page 8. The cartouche makes reference to the EFTA Surveillance Authority's website, where the non-confidential full text of the Decision is available: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/.

⁽²⁾ Judgment of 7 April 2006, Case E-9/04, cited above.

The mortgage bonds had the same loan terms as the Housing Bonds, but with a fixed interest surcharge of 0,35 percentage points, to cover operational costs and expected losses on loans. This meant that the lending rate under the Housing Bond system was set at 5,10 % in real terms.

3.2. *The Act on Housing Affairs No 44/1998*

On 1 January 1999, the Act on Housing Affairs No 44/1998 (hereinafter referred to as 'the Housing Act') entered into force ⁽¹⁾.

The Housing Act established and governed the HFF ⁽²⁾. The HFF was entrusted with the management and implementation of housing affairs under the Housing Act. The previous State Housing system was repealed ⁽³⁾ and the HFF took over all assets and obligations of the State Housing Agency ⁽⁴⁾, including the tasks of issuing Housing Bonds and providing housing loans through the bond-swap system. The HFF is a separate State-owned institution subject to special management. The State carries full liability for all obligations undertaken by the HFF. Organisationally, the HFF is accountable to the Minister of Social Affairs, who appoints its Board of Directors in accordance with Article 7 of the Housing Act.

According to Article 1 of the Housing Act, it is the purpose of this Act '*... to promote, through the granting of loans and the organisation of housing affairs, the ability of Icelanders to live with security and equal rights in housing affairs along with the special allocation of funds to increase people's chances of acquiring or renting housing on manageable terms*'.

The Housing Act was amended, *inter alia*, by Act No 57/2004, which entered into force on 1 July 2004. A number of changes were made to the housing loan system. These changes comprised, *inter alia*, the abolition of the system of swapping mortgage bonds for Housing Bonds. After 1 July 2004, loans have been paid out in cash to home buyers and secured by mortgages in the property under purchase.

At the time the Authority adopted the annulled Decision, the HFF provided the following three loan categories:

- General loans to individuals for the purchase, renovation or construction of residential housing.
- Additional loans to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. The additional loans were, however, later abolished by Act No 120/2004, which entered into force on 3 December 2004.
- Loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out.

3.2.1. **General Loans**

The conditions for general loans are established in Chapter VI of the Housing Act. The general loans are available on equal terms to all residents in Iceland, regardless of nationality, on the conditions laid down in and pursuant to the Housing Act. The loans are not limited to persons with income below a certain income bracket or with limited assets.

Before a general loan is paid out, the borrower must issue a borrower's mortgage instrument as a security as stated in Article 19(1) of the Housing Act. Article 19(2) of the Housing Act and Articles 2 and 3 of Regulation No 521/2004 on 'Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers' Mortgages' set out maximum amounts for general loans in percentage of the value of the housing and in absolute figures.

According to Article 19(2) of the Housing Act, prior to 1 July 2004, a mortgage bond was exchanged for a Housing Bond for an amount up to 70 % of a dwelling's appraised value if the applicant was buying or building his first dwelling, but otherwise for up to 65 % of the dwelling's appraised market value (the 'relative lending cap'). The loans were also limited in relation to the fire insurance value, which was often lower than the market value. The relative lending cap has later been raised to 90 % with Act No 120/2004, amending the Housing Act, which entered into force on 3 December 2004.

⁽¹⁾ The Housing Act was amended by Act No 57/2004. Act No 57/2004 entered into force on 1 July 2004, except for Temporary Provision I, which entered into effect immediately (see Article 22 of Act No 57/2004).

⁽²⁾ As amended, and various regulations, *inter alia*, Regulation No 544/2004 on 'the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund', Regulation No 522/2004 on 'Borrowers' Mortgages and HFF Bonds' and Regulation No 521/2004 on 'Loan Proportions and Maximum Amounts of Borrowers' Mortgages'.

⁽³⁾ Section XII of the Housing Act. For example, according to Article 52 of the Housing Act, Act. No 97/1993 on the State Housing Board was repealed.

⁽⁴⁾ Article 53 of the Housing Act merged the State Housing Fund and the Workers' Building Fund and transferred the rights, assets, liabilities and obligations of these two funds to the HFF.

In addition to the relative lending cap, the Housing Act, both under the bond-swap system and after the amendments of 1 July 2004, states that a maximum lending cap is to be specified in regulations (the 'absolute lending cap'). As specified in Regulation No 521/2004, which entered into force on 1 July 2004, the absolute lending cap was ISK 9,7 million for new housing and ISK 9,2 million for existing housing. Regulation No 959/2004 replaced Regulation No 521/2004 on 6 December 2004 and the absolute lending cap was raised to ISK 14,9 million (subsequently increased to ISK 15,9 million and later to ISK 18 million) for both new and existing housing.

With the entry into force of Regulation No 522/2004 on 1 July 2004, a limit was set of two dwellings for each borrower financed through HFF general loans. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise conditions for such an exception.

3.2.2. *Additional Loans and Loans for rental housing*

Prior to the amendments of 1 July 2004, additional loans and loans for rental housing were not financed through Housing Bonds, but through a separate class of bonds issued by the HFF. As of 1 July 2004, the HFF stopped issuing both separate class of bonds and the Housing Bonds. The main means of funding the HFF became the HFF bonds. Unlike the Housing Bonds, which were subject to prepayment without penalty, the HFF bonds are non-callable. As for the loans from the HFF which are still subject to prepayment without penalty, the interest surcharge paid by borrowers was increased from 0,35 to 0,6 percentage points as of 1 July 2004, in order to take account of the new risk created by the mismatch in optionality between assets and liabilities. However, as the HFF bonds are issued in classes with varying interest rates depending on the market situation, the interest rates charged to HFF borrowers fluctuate.

3.3. *The financing mechanism*

The HFF financed its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issuing Housing Bonds and by the sale of Housing Authority Bonds and the taking of loans ⁽¹⁾.

The HFF's management of its assets and liabilities is described in Article 11 of the Housing Act. The HFF must always have adequate liquid funds to honour its obligations. Furthermore, it has to keep its revenues and expenses in balance and must establish a risk management system. Further requirements concerning risk management are set out in Articles 6 and 7 of Regulation No 544/2004 on 'the Financing and Risk Management of the Housing Financing Fund', according to which the HFF must, *inter alia*, keep its equity ratio over 5 % and provide quarterly reports on the progress of its risk management policy and key figures in operation to the Minister of Social Affairs and the Financial Supervisory Authority.

In case of unexpected difficulties such as illness, accident, loss of employment or comparable situations, the HFF may extend refinancing loans for up to 15 years in order to address temporary payment difficulties experienced by borrowers according to Article 48(1) of the Housing Act. The HFF is further authorised to freeze payments from borrowers for up to three years and add the payments due during that period to the debt proper, if this is considered likely to prevent payment difficulties as stated in Article 48(2) of the Housing Act.

According to Articles 2 and 3 of Regulation No 119/2003 on 'Treatment of claims by the Housing Financing Fund that are without Collateral', the HFF shall not make claims against borrowers individually if a house or apartment which stands as a security for a HFF loan is sold or auctioned as a part of collection proceedings and the price does not cover the claim of the HFF. The remaining debt does not accumulate interest and is not subject to index linkage. If the borrower wants to obtain a new loan from the HFF during a period of 5 years after the sale or the auction, he/she can pay up the remaining debt by paying half the nominal amount, upon which the HFF is authorised to write off the other half according to Article 5. As stated in Article 6, five years after an apartment or a house is sold or auctioned as a part of collection proceedings, the HFF can write off the remaining debt if the borrower shows himself/herself unable to pay.

With regard to the HFF's more detailed financial figures, the Authority's annulled Decision was based on the following information, which was submitted by the Icelandic Government in the initial notification:

⁽¹⁾ The above wording reflects the situation prior to 1 July 2004, i.e. prior to the entering into force of Act No 57/2004. Article 10 of the Housing Act was amended by Article 4 of Act No 57/2004. According to this amendment, the HFF finances its tasks with the income from the fund's equity capital (i.e. the payments, interest and indexation of granted loans), by issue and sale of HFF bonds and by borrowing as provided for in the Budget Act at any particular time and by service charges as provided for in Article 49.

— **Housing Bonds**

As described above, the lending rate under the Housing Bond system was set at 5,10 % in real terms. According to the Icelandic Government, the margin of 0,35 percentage points was supposed to cover operational costs, losses on loans and to ensure a certain return on the HFF's capital. The Housing Bonds carried an implicit State guarantee, due to the State ownership of the HFF. The HFF was not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees.

— **Housing Authority Bonds**

Housing Authority Bonds were bonds issued in the name of the HFF, which the fund sold on the general market to raise capital for its operations (i.e. to finance the HFF's other loan categories, see above). Housing Authority Bonds were indexed through the Consumer Price Index and carried a fixed real interest of 2,7 %. The loan periods of the Housing Authority Bonds were 24 or 42 years. The HFF charged a commission of 0,35 percentage points on the loan, which was the same as in the case of the Housing Bonds.

— **Losses on loans**

According to the Icelandic Government, since the HFF's general policy was to provide loans to everyone everywhere, given some basic conditions, one could expect that the HFF would be vulnerable to losses on loans. In order to cover losses on loans, the HFF reserved some provisions every year. Loan-loss provision as a percentage of total loans has been quite stable around 0,20 %. For example, actual losses were 0,29 % in 2001 and 0,10 % in 2002.

— **Salary and administrative expenses**

The Icelandic Government submitted that salaries and administrative expenses of the HFF were ISK 617 million in 1999 and increased to ISK 742 million in 2002. These were the total salary and administrative costs for the whole HFF and all its functions, not only the lending operations.

— **Direct interest support**

The HFF received some interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3,5 % and 4,5 % for rented housing for low income families. The support varied through the years and was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002.

— **Tax exemptions**

The HFF does not pay any corporate tax or property tax. The Icelandic Government submitted that the HFF did not pay what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. According to the Icelandic Government, these advantages were used to strengthen the HFF's equity and provide for losses. The Icelandic Government stated that the foregone tax revenue had to be weighted against the need for the HFF to cover losses amounting to ISK 1 715 million for the same period.

— **Profits and dividends**

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises (Article 11 of the Housing Act) ⁽¹⁾. The Icelandic Government stated that the HFF did not pay any dividends to its owners. The return was solely intended to sustain the HFF's lending operations and cover losses on loans.

— **Other aspects**

It was not foreseen that the Icelandic Government provided funds for the operation of the Housing Bond system. Furthermore, the Icelandic Government argued that the HFF was not a credit institution and therefore not subject to the rules of a 'regular credit institution' with regard to capital adequacy requirements and minimum solvency ratios.

⁽¹⁾ This is the wording prior to 1 July 2004. After that date Article 5 of Act No 57/2004 amended Article 11 of the Housing Act and, *inter alia*, changed the title of that Article to: *Management of Assets and Liabilities* (this translation has been provided by the Icelandic Government).

— **HFF's key financial figures**

The HFF's key financial figures for the years 1999 to 2002 were as follows:

TABLE 1
HFF's key financial figures

	1999	2000	2001	2002
Net operating income before loss provisions	859	1 031	278	2 009
Loss provisions	592	563	652	748
Operating profit/loss	267	468	-374	1 261
Actual losses on loans	258	48	1 022	387
Total assets	279 187	311 036	362 262	401 722
Loans	264 952	298 694	355 569	392 926
Equity	7 560	8 353	8 684	9 946
Equity in % of total assets	2,71 %	2,69 %	2,40 %	2,48 %
Return on equity	3,53 %	5,60 %	-4,31 %	12,68 %

Numbers in ISK 1 000

Source: Central Bank of Iceland and HFF's Annual Reports 1999 — 2002

— **Some of the changes introduced in 2004**

The Icelandic Government submitted that the lending rate of the HFF, as of 1 July 2004, was decided on the basis of the HFF's net capital costs. According to Article 13 of Regulation No 522/2004, the rate was determined in the following manner:

'HFF mortgages shall be price-indexed by the Consumer Price Index calculated and published by Statistics Iceland as provided for in Article 1 of the Consumer Price Index Act, No 12/1995. The board of the Housing Financing Fund shall determine the interest rate of HFF mortgages with a view to the costs of financing in regular issues of HFF bonds and financing costs due to loans paid up, plus interest additions, cf. Article 3' (').

The Icelandic Government also pointed out that, in principle, the HFF is required to operate at a pre-determined profit margin. However, this profit margin does not aim to create a dividend for the HFF's owner, as that is not allowed by law, but rather to create and maintain a 'safety net' in order to ensure that the HFF will be able to honour its obligations. The HFF's capital adequacy ratio (CAD) was around 5 % and therefore did not constitute a change in the HFF operation or its business strategy.

4. Icelandic market for house financing and possible trade effects

4.1. Situation before August 2004

The Icelandic market for mortgage loans was largely divided between three main actors. These were the HFF (previously the State Housing Agency), the pension funds and other private credit institutions. Between 1997 and 2003, the State Housing system had a market share of about 77,5 % to 79 %. The rest was shared between the pension funds (approximately 13 % to 17 %) and the commercial banks and savings banks (approximately 4,5 % to 8 %). The banks did, however, provide certain services for the HFF, such as being the sole agents for evaluating borrowers for the HFF. Until a process of privatisation was completed in 2002 — 2003, most of the commercial banks were controlled by the State as majority shareholder.

The Icelandic Government stated that private banks almost exclusively restricted lending for housing purchases to property around the Reykjavik area. The Icelandic Government stressed that the HFF is the only lender which offered loans on equal terms which are universally accessible throughout the Icelandic territory. When lending is broken down by geographic areas the trend shows that the further one moves outside of Reykjavik the higher the proportion of the HFF lending gets.

(') This translation was provided by the Icelandic Government.

SBV has submitted some documentation during the EFTA Court proceedings, which, in SBV's opinion, demonstrated that the commercial banks have granted affordable loans outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004.

As regards the financial institutions' interest rates charged on loans, the Icelandic Government provided in the initial notification lending rates of banks and pension funds for the years 1999 to 2003, which showed an average lending rate in real terms of approximately 7,4 %.

The Icelandic Government further presented, in the initial notification, average funding rates by financial institutions in the Icelandic housing finance market for the years 1999 to 2003. The information showed average funding rates for banks (real interest rates) of 6,43 %, for pension funds of 3,50 % and for the HFF of 4,75 %.

According to information submitted by SBV, all commercial banks in Iceland, savings banks, pension funds and some mortgage companies offered long-term housing loans to the public. According to SBV, these loans carried a real interest rate of between 5,9 % and 7,9 % depending on the security.

According to the Icelandic Government, the housing loan market for individuals is by its nature a local market and does 'normally' not involve any direct cross-border transactions. The Icelandic Government stressed that no foreign banks are granting mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, it was stated, in the initial notification, that there were currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. It was moreover pointed out that the Icelandic economy was very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK did not warrant interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside Reykjavik further reduced the foreign interest for lending to the Icelandic housing market.

4.2. Situation after August 2004

During the court proceedings, SBV argued that the market situation in Iceland changed in summer 2004. According to SBV, commercial banks have offered competitive rates compared to HFF rates and have gained market shares. SBV stated in its application to the EFTA Court that '[...] commercial banks in Iceland have demonstrated, through recent cuts in interest rates, that they would be both willing and able to provide general loans on similar terms (or even better) than HFF. It was, for example, submitted that since summer 2004, the gap between commercial banks and the HFF has completely disappeared, as the banks have reduced their interest rates on long-term housing loans to 4,2 % due to their improved refinancing conditions.

According to a Icelandic news agency ⁽¹⁾, the price of residential property in the Reykjavik area has risen by 67 % since August 2004, when the commercial banks entered the mortgage market.

5. Alternatives to the HFF system

In the procedure leading up to the annulled Decision, the Icelandic Government discussed possible alternatives to the HFF system. The Icelandic Government stated, *inter alia*, that abandoning Government intervention in house financing would lead to considerable changes for lower and middle income families, increase division between the Reykjavik area and the rest of the country and dramatically reduce the number of families able to purchase housing on the market. Alternatively, entrusting banks to lend with the same favourable conditions would not be possible without massive direct State aid.

The Icelandic Government discussed, in the initial notification of 20 November 2003, the following alternative models:

- The HFF would be turned into a limited liability company, wholly owned by the State, either as a profit or a non-profit entity. This was considered the most obvious solution in order to dispense with the State aid. In the Icelandic Government's view, interest rates would increase — more if the company was supposed to earn profits — but the change would not have any effect on competition between credit institutions, except the change would raise the HFF's interest rates so much as to make bank loans or bonds issued by the banks competitive. In the Icelandic Government's view, this would have no effect on trade among the Contracting Parties.

⁽¹⁾ NFS, 10 May 2006.
www.visir.is/apps/pbcs.dll/article?AID=/20060510/FRETTIR01/60510079/1091

- The HFF would be auctioned off to the highest bidder, with a universal service obligation and a continued State guarantee on the bonds. It is highly likely that the highest bidder would be a credit institution, as the HFF's assets would raise CAD ratio and improve credit ratings. The HFF's assets are similar to the assets of the biggest Icelandic bank. This change would have great influence on the national banking market and put the successful bank in a dominant position on the national market. This would create the risk of transfer of profits from the issuance of bonds to other operations. This would have serious effects on the interests of the other Contracting Parties, as this would in effect foreclose the Icelandic market under existing competitive circumstances.
- The HFF would be sold jointly to the domestic banks. This would be better for the banks not successful in an auction, but would foreclose the domestic banking market.
- The HFF would be dismantled and its assets auctioned off, at the same time as a new system for State intervention in housing purchase would be introduced.
- The last model was proposed by SBV to the Icelandic Government (so-called 'whole sale model'). This proposal foresaw that the HFF ceased direct lending to home buyers, but continued to fund lending by the banks to individuals. The commercial banks would each lend to individuals, but the HFF would fund that lending through monthly bond issuance by the HFF, with State guarantee, the outcome of which would then govern the rates applicable to the housing loans lent by the banks, plus the banks operating margin. A prerequisite for this solution to work would be the HFF's agreement to accept to be in general last in line of priority mortgages up to the 90 % limit, allowing the banks lending opportunities ahead of that percentage. This would enable the banks to grant 90 % loans, as the HFF would carry the principal risk of losses.

II. APPRECIATION

1. State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

This implies that for measures to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, they must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient, be liable to affect trade between the Contracting Parties and distort competition.

Beforehand, it needs to be clarified whether the HFF is subject to the application of Article 61(1) of the EEA Agreement, since it has been argued by the Icelandic Government, in the initial notification, that the HFF could not be qualified as an undertaking in the meaning of that Article.

Firstly, the HFF is a separate State-owned institution set up by law, having its own board of directors and annual accounts. Secondly and more importantly, the Court of Justice of the European Communities (hereinafter referred to as 'the Court of Justice') has repeatedly defined the concept of an undertaking as any entity engaged in an economic activity, which is any activity which offers goods or services on a given market, regardless of its legal status and the way in which it is financed⁽¹⁾. Although the Icelandic Government considers the HFF not to be a separate undertaking, as it operates only as a 'branch of the State itself', the Authority takes the view that the HFF is engaged in an economic activity. The economic activity consists of offering services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing (for residential accommodation). Therefore, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF has to be qualified as an undertaking in the sense of Article 61(1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Case C-118/85 *Commission v Italy* [1987] ECR 2599; Case C-41/90 *Klaus Höfner and Fritz Elser v Macrotron GmbH* [1991] ECR I-1979; Case C-69/91 *Decoster* [1993] ECR I-5335. See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v EFTA Surveillance Authority* [1999] Report of the EFTA Court, page 3, paragraph 30.

1.1. *Transfer of State resources and thereby favouring certain undertakings*

In order to qualify as State aid, the HFF system must imply a transfer of State resources and thereby confer on the Housing Financing Fund an advantage that relieves it of charges that are normally borne from its budget.

1.1.1. *The Altmark conditions*

The Icelandic Government argued initially in its notification that the HFF system does not constitute State aid, because the system would, *inter alia*, not confer any advantage on the HFF. In this respect, the Icelandic Government referred to the *Altmark* ruling ⁽¹⁾ of the Court of Justice and argued that the HFF system would comply with all of the four criteria that the Court of Justice established in that ruling.

It needs to be recalled that the Court of Justice has established the following conditions, which need to be fulfilled cumulatively, for a State measure to escape the classification of State aid. These conditions are:

- First, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined.
- Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid it conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings.
- Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations.
- Fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

It is the Authority's preliminary opinion that the HFF system neither complies with the second nor with the fourth condition ⁽²⁾. Concerning the second condition, the Icelandic authorities did not establish *in advance*, and in an objective and transparent manner, the parameters on the basis of which the compensation was to be calculated, in order to avoid conferring an economic advantage, which may favour the HFF over competing undertakings. The Icelandic Government has not demonstrated that such an *ex ante* assessment has taken place in an objective and transparent manner. To establish the parameters for the calculation of the compensation would have required quantifying the costs incurred in discharging the public service obligation in advance and comparing them with the possible benefits that the HFF enjoys. However, such quantification of costs has not taken place. Based on that shortcoming, it is not apparent from the outset what the level of compensation will amount to, since the isolated costs incurred in discharging the public service obligation have not been identified. Furthermore, with regard to the fourth condition, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run 'reference company', taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations.

Since the HFF system seems not to comply with all of the above mentioned conditions, there is a presumption that the HFF system involves State aid, if the conditions of Article 61(1) of the EEA Agreement are met.

1.1.2. *Possible State aid elements*

The State guarantee

The HFF enjoys an implicit State guarantee for all of its securities. The State guarantee results in a more favourable credit rating for its bonds than bonds issued by private undertakings. This leads to cheaper funding costs for the HFF. Private credit institutions do not benefit from such a State guarantee. The State guarantee confers an advantage on the HFF compared to private credit institutions. The HFF is not subject to a State guarantee fee under Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees. Hence, the Icelandic State is foregoing revenue it would normally collect. Since the HFF is not paying a premium for the State guarantee it enjoys, it is the Authority's preliminary conclusion that the State guarantee, without any sort of premium to be paid, implies a transfer of State resources which favours the HFF.

⁽¹⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747.

⁽²⁾ With regard to the question whether the HFF is actually entrusted with public service obligations, see the discussion below in section II.3.2.1.

Interest support

The HFF received interest support from the State to cover obligations resulting from lending below market rates at 3,5 % and 4,5 % for rented housing for low income families. The support has varied through the years. It was ISK 9 million in 2001 and 71 million in 2002. This interest support is financed by State resources. It is the Authority's preliminary conclusion that the interest support constitutes an aid element. The Authority is not in possession of any up-dated figures with regard to the interest support for the years 2003 to 2006. If interest support was granted in these years, the Authority would qualify such support, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

Exemptions from corporate and property tax

The HFF is exempted from corporate tax and property tax. The HFF has not paid what would have amounted to ISK 335 million in corporate tax and 417 million ISK in property tax for the years 1999 to 2002. Thus, the Icelandic State has foregone income, which under normal circumstances would have been charged to the HFF's budget. It is the Authority's preliminary conclusion that the exemptions from corporate and property tax constitute aid elements. The Authority is not in possession of any up-dated figures for the years 2003 to 2006. Any forgone tax for these years would qualify, in light of the above assessment, as a transfer of State resources which favours the HFF.

No dividend payments

The HFF is charged with preserving and earning a return on the funds it supervises. The return is intended to sustain the operations of the HFF. The HFF is, however, not required to pay out any dividends to its owner.

A normal market investor requires a sufficient return on his capital. It is the Authority's preliminary view that the fact that the HFF is *per se* relieved from paying out any dividends to its owner might imply that it is generating not a sufficient return on capital a normal market investor would expect and that this might imply foregone revenues for the State and thereby a transfer of State resources which favours the HFF.

Not covered by capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules

The Icelandic Government argued that the special status of the HFF implied that it was not subject to the same rules ⁽¹⁾ as private credit institutions, as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules.

However, if the HFF were covered by the same rules as private credit institutions, then an exemption from these rules could imply State aid.

Capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules for credit institutions are contained in the Act referred to in point 14 of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement (hereinafter referred to as 'the Banking Directive') ⁽²⁾. In this context, the Authority notes that the adaptation text ⁽³⁾ to Article 2(3) of the Banking Directive explicitly exempted from the scope of that Directive in Iceland the 'Byggingarsjóðir ríkisins' (literally translated 'the State's Building Funds' ⁽⁴⁾). The Icelandic Government stated that this term was traditionally used for the funds operated by the predecessor of the HFF, namely the State Housing Board, which comprised the State Housing Fund and the Workers' Building Fund. The HFF was established by taking over all assets and obligations of the State Housing Board.

Furthermore, Article 1(1) of the Banking Directive defines a credit institution as '*an undertaking whose business is to receive deposits or other repayable funds from the public and to grant credits for its own account [...]*'. Given the way the HFF's financing mechanism operates, the Authority cannot see how the HFF could be classified as a credit institution in the meaning of the Banking Directive because the HFF is not receiving any deposits or other repayable funds from the public.

In light of the above and for the limited purpose of identifying possible State aid elements, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF is not covered by the scope of the Banking Directive. The HFF is therefore not subject to the same rules as private credit institutions as regards capital adequacy requirements and minimum solvency ratio rules. Since the HFF is not subject to these rules, it is consequently not relieved of charges that it would normally bear from its own budget. Hence, excluding the HFF from these requirements seems not to entail an aid element.

⁽¹⁾ The Icelandic Government referred in this context to Directive 2000/12/EC on credit institutions.

⁽²⁾ Directive 2000/12/EC of the European Parliament and the Council of 20 March 2000 relating to the taking up and pursuit of the business of credit institutions (OJ L 126, 26.5.2000, p. 1), as amended.

⁽³⁾ The adaptation text mentioned in point 14(a) of Chapter II(i) of Annex IX to the EEA Agreement.

⁽⁴⁾ This translation has been provided by the Icelandic Government.

In any event, even if the HFF should have been subject to these rules, an exemption from these rules seems not to imply that any State resources have been transferred to the HFF. A transfer of State resources is, however, a necessary condition, in order to qualify a measure as State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement ⁽¹⁾.

1.2. *Distortion of competition and effect on trade between Contracting Parties*

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market circumstances, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services seems therefore *prima facie* likely to have only limited direct trade effects. However, it cannot be excluded that the aid, which is involved in the HFF system, threatens to distort competition between banks in the European Economic Area, by making it more difficult for them to enter the Icelandic housing mortgage loan market. Such a potential effect on trade is sufficient for State aid to be caught by Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.3. *Conclusion*

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. To enable the Authority to calculate the amount of potential State aid involved, it is necessary, in the course of this formal investigation procedure, to obtain up-dated figures concerning the HFF's financing mechanisms.

2. **Notification requirement and Standstill obligation**

Pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The above notification requirement and standstill obligation concern 'new aid'. On the other hand, 'existing aid' can be granted until the Authority finds the aid in question to be incompatible with the functioning of the EEA Agreement.

The HFF system was not notified to the Authority. The HFF was established and entered into force on 1 January 1999, i.e. after the entry into force of the EEA Agreement, taking over all assets and obligations of its predecessor, the State Housing Agency. In this context, the Icelandic Government argued that the HFF system had to be classified as existing aid.

The Authority does not share this point of view. In deciding whether or not an aid scheme is to be regarded as 'new aid' or 'existing aid', the Authority examines the relevant legal provisions providing for the aid in question and in particular the entry into force of these provisions.

In such cases the Authority is not obliged to carry out an economic analysis of the measure in question as compared to aid schemes which were in place prior to the introduction of the new legal provisions. This view is confirmed by the ruling of the Court of Justice in *Namur-Les Assurances*. In that ruling the Court held that '[...] *the emergence of new aid or the alteration of existing aid cannot be assessed according to the scale of the aid or, in particular, its amount in financial terms at any moment in the life of the undertaking if the aid is provided under earlier statutory provisions which remain unaltered. Whether aid may be classified as new aid or as alteration of existing aid must be determined by reference to the provisions providing for it*' ⁽²⁾ (emphasis added).

The fact that the HFF system is the result of alterations to an old system, by merging different legal entities, and that a complete new law was adopted, which repealed the previous State Housing system, and which forms the legal basis of the HFF and the loan system, are sufficient grounds to classify the entire HFF system as 'new aid' within the meaning of Article 1(3) in Part I and Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Case C-379/98 *PreussenElektra AG v Schlesweg* [2002] ECR I-2099.

⁽²⁾ Case C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA* [1994] ECR I-3829, paragraph 28.

⁽³⁾ Furthermore, Article 4(1), first sentence, of the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 states that '[f]or the purposes of Article 1(c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, an alteration to existing aid is any change, other than modifications of a purely formal or administrative nature which cannot affect the evaluation of the compatibility of the aid measure with the common market'.

Therefore, it is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system, established in 1999, constitutes 'new aid', which, pursuant to Article 1(3) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement, should have been notified to the Authority in advance ⁽¹⁾. Since the HFF system was not notified to the Authority, it is considered to constitute 'aid unlawful on procedural grounds', in accordance with Articles 1 (f) and 10 *et seq.* in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽²⁾. It should be recalled that any unlawful aid, which is finally not declared compatible with the functioning of the EEA Agreement, is subject to recovery, in accordance with Article 14 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This issue will be further addressed below in section II.4. of this Decision.

3. Compatibility of the aid

The Authority cannot declare State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if that aid would infringe other provisions of the EEA Agreement. SBV submitted in its initial complaint that the '*Housing Financing Fund is incompatible with the EEA Agreement, in particular the competition rules, the rules on State aid, free movement of services, capital and the freedom of establishment*'.

In relation to the competition rules, the free movement of services, capital and the freedom of establishment, the Authority assessed these allegations and restated in its annulled Decision that they were unfounded.

With regard to the alleged infringement of some of 'the four freedoms', the Authority found that it was the State aid which created the possible hindrances to the free movement of services, capital and establishment. The effect of these possible hindrances was indissolubly linked to the objective of the State aid. Therefore, the Authority concluded that the case should be assessed under the *lex specialis* of the State aid rules and that the rules on the 'four freedoms' should not be applicable ⁽³⁾.

This view was confirmed by the EFTA Court in this judgment of 7 April 2006, when it held that:

'With regard to the effects that the HFF general loans scheme may have on the free movement of services and capital and the right of establishment, the Court holds that any such effects would indeed seem inherent in the State-supportive elements of the HFF system and therefore are so indissolubly linked to the object of the aid that it is impossible to evaluate them separately (see to this effect Case 74/76 Iannelli & Volpi SpA v Ditta Paolo Meroni [1977] ECR 557, at paragraph 14).'' ⁽⁴⁾

With regard to the alleged infringement of the competition rules (the complainant alleged in particular an infringement of Articles 59(1) and 54 of the EEA Agreement), the Authority stated in the annulled Decision that SBV's complaint did not warrant the initiation of formal proceedings, since SBV did not substantiate that the HFF abused or will abuse its position as a consequence of the legislative framework by which it was governed.

In light of the above, it is the Authority's preliminary view that it sees no reasons why it should deviate from its original assessment on these points.

3.1. Article 61 paragraphs (2) or (3) of the EEA Agreement

The Icelandic Government argued, in the initial notification, that the derogation under Article 61(2)(a) of the EEA Agreement applies to the case at hand. The intervention of the State in the housing market through the HFF is, according to the Icelandic Government, based on particular social objectives and is limited in scope. The Icelandic Government submitted that the privilege accorded to the HFF, through the implicit State guarantee on the Bonds, does not in any way benefit the HFF, but only the recipients of funding from the HFF.

⁽¹⁾ The European Commission Decision No 2005/842/EC of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) EC (which corresponds to Article 59(2) of the EEA Agreement) to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (OJ L 312, 29.11.2005, page 67) lays down the conditions under which certain types of public service compensation constitutes State aid compatible with Article 86(2) EC and exempts compensation satisfying those conditions from the prior notification requirement. The Decision has not yet been incorporated into the EEA Agreement. Public service compensation which constitutes State aid and does not fall within the scope of Decision No 2005/842/EC will still be subject to the prior notification requirement, also after that Decision has been incorporated into the EEA Agreement. In any event, it should be noted that, with regard to house financing, Article 2(1)(b) of Commission Decision No 2005/842/EC only exempts public service compensation granted to social housing undertakings. Recital 16 of Commission Decision No 2005/842/EC further specifies that social housing undertakings should be understood as meaning '*... undertakings in charge of social housing providing housing for disadvantaged citizens or socially less advantaged groups, which due to solvability constraints are unable to obtain housing at market conditions...*'.

⁽²⁾ Since the Authority's Decision No 213/04/COL was annulled by the EFTA Court's judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid.

⁽³⁾ With regard to the relationship between the State aid rules and the provisions of the 'four freedoms', see for example Case 74/76 *Iannelli & Volpi v Meroni* [1977] ECR 557.

⁽⁴⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 82.

Article 61(2)(a) of the EEA Agreement declares State aid compatible with the functioning of the EEA Agreement, if the aid has a social character and is granted to individual consumers, provided that such aid is granted without discrimination related to the origin of the products concerned.

In the Authority's preliminary view, this derogation is not applicable to the case at hand. The aid is granted to the HFF, which is considered to be an undertaking in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement (see above in section II.1), and not directly to individual consumers. Furthermore, consumers are bound to finance their housing by the HFF, in order to enjoy favourable conditions. Consumers are not free to benefit from State aid by their own choice of financial institution. Hence, the State aid is not granted without discrimination related to the origin, in this case, of the service concerned. Therefore, the aid is not neutral with respect to the operators in the market for house financing ⁽¹⁾.

With regard to the other derogations mentioned in Article 61, paragraphs (2) and (3), of the EEA Agreement, the Authority takes the preliminary view that none of them are relevant to the case at hand. For example, although it is one of the objectives of the HFF to ensure territorial cohesion, it is not its primary goal to serve as an instrument for regional development. The HFF system is based on the universality objective and grants housing finance under the same conditions throughout Iceland, regardless of the region.

3.2. Article 59(2) of the EEA Agreement

State aid may be declared compatible with the EEA Agreement under Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽²⁾ if it is necessary to the operation of the services of general economic interest and does not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

The following conditions must be satisfied in the present case, in order for Article 59(2) of the EEA Agreement to apply:

- The service in question must be a service of general economic interest and must be accurately defined by the State (see below in point 3.2.1).
- The undertaking in question must be entrusted by the State with the provision of such service (see below in point 3.2.1).
- The application of the rules of the EEA Agreement must obstruct the performance, in law and fact, of the particular tasks assigned to undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest (see below in point 3.2.2).
- The derogation must not affect the development of trade within the EEA to an extent that would be contrary to the interest of the Contracting Parties (see below in point 3.2.3).

In the context of assessing the HFF system under Article 59(2) of the EEA Agreement, the Authority will also apply Chapter 18C of the State Aid Guidelines. The purpose of Chapter 18C is to spell out the conditions under which State aid can be found compatible with the functioning of the EEA Agreement pursuant to Article 59(2) of the EEA Agreement.

As stated in point 24 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines, Chapter 18C will apply as of the day of adoption by the Authority. The Authority adopted Chapter 18C on 20 December 2005. Furthermore, point 25 of section 18C.5 of the State Aid Guidelines states:

'The Authority will apply the provisions of these guidelines to all aid projects notified to it and will take a decision on those projects after adoption of the guidelines, even if the projects were notified prior to adoption. In case of non-notified aid, the Authority will apply:

- *The provisions of these guidelines if the aid was granted after the adoption of these guidelines;*
- *The provisions in force at the time the aid was granted, in all other cases'.*

Thus, the Authority will take Chapter 18C of the State Aid Guidelines into account in its future assessment ⁽³⁾.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 30.

⁽²⁾ Which corresponds to Article 86(2) EC.

⁽³⁾ Since the Authority's Decision No 213/04/COL was annulled by the EFTA Court's judgment of 7 April 2006 in Case E-9/04, the aid granted under the HFF system remains unlawful aid (see above section II.2).

3.2.1. Definition of service of general economic interest and entrustment

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service provided can not be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement ⁽³⁾, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽⁶⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis.

In this assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁷⁾. In conducting such analysis the Authority has to consider the nature of the service, as well as the extent to which the same service is provided by the market on the same conditions, and in the case of a universal service, particularly, the State's legitimate objective to ensure continuity of service on acceptable conditions throughout its territory ⁽⁸⁾.

The annulled Decision

As mentioned above (in section I.3.2), the HFF granted, at the time the annulled Decision was adopted, loans in the form of general loans, additional loans and loans for rental housing. The annulled Decision accepted all three lending activities as services of general economic interest.

The relevant part of the annulled Decision reads as follows:

'In this respect, the so-called "Husbanken-case" is of importance, as it also concerned the relationship between Article 59(2) of the EEA Agreement and State aid to a public undertaking with a view to provide cheap housing loans [...]. In that case, the EFTA Court found that the services concerned were covered by Article 59(2) of the EEA Agreement, since the services concerned were specifically defined by Norway, limited to certain categories of houses and available to everyone on an equal basis. That the loans in the "Husbanken-case" were not restricted to people in weak financial situations could not, as had been argued by the applicant, lead to another result.

The Icelandic housing policy dates back more than 50 years and is based on the political goal to encourage private home ownership. To this end, public intervention in the Icelandic housing market has been aimed at making private housing affordable to a bigger proportion of the public. The HFF is the financing instrument whereby the Icelandic State pursues its public housing policy objectives. The Housing Act [...] entrusts the HFF with the management and implementation of the housing affairs and lays down in detail the tasks of the HFF, the objectives and the HFF's financing mechanisms. The Icelandic State uses the HFF to channel capital to the housing sector and to provide house financing on more advantageous terms than are available on the open Icelandic capital market. The HFF is obliged to provide house financing at affordable tariffs and on equal conditions, irrespective of the profitability of individual operations [...].

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 Muller [1971] ECR 723; Case 127/73 BRT v SABAM [1974] ECR 313; Case 7/82 GVL [1983] ECR 483; Case C-393/92 Almelo [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 Corsica Ferries [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (O) C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14 (hereinafter referred to as 'Services of General Interest').

⁽³⁾ The main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement states that in the case of public undertakings and undertakings to which EC Member States or EFTA States grant special or exclusive rights, the Contracting Parties shall ensure that there is neither enacted nor maintained in force any measure contrary to the rules contained in the EEA Agreement, in particular to those rules provided for in Articles 4 and 53 to 63.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 GT-Link A/S v De Danske Statsbaner [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 Air Inter [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 Commission v France [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 FFSA [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 Åklagaren v Krister Hanner [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '...it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 67.

⁽⁷⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 47.

⁽⁸⁾ See in this context: Report of the European Commission to the Council of Ministers: Service of general economic interest in the banking sector (adopted by the Commission on 17.6.1998 and presented to the ECOFIN Council on 23.11.1998). Services of General Interest, cited above, paragraph 10.

The loan system is available to everyone on equal terms and applies to the entire territory of Iceland, including sparsely populated areas, where asset evaluations differ compared to more densely populated areas. Thus, the HFF provides a universal service throughout Iceland on equal conditions. No private credit institution would be in the position to offer mortgage secured loans on equal conditions throughout the entire territory of Iceland. Asset evaluations differ between the Reykjavik area and sparsely populated areas. Prices and securities in real estate differ depending on where the dwelling is located in Iceland. In the Authority's opinion, this aim to correct regional imbalances must be considered as a task of general economic interest in the sense of Article 59(2) of the EEA Agreement both for the so-called additional loans and for the general loans.

The HFF's loan system contains also certain social dimensions. This is of course especially so for the additional loans. However, as the HFF loans will continue to be subject to a lending cap in the form of a maximum amount available, also the general loans entail a social element. These loans aim at financing housing that corresponds to the price of average apartments in Iceland. The HFF's loans alone will not be sufficient to finance high priced property. The relative advantage to house owners, due to the cheap loans that the HFF can offer, is accordingly inversely proportionate to the amounts they wish to loan and thereby, also to the price of the house. In this respect, the Authority has no reason to contest the notified increase in lending terms, since this increase is necessary to, inter alia, take account of inflation in housing prices in recent years.

Additionally, the Icelandic Government has introduced a new provision to the effect that HFF's loans will be limited to two dwellings for each applicant. In exceptional circumstances, a loan for a third dwelling could be authorised, but it would be up to the Board of Directors to define the precise rules for such an exception.

In light of the above, the Authority concludes that the HFF is entrusted with services of general economic interest, given their social and universal dimension, distinguishable from the economic interest of other economic activities, within the meaning of Article 59(2) of the EEA Agreement.'

The EFTA Court's ruling

SBV's application to the EFTA Court, concerning doubts as to whether HFF loans could qualify as a service of general economic interest, was limited to the general loans scheme. The EFTA Court consequently limited its review on the general loans and did not address the other two loan schemes.

With regard to the question, whether the HFF general loans scheme could qualify as a service of general economic interest, the EFTA Court held:

'The tasks of the HFF are defined in the Housing Act and further laid down by Regulations and ministerial decisions. The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA. In that respect, the presumptions or conditions under which the HFF system operates (cf. Case E-4/97 Husbanken II, at paragraph 48) will be addressed below.' (1)

When the EFTA Court later turned in its judgment to the presumptions or conditions under which the HFF system operates, it held:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

(1) Case E-9/04, cited above, paragraph 68.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments build or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms. Whether the above-mentioned features of the aid system at stake go beyond this is not clear. That warrants an in-depth assessment, with the opportunity for interested parties to comment. [...] ⁽¹⁾

Consequences for the Authority's assessment

In its initial assessment, the Authority placed emphasis on three elements, in order to qualify HFF general loans as services of general economic interest:

- First, the element of affordable house financing. In other words, the fact that the Icelandic State has used its more favourable credit rating to raise money at lower cost than the banks could have done, thereby fulfilling the obligation to provide residents in Iceland with affordable house financing on 'manageable terms'.
- Second, the element of territorial cohesion. The HFF general loans ensured territorial cohesion, because they provided affordable house financing on equal terms throughout the entire Icelandic territory. Commercial banks were not granting loans at affordable rates outside the Reykjavik area.
- Third, a social element. The Authority endorsed an underlying social motivation of HFF's general loans to support only 'average housing'.

With regard to the first element of affordable house financing, the Authority understands that the EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' may be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, it is also important to note that the EFTA Court clarified in its judgment that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽²⁾. In this respect, it is the Authority's preliminary view that until August 2004 commercial banks in Iceland have not offered house financing on 'manageable terms'. As confirmed in the judgment of 7 April 2006, SBV stated that its members were only from August 2004 onwards able to match the interest rate of HFF general loans ⁽³⁾. Concerning the element of affordable house financing, the Authority needs up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, in order to assess to what extent commercial banks have offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable.

With regard to the second element of territorial cohesion, it is the Authority's preliminary conclusion that this element is an important factor to assess whether the HFF general loans system can qualify as a service of general economic interest. It is the Authority's opinion that SBV has not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks have offered and actually granted loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. Furthermore, in the Authority's view, SBV has submitted so far no evidence which showed that commercial banks have offered and granted loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area after August 2004.

Finally, with regard to the social element, the EFTA Court raised concerns whether the current conditions ensure that the general loans are formally limited to assisting the 'average citizen in financing his or her own dwelling'. The EFTA Court criticized that the current features imply that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. In light of the EFTA Court's conclusions on this point, doubts are raised whether the conditions for the lending services through general loans pursue a sufficiently restricted social objective.

⁽¹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽²⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 71. See in this context also below section II.3.2.2 of this decision.

⁽³⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 74.

Additional Loans and Loans for rental housing

With regard to additional loans, the Authority takes the preliminary view that these loans could be declared as services of general economic interests. Additional loans were granted to individuals with low income and limited assets for the construction or purchase of their own residential housing. Finally, concerning loans for rental housing to municipalities, associations and companies for the construction or purchase of residential housing to be rented out, the Authority takes the preliminary view that these loans might be qualified as services of general economic interests, if they pursue a sufficiently restricted social objective, in line with the concerns raised above, or if the private market is not providing for such kind of loans. To arrive at a final conclusion on these points the Authority would need up-dated information.

Section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 11 in section 18C.2.3 of the State Aid Guidelines requires that the responsibility for operation of the service of general economic interest must be entrusted to the undertaking concerned by way of one or more official acts, the form of which may be determined by each EFTA State. The act or acts must specify, in particular:

- the precise nature and the duration of the public service obligations;
- the undertaking(s) and territory concerned;
- the nature of any exclusive or special rights assigned to the undertaking;
- the parameters for calculating, controlling and reviewing the compensation;
- the arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

In the Authority's preliminary view, it is doubtful whether the HFF system complies with all of the above mentioned conditions, in particular with regard to the duration of the public service obligation and arrangements for avoiding and repaying any overcompensation.

3.2.2. **Obstruction of the performance of the particular tasks**

Article 59(2) of the EEA Agreement states that the rules of the EEA Agreement (here the State aid rules) apply as long as this does not obstruct, in law and fact, the fulfilment of the task of general economic interest entrusted to the given undertaking. In other words, the derogation contained in Article 59(2) of the EEA Agreement is only applicable to the extent that it is necessary so that the undertaking in question can fulfil the task of general interest which has been conferred on it ⁽¹⁾. This requirement of necessity is simply an expression of the principle of proportionality.

It is incumbent upon the State, which invokes Article 59(2) of the EEA Agreement, to demonstrate that this condition is met. Thus, the State must set out in detail the reasons for which, in the event of elimination of the measures, the performance of the tasks of general economic interest under economically acceptable conditions would, in its view, be jeopardized ⁽²⁾. However, that burden of proof cannot be so extensive as to require the EEA State to go even further and prove, positively, that no other conceivable measure could enable those tasks to be performed under the same conditions ⁽³⁾.

The annulled Decision

On these points, the annulled Decision stated:

In the Authority's view, the HFF would not be able to perform the same level of services of general economic interest, described above, without any State support. However, the above mentioned proportionality test also requires that the State support for the obligation to render a service of general economic interest must be based on the costs of such specific service. Therefore, in the following it will be assessed whether the HFF's costs to render the service of general economic interest are overcompensated and whether the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question.

⁽¹⁾ See Case C-41/90, cited above, paragraph 24; and Case C-242/95, cited above, paragraph 54.

⁽²⁾ It is not necessary that the survival of the undertaking itself be threatened. See Case C-157/94 *Commission v The Netherlands* [1997] ECR I-5699, paragraph 43.

⁽³⁾ See Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraphs 94 to 107. Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

As stated above, the implicit State guarantee, the exemptions from taxes, the abstention from paying any dividends and the interest support imply that the HFF receives State aid in the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. On the other hand, the costs for the HFF can be said to be the interest support the final consumers get as a result of the HFF's lending activities. To the extent the HFF is able to be funded at lower costs than competing financial institutions, a benefit may be said to accrue to the HFF. Correspondingly, to the extent it is obliged to lend at lower rates than competing institutions, costs may be said to be incurred. In other words, as long as the HFF's is forced to lend at rates lower than market rates, it is forced to abstain from revenue.

While the HFF can raise money cheaply because of the State guarantee, it is not free to set interest rates to the public. Until the end of June 2004 it could only charge an interest rate on its loans that was 0,35 percentage points higher than its funding rate. As tables 2 and 3 above show, this margin was clearly lower than margins charged by other financial institutions. This means that low funding costs obtained by the HFF due to the State guarantee were transferred to the final consumers.

The charge of 0,35 percentage points was supposed to cover current operational costs of the HFF, provisions for losses on loans and to provide for a certain return on equity such that the HFF sustains its activity without drawing on direct State grants. Back in 1993 the margin was fixed at 0,25 percentage points. However, it turned out that this margin was a too small to cover losses on loans. Therefore, the margin was increased to 0,35 percentage points in 1994. A new review was undertaken in 1997. It was then concluded that the 0,35 % margin would be sufficient. Looking at developments for the years from 1999 to 2002, as shown in table 1 above, it also appears that this mark-up was appropriate to cover just operating expenditures, loss provisions and to yield a certain rather modest net profit, such that equity was kept rather stable in relation to total assets. Against this background the Authority concludes that the mark-up of 0,35 percentage points was and still is appropriate to just cover these different provisions.

The changes in the lending system as of 1 July 2004 have, introduced a new cost element that needs to be assessed. As of that date, the interest margin has been increased by 25 basis points. This increase stems from the fact that the previous bond swap system has been abolished and that direct cash lending has been introduced. As the Icelandic Government has pointed out, this implies that the HFF takes on new risks related to interest rate developments. Mortgage holders will, as before, have the possibility of prepayment of loans at par while the HFF cannot redeem its obligations in the same manner. Before 1 July 2004 HFF had the possibility to prepay its funding at par. The new situation creates new risks for HFF as developments in interest rates are uncertain. A fall in interest rates will normally increase prepayments while HFF does not have an identical means of adjusting its funding.

The value, or the cost, related to this new risk is naturally uncertain. The financial consultant estimated it to be in the range of 15 to 35 basis points. The Financial Supervisory Authority and the State Guarantee Fund have called for caution when fixing the additional mark-up to cover the risk. Under these circumstances, and also taking into account the new provisions on solvency ratio according to the Rules of the Financial Supervisory Authority, the Authority can accept that the increase in the interest rate margin for HFF with 0,25 percentage points is what is necessary to cover the costs of the new risks HFF is facing.

The Authority also takes note of the statement from the Icelandic Government that HFF's interest margin shall be reviewed regularly on the basis of HFF's performance and the risks it is facing at any given time. The Icelandic Government has also stated that building up funds inside HFF beyond what is required to maintain the solvency rate of 5 % is not the policy of the Government and would run counter to the expressed policy of enabling the borrowers to gain directly from the operation of the housing lending system.

According to the Icelandic Government, a common dividend requirement for Icelandic banks is some 15 % on equity. If the HFF were to be subject to a similar dividend policy and also subject to normal taxation, the interest mark-up would need to be increased correspondingly as the current margin would not provide for any means to cover such obligations. The Icelandic Government has estimated what the necessary interest mark-up would be in such a case, taking into account an 8 % capital adequacy ratio — instead of the current 5 % — and concluded that the mark-up would increase by 65 to 80 basis points above the current level. To the extent that the HFF were subject to the same taxation and dividend requirements as commercial banks, borrowing costs would increase for the ultimate borrowers, corresponding to what the State would charge in the form of taxes and dividends. When the Icelandic Government abstains from taxes and dividends in relation to the HFF, it is just to keep interest rates for house buyers low such that the Government is able to offer the service of general economic interest, namely to provide the Icelandic population with affordable housing.

As far as direct interest support is concerned, the HFF is obliged in certain conditions to grant interest support to low income families. To some extent such support has been granted by drawing on the Fund's own equity. In other instances the HFF has received direct contributions from the State. These contributions have been transferred directly to the beneficiaries and have not left the HFF with any extra financial means.

In light of the above and as demonstrated by the Icelandic Government, the mark-up of 0,35 percentage points applicable until 30 June 2004 and the mark-up of 0,60 percentage points thereafter can be justified as an appropriate margin to cover the expenses of running the HFF. In other words, it is reasonable to assume that the benefit of the HFF's low borrowing rate is fully transferred to the final consumers. The Authority has not detected any overcompensation to the HFF. The benefits it receives are passed on to the final consumers.

In conclusion, the Authority is of the view that the HFF's costs to render the service of general economic interest are not overcompensated and that the State support is limited to what is necessary for the HFF to perform the specific service in question'.

The EFTA Court ruling

With regard to possible doubts as to the proportionality assessment of HFF's general loans, the EFTA Court held:

'[...] This must include an assessment of whether the subsidised HFF general loans scheme is a suitable means of attaining its objective. There is no reason why a service which is not suitable to meet its aim should benefit from a derogation from the EEA rules. Furthermore, this also calls for an analysis of whether the HFF, or a different provider, could have provided loans at the same "manageable terms" as the HFF provided at the relevant time without, or with less State aid.

Firstly, with regard to suitability, the Applicant has claimed that the low interest rate on HFF general loans has led to a general increase in prices for houses and apartments which neutralises the effects of the low interest rates, since purchasers need to borrow more money in order to buy a certain house or apartment than they would have had to with lower prices.

The Court does not find it doubtful that the low interest rate on HFF general loans did not lead to price increases which completely neutralised the effect of the low interest rate. With respect to any lesser effect on housing prices, regard must be had to the margin of discretion which the Contracting Parties must enjoy in deciding what "manageable terms" should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest. As a consequence, the Contracting Parties must also enjoy a margin of discretion in deciding what constitutes a sufficient effect of the low interest rates on the real burden on borrowers' economy. In the end, it is this burden that borrowers have to be able to manage. For that reason, as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.

Secondly, as to the question of whether there were doubts that neither the HFF, nor a different provider, could have provided loans at the same "manageable terms" at the relevant time without, or with less, State aid, the Court recalls that the interest rates charged by the HFF for its general loans are calculated on the basis of its funding costs, with an added margin set by the Minister of Social Affairs. This margin was set at 0,6 percentage points from 1 July 2004, up from 0,35 percentage points. The funding costs consist mainly in the interest paid on bonds issued by the HFF. In this context, the HFF benefits from the State guarantee which follows from the State's unlimited liability for the HFF's debts as its owner.

The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what was necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions (see, for comparison, Case C-157/94, Commission v Netherlands [1997] ECR I-5699, at paragraphs 52 and 53). This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.

With regard to the ability of any other provider to supply the same service as the HFF, but without State support, the Court recalls that Contracting Parties must be allowed a margin of discretion with regard to what exactly should be considered affordable terms in relation to such schemes. In this regard, a Contracting Party cannot be bound to what other Contracting Parties, in leaving this kind of housing financing completely to the market, implicitly consider acceptable. The Court does not find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether the regular banks did match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. Indeed, the Applicant has stated that it was only from August 2004 onwards that the banks were able to match the interest rate of HFF general loans.

Neither does the Court find that it has been demonstrated that doubts existed as to whether an alternative model for State-supported housing financing through the banks, the so-called "whole-sale alternative", would enable the banks to provide the same loans as the HFF were providing at the relevant time without this support constituting State aid, or with less State aid and without the risk of cross-subsidisation.' (1)

(1) Case E-9/04, cited above, paragraphs 69 to 75.

Consequences for the Authority's assessment

The Court endorsed the Authority's initial assessment that there were no doubts that the commercial banks did not match the HFF interest rate level on comparable loans in any part of Iceland prior to the annulled Decision, or would have been able to do so without State support. SBV itself stated that it was only from August 2004 onwards that commercial banks were able to match the interest rate of HFF general loans. With regard to the developments on the Icelandic mortgage market after the annulled Decision was taken, the Authority would require up-dated information, in order to assess to what extent commercial banks have offered loans on terms that the Icelandic State would consider 'manageable'.

Should the Authority's assessment reveal that commercial banks have offered loans in the Reykjavik area since August 2004 on terms that the Icelandic State would consider 'manageable', concerns could be raised as to what extent the HFF needs to offer general loans within the Reykjavik area, in order to enable the HFF to grant general loans outside the Reykjavik area.

With regard to alternative models to the HFF system, it is the Authority's preliminary view that the presented models do not seem to be less distortive to competition.

Sections 18C.2.4 and 18C.3 of the State Aid Guidelines

With regard to unlawfully granted State aid under the HFF system after the 20th of December 2005 (see above sections II.2 and II.3.2 of this Decision), it should be recalled that point 18 in section 18C.2.4 of the State Aid Guidelines states that '[w]hen a company carries out activities falling both inside and outside the scope of the service of general economic interest, the internal accounts must show separately the costs and receipts associated with the service of general economic interest and those associated with other services, as well as the parameters for allocating costs and revenues'.

Furthermore, point 19 in section 18C.3 of the State Aid Guidelines states that '... EFTA States must check regularly, or arrange for checks to be made, to ensure that there has been no over-compensation'.

Without prejudice to the Authority's final Decision in the present case, for any HFF services which might fall outside the scope of services of general interest, the HFF would be required to comply with the above mentioned accounting requirements.

3.2.3. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further involves an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties ⁽¹⁾. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽²⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not affect competition and unity of the market established by the EEA Agreement in a disproportionate manner. It is, however, not required that the measures adopted be the least restrictive possible ⁽³⁾. Rather, the test is of a negative nature: it examines whether the measure adopted is not disproportionate ⁽⁴⁾. This 'negative test' has once more been confirmed by the EFTA Court in its ruling of 7 April 2006 ⁽⁵⁾. A reasonable relationship between the aim and the means employed is satisfactory ⁽⁶⁾. Thus, the Authority does not have competence to strike down a measure that otherwise fulfils Article 59(2) of the EEA Agreement simply because the measure might, in some minor aspects and details, go further than what is strictly necessary to fulfil the aims behind it. It is for the States to define their policies and organize general interest services, leaving the Authority no power to take a position on the organization and scale of the service or the expediency of the political choice made. Even if it were successfully shown that the scheme in question were not an optimally efficient one, this alone would not lead to the conclusion that the distortive effects are necessarily disproportionate to the goals assigned.

⁽¹⁾ In this context, it is interesting to note the opinion of Advocate General Léger in Case C-438/02, cited above, paragraph 143: 'Finally, the last condition in Article 86(2) EC requires that "[t]he development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interest of the Community". Even though the Court has not yet ruled on the meaning of that requirement, certain Advocates General have already adopted a position on the issue. In their view, effect on the development of intra-Community trade within the meaning of Article 86(2) EC, unlike the classic definition of the concept of "measures having an effect equivalent to a quantitative restriction", calls for proof that the measure in issue has in fact had a substantial effect on intra-Community trade. That assessment does seem to me to be supported by the wording of Article 86(2) EC.'

⁽²⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 70.

⁽³⁾ See for example: Case C-159/94, cited above; Case C-158/94 *Commission v Italy* [1997] ECR I-5789; Case C-157/94, cited above; Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

⁽⁴⁾ Case E-4/97, cited above, paragraph 62.

⁽⁵⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 80.

The Authority's annulled Decision

On this point, the Authority concluded in its annulled Decision:

'The EEA Agreement establishes inter alia the general principles, both applicable to financial services, of the right of establishment for nationals of the EEA States and their freedom to provide services within the territory of the Contracting Parties. However, the secondary legislation which, under the EC Treaty and the EEA Agreement, has been adopted to make these basic provisions effective, does not extend to specialised housing finance institutions like the HFF⁽¹⁾. Consequently, such institutions are at present not able to benefit from the principles of mutual recognition and home country control contained in the banking legislation of the EEA Agreement. Therefore, due to different national credit rules and practices and the absence of effective harmonisation or mutual recognition at EEA level for such institutions, there continue to be considerable obstacles to effective cross-border operations in this area.

In most developed countries, including most parties to the EEA Agreement, Governments, both at central and local level, intervene in housing and housing finance markets. This intervention takes different forms from one State to another, depending, inter alia, on certain realities in the housing markets, in particular the pattern of housing tenure, and the objectives of the housing policy of the Governments concerned. There is, for instance, likely to be a relationship between the extent to which private individuals' home ownership is an objective of public housing policy and the scope of intervention by the Government concerned in housing finance; a Government that sees it as an important objective to its housing policy that as many households as possible own their own dwelling, like in Iceland, is likely to want to support the financing of such investments on a broad scale.

As already stated above, the Authority considers long-term house financing for residential accommodation to be the relevant market for the assessment in the present case.

As submitted by the Icelandic Government, the Icelandic market for mortgage loans is largely divided between three main actors. These are the HFF, the pension funds and other private credit institutions. The HFF had, in 2002, a market share of approximately 78 % of that market. The market share of pension funds was, in 2002, approximately 17 %. The remaining 5 % was taken by private credit institutions. The Icelandic Government submitted figures showing that the HFF had, in 2002, a total amount of ISK 382 billion in mortgage loans, compared to ISK 84 billion of the pension funds and ISK 27 billion of private banks⁽²⁾.

The granting of loans for financing purchases of residential accommodation is a financial service which, in the present market conditions, is predominantly of a local character and normally does not involve any direct cross-border transactions. Distortion of competition arising from financial advantages accorded to the HFF operating such services are therefore prima facie likely to have only limited direct trade effects.

The HFF is not entitled to grant any loans for the financing of dwellings outside Iceland. The HFF's activities are, as laid down in the Housing Act, targeted exclusively towards promoting Icelandic housing policy.

Today no foreign banks are granting cross-border mortgage loans in ISK to Icelandic households. Furthermore, there are currently no foreign financial institutions or representative offices of foreign financial institutions in Iceland. The Icelandic economy is very limited in size. The limited number and small size of transactions in trade in the foreign exchange markets of the ISK warrants only limited interest from foreign banks. The special geography and the scattered population outside the Reykjavik area further reduces the foreign interest for lending to the Icelandic housing market. That foreign banks do not even operate representative offices in Iceland underpins the lack of interest in the Icelandic financial market. In the absence of any "flourishing" financial activities of foreign banks on the Icelandic market outside the particular market for long term housing loans, it can therefore hardly be argued that it is the State aid to the HFF which prevents foreign banks from entering the Icelandic financial market.

In the light of the above, given the limited size of the Icelandic housing market, with its special geographic and demographic features, the Authority is of the opinion that the HFF's financing mechanism does not affect the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties.'

The EFTA Court's ruling

With regard to the assessment of whether HFF general loans did not affect the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties, the EFTA Court held:

'As part of the assessment of whether the scheme did not affect the development of trade to such an extent as would be contrary to the interest of the Contracting Parties, the relevant market must be defined. ESA considered "long-term house financing for residential accommodation" to be the relevant product market (see section II point 3.2.3 of the annulled Decision). It is not obvious to the Court that the assessment should be limited in scope in

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97, cited above, paragraph 63.

⁽²⁾ Sources: The Central Bank of Iceland and the HFF.

this way, excluding the possible effects of the aid granted to the HFF on other parts of the EEA internal market, in particular the financial markets. For that reason, the definition of the relevant market in this particular case is also an issue which interested parties ought to be able to comment upon in a formal investigation procedure. The further assessment of the consequences of the HFF general loan system on the development of trade will depend to a considerable extent on the definition of the relevant market which the formal investigation procedure will lead to.' ⁽¹⁾

Consequences for the Authority's assessment

In light of the EFTA Court's conclusions on this point, the Authority would require for its further assessment information as to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market.

3.3. Conclusion

Doubts are raised, in light of the EFTA Court's ruling of 7 April 2006, whether the HFF system, partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement.

4. Recovery

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽²⁾.

However, a recipient of illegally granted aid is not precluded from relying on exceptional circumstances on the basis of which it had legitimately assumed the aid to be lawful and thus declining to refund that aid ⁽³⁾. Because the aid at stake was not notified in advance, it is necessary to examine whether the Authority's favourable Decision No 213/04/COL, which approved the HFF system, is to be regarded as an 'exceptional circumstance' within the meaning of the case-law referred to. Such an assessment must be made in the light of the purpose of the protection of legitimate expectations.

In the Authority's view, the judicial review by the Community Courts or the EFTA Court of decisions concerning State aid cannot be regarded as an exceptional and unforeseeable event, forming as it does an integral and essential part of the system established by the EC Treaty and the corresponding provisions in the EEA Agreement and the Surveillance and Court Agreement for that purpose. A diligent businessman should be well aware of the fact that a decision, to the effect that a State measure is declared compatible, is, within the time-limit of two months referred to in Article 230 EC and Article 36 of the Surveillance and Court Agreement, liable to be challenged before the Community Courts or the EFTA Court.

The Court of Justice itself has, moreover, and indeed recently, stated that '[...] in view of the mandatory nature of the supervision of State aid by the Commission under Article 88 EC, undertakings to which aid has been granted cannot, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted by the procedure laid down in that article [...] It follows that so long as the Commission has not taken a decision approving aid and so long as the period for bringing an action against such a decision has not expired, the recipient cannot be sure as to the lawfulness of the proposed aid which alone is capable of giving rise to a legitimate expectation on his part' ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04, cited above, paragraph 81.

⁽²⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

⁽³⁾ Case C-5/89, cited above, paragraph 16.

⁽⁴⁾ Case C-91/01 *Italy v Commission* [2004] ECR I-4355, paragraphs 65 and 66.

Subsequently, to the same effect, in *Spain v Commission*, the Court made it clear that '[t]he fact that the Commission initially decided not to raise any objections to the aid in issue cannot be regarded as capable of having caused the recipient undertaking to entertain any legitimate expectation since that decision was challenged in due time before the Court, which annulled it. However regrettable it may be, the Commission's error cannot erase the consequences of the unlawful conduct of the Kingdom of Spain' ⁽¹⁾.

Any argument to the contrary would render ineffective the review conducted by the Community judicature and the EFTA Court of the legality of a positive State aid decisions. If it were to be concluded that such a decision automatically gives rise to legitimate expectations on the part of the recipients, competitors of those recipients or other third parties harmed by the decision would have no interest in attacking the vitiated measure. That is because any annulment of a positive State aid decision would ultimately become a 'pyrrhic victory', since the negative effects of the decision could never be eliminated ⁽²⁾.

The Authority, therefore, preliminarily considers that the adoption of a favourable decision by the Authority regarding aid cannot in itself be regarded as an event which causes the recipient of that aid to entertain legitimate expectations as to its lawfulness.

5. Conclusion

It is the Authority's preliminary conclusion that the HFF system constitutes unlawful aid on procedural grounds. Doubts are raised whether the HFF system, either partly or in its entirety, can be declared compatible with the State aid rules, according to Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the Icelandic Housing Financing Fund.
2. The Icelandic Government is requested, pursuant to Article 6 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two month from the notification of this Decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.
4. This Decision is addressed to the Republic of Iceland.
5. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 21 June 2006

For the EFTA Surveillance Authority

B. T. GRYDELAND
President

K. JAEGER
College Member

⁽¹⁾ Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 53.

⁽²⁾ See in this context: Opinion of Advocate General Tizzano delivered on 9 February 2006 in Joined Cases C-442/03 P and C-471/03 P *P&O European Ferries (Vizcaya) SA and Diputacion Foral de Vizcaya v Commission* (not yet reported), paragraphs 146 to 158.

Výzva k podání připomínek podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru ohledně kompenzace zvýšených příspěvků na sociální zabezpečení udělené „společnostem Hurtigrutenu“ (Věc č. 56343)

(2006/C 314/14)

Rozhodnutím 215/06/KOL ze dne 5. července 2006 uvedeným v závazném znění na stránkách následujících po tomto shrnutí zahájil Kontrolní úřad ESVO řízení podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“). Norská vláda byla informována prostřednictvím předané kopie rozhodnutí.

Kontrolní úřad ESVO tímto vyzývá státy ESVO, členské státy EU a zúčastněné strany, aby předložily připomínky týkající se tohoto opatření, a to ve lhůtě jednoho měsíce od zveřejnění tohoto oznámení na adresu Kontrolního úřadu ESVO:

EFTA Surveillance Authority
35, rue Belliard/Belliardstraat 35
B-1040 Brussels

Připomínky budou sděleny norské vládě. Zúčastněné strany podávající připomínky mohou písemně a s uvedením důvodů požádat o zachování důvěrnosti ohledně své totožnosti.

SHRNUTÍ

Dne 2. srpna 2004 Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) zaslal norským orgánům žádost o informace týkající se případných plateb ve prospěch společností Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA a Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA (dále jen „společnosti Hurtigrutenu“).

Po rozsáhlé výměně korespondence mezi Kontrolním úřadem a norskými orgány Kontrolní úřad dne 5. července 2006 přijal rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se plateb ve prospěch společností Hurtigrutenu.

Společnosti Hurtigrutenu poskytují služby námořní dopravy sestávající z kombinované přepravy osob a zboží podél pobřeží mezi Bergenem a Kirkenes. Ode dne 1. ledna 2002 do dne 31. prosince 2004 byly tyto služby předmětem dohody mezi norskými orgány a společnostmi Hurtigrutenu, která se týkala poskytování námořních služeb podél norského pobřeží. „Dohoda z Hurtigrutenu“ byla oznámena norskými orgány Kontrolního úřadu v červenci 2000 a následně byla Kontrolním úřadem schválena dne 19. prosince 2001. Služby poskytované společnostmi Hurtigrutenu jsou částečně z obchodního hlediska rentabilní zejména během letního období, avšak v zimním období obecně rentabilní nejsou. Kontrolní úřad ve svém rozhodnutí z roku 2001 dospěl k závěru, že kompenzace v rámci dohody z Hurtigrutenu by mohla být povolena podle čl. 59 odst. 2 Dohody o EHS, protože služby, na které se dohoda vztahuje, se považují za služby obecného hospodářského zájmu.

Oddíl 10 dohody z Hurtigrutenu obsahuje ustanovení, podle kterého mohou obě strany dohody požadovat její nové projednání v případě, že dojde k podstatným změnám podmínek, na základě kterých byla dohoda z Hurtigrutenu uzavřena. Platnost dohody z Hurtigrutenu vypršela, jak se předpokládalo, dne 31. prosince 2004 a nová dohoda se společnostmi vstoupila v platnost dne 1. ledna 2005 na základě veřejné soutěže v červnu 2004.

Současný případ se týká platby ve prospěch společností Hurtigrutenu obsažené v položce 70 kapitoly 13330 (*Særskilte transporttiltak*) norského státního rozpočtu na rok 2004, na jejímž základě by společnostmi Hurtigrutenu byla udělena částka ve výši 8,5 milionů NOK (přibližně 1,1 milionů EUR) jako kompenzace za změny v norském systému pro odlišené příspěvky na sociální zabezpečení. Udělení podpory nebylo Kontrolnímu úřadu oznámeno. Kompenzační platba udělená společnostmi Hurtigrutenu byla vyplacena za účelem plné kompenzace zvýšených nákladů na sociální zabezpečení, aniž by se rozlišovalo mezi částí nákladů na sociální zabezpečení týkajících se obchodních činností společností a činností, které by mohly být považovány za veřejné služby ve smyslu čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP.

Podle judikatury musí být splněna čtyři kritéria, aby se mohl uplatnit čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Za prvé, stát musí oficiálně pověřit podnik plněním určitého úkolu. Za druhé, pověření se musí týkat služby obecného hospodářského zájmu. Za třetí, je nezbytná výjimka pro splnění svěřeného úkolu, která musí být přiměřená danému účelu (dále jen „požadavek nezbytnosti“). Za čtvrté, rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmy smluvních stran.

Na základě dostupných informací má Kontrolní úřad pochybnosti, zda podpora udělená společností Hurtigrutenu byla v souladu s čl. 59 odst. 2 Dohody o EHP. Je zejména sporné, zda je podpora v souladu s požadavkem nezbytnosti uvedeným výše, protože zvýšená podpora byla společností Hurtigrutenu v roce 2004 udělena také na obchodní činnosti. Při kompenzaci se nerozlišovalo mezi částí nákladů na sociální zabezpečení spojených s obchodními činnostmi společností a činnostmi, které by mohly být považovány za veřejné služby ve smyslu čl. 59 odst. 2 Smlouvy o EHP.

Kontrolní úřad má dále pochybnosti, zda by se podpora udělená společností Hurtigrutenu měla považovat za stávající podporu na základě oddílu 10 dohody z Hurtigrutenu. Oddíl 10 dohody pouze umožňuje změnit smlouvu v důsledku neočekávaných závažných změn okolností. Nepředepisuje automatický nárůst kompenzace ve prospěch společností Hurtigrutenu v případě zvýšených nákladů, ale pouze poskytuje možnost oběma stranám dohody z Hurtigrutenu požadovat nové vyjednávání bez toho, aby se dopředu stanovil výsledek tohoto vyjednávání. Kontrolní úřad tedy zastává předběžné stanovisko, že podporu udělenou společností Hurtigrutenu nelze považovat za stávající podporu.

Kontrolní úřad má pochybnosti, zda je podpora udělená společností Hurtigrutenu v souladu s pravidly pro státní podpory Dohody o EHS a zejména s čl. 59 odst. 2 Dohody o EHS. Kontrolní úřad je proto povinen zahájit formální šetření podle čl. 1 odst. 2 části I protokolu 3 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvorem.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 215/06/COL

of 5 July 2006

on compensation to the ‘Hurtigruten companies’ for increased social security contributions

(Norway)

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59 (2) and 61 to 63, and to Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof and Article 1(2) in Part I of Protocol 3 thereof,

Having regard to the Authority’s decision 417/01/COL of 19 December 2001 on compensation for maritime transport services under the ‘Hurtigruten Agreement’ ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority’s decision 172/02/COL of 25 September 2002 to propose appropriate measures to Norway with regard to State aid in the form of regionally differentiated social security taxation,

Having regard to the Authority’s decision 218/03/COL of 12 November 2003 on a three-year transition period in Zones 3 and 4 for the regionally differentiated social security contributions,

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the ‘Authority’.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the ‘EEA Agreement’.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the ‘Surveillance and Court Agreement’.

⁽⁴⁾ The Authority’s decisions are available on <http://www.eftasurv.int/>.

Having regard to the decision of the Standing Committee of the EFTA States No 2/2003/SC of 1 July 2003 whereby it was decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

On 2 August 2004, the Authority sent an information request to the Norwegian authorities regarding a prospective payment to Ofotens og Vesteraalens Dampskibsselskap ASA and Troms Fylkes Dampskibsselskap ASA ⁽¹⁾ as a possible compensation due to the changes in the Norwegian differentiated social security system (Event No 289240).

The Norwegian authorities replied by letter from the Ministry of Trade and Industry dated 1 September 2004, forwarding a letter from the Ministry of Transport and Communications of the same date, received and registered by the Authority on 1 September 2004 (Event No 291435).

By letter dated 12 October 2004, the Authority asked for further information (Event No 294990). In this letter, the Authority's Competition and State Aid Directorate stated its view that as the payment was not notified to the Authority and was apparently already put into effect, it would have to be considered as unlawful aid in the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 18 November 2004, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 17 November 2004 and the Ministry of Transport and Communications dated 16 November 2004. The letter was received and registered by the Authority on 22 November 2004 (Event No 300326).

By letter dated 26 October 2005, the Authority's Competition and State Aid Directorate informed the Norwegian authorities that it had doubts concerning the compatibility of the payment to the Hurtigruten companies with the functioning of the EEA Agreement (Event No 329347).

The Norwegian authorities replied by letter from the Norwegian Mission dated 22 December 2005, forwarding letters from the Ministry of Modernisation dated 15 December 2005 and the Ministry of Transport and Communications dated 15 December 2005, received and registered by the Authority on 3 January 2006 (Event No 355950).

By letter dated 9 March 2006 the Authority commented on the Norwegian reply (Event No 364024). The Norwegian authorities responded by letter from the Norwegian Mission dated 29 March 2006, forwarding letters from the Ministry of Government Administration and Reform dated 27 March 2006 and the Ministry of Transport and Communications dated 24 March 2006. The letter was received and registered by the Authority on 30 March 2006 (Event No 368446).

2. Background

The Hurtigruten companies operate maritime transport services consisting of the combined transport of persons and goods along the coastal line from Bergen to Kirkenes. From 1 January 2002 until 31 December 2004, these services were covered by the agreement between the Norwegian authorities and the Hurtigruten companies concerning operation of maritime services along the Norwegian coast ⁽²⁾. The 'Hurtigruten Agreement' was notified by the Norwegian authorities to the Authority in July 2000 and subsequently approved by the Authority on 19 December 2001 ⁽³⁾. The Hurtigruten companies are also engaged in commercial business activities which are not part of the Hurtigruten service, such as operating high-speed ferries. The Hurtigruten service itself is partly commercially viable, notably during the summer season, whereas it is, in general, not commercially viable during the winter season. The Authority in its 2001 Decision considered that compensation under the Hurtigruten Agreement could be authorised under Article 59 (2) of the EEA Agreement as the services covered by it were considered to be services of general economic interest.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the 'Hurtigruten companies'.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the 'Hurtigruten Agreement'.

⁽³⁾ Decision 417/01/COL, hereinafter referred to as the '2001 Decision'.

On 25 September 2002, the Authority decided to propose appropriate measures to Norway with regard to the Norwegian system concerning regionally differentiated social security contributions ⁽¹⁾. In the appropriate measures the Authority proposed that Norway should take any legislative, administrative and other measures necessary to eliminate State aid resulting from the system of regionally differentiated social security contributions or render such aid compatible with the EEA Agreement with effect from 1 January 2004. However, the appropriate measures also stated that the Authority might agree to a later date should that be considered objectively necessary and justified by the Authority in order to allow an appropriate transition for the undertakings in question to the adjusted situation. The appropriate measures were accepted by Norway on 31 October 2002.

On 12 November 2003, the Authority accepted a three-year transitional period for the differentiated social security contributions in Zones 3 and 4 in order to achieve a smooth facing-out of the system ⁽²⁾.

On this basis, the Norwegian Parliament, during the autumn of 2003, adopted changes to the differentiated social security system, which entered into force on 1 January 2004. The changes led to higher social security costs for the Hurtigruten companies.

Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Agreement could demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Hurtigruten Agreement ended as foreseen on 31 December 2004, and a new agreement with the companies entered into force on 1 January 2005, following a tender in June 2004.

3. Description of the measure

The current case concerns a payment to the Hurtigruten companies contained in Position 70, Chapter 1330 (*Særskilte transporttiltak*) of the Norwegian 2004 State budget, whereby the Hurtigruten companies would be granted up to NOK 8,5 million (approximately EUR 1,1 million) as compensation due to the changes in the differentiated social security system ⁽³⁾.

The compensation payment granted to the Hurtigruten companies was paid out to fully compensate the increased social security costs without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

In addition to the compensation granted to the Hurtigruten companies, the companies also received aid as a consequence of the Authority's decision of 12 November 2003. However, the present case only concerns the aid granted as compensation for higher social security contributions. In this respect, an amount of NOK 7,352 million (approximately EUR 900 000) was paid out to the companies.

4. Comments by the Norwegian authorities

The Norwegian authorities are of the opinion that the compensation was within the limits of the compensation authorised by the Authority in its 2001 Decision, and should therefore be classified as 'existing aid' in line with the definition of Article 1 b (ii) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

The Norwegian authorities consider the payment to be covered by the Hurtigruten Agreement in force at the time when the payment was granted. They rely, in this respect, on Section 10 of the Hurtigruten Agreement, a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. The Norwegian authorities state that they regard the changes in the differentiated social security system to fulfil this criterion. They could not have been foreseen by the Hurtigruten companies. As a result of the negotiations with the companies, the compensation for these costs was set to NOK 7,352 million for 2004. The purpose of compensating for the amendments in the social security scheme was, according to the Norwegian authorities, to ensure status quo with regard to the agreed level of transport along the Norwegian coastline, by enabling the Hurtigruten companies to continue to carry out the public service obligation entrusted on them in the Agreement.

⁽¹⁾ Decision 172/02/COL.

⁽²⁾ Decision 218/03/COL. The transitional period did not apply to Zone 5, as the EFTA States by decision No 2/2003/SC of 1 July 2003 decided that the regionally differentiated social security contributions in Zone 5 was compatible with the EEA Agreement due to exceptional circumstances in this zone.

⁽³⁾ The comments to Position 70 read as follows: *Av budsjettforslaget på 200,8 mill. kr for 2004, er 192,3 mill. kr direkte relatert til den gjeldende avtalen med hurtigruterederiene. Restbeløpet på 8,5 mill. kr er knyttet til ev. kompensasjon som følge av endringer i ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift. Endelig kompensasjonsbeløp vil bli bestemt når forhandlingene mellom hurtigruteselskapene og departementet er avsluttet.* [Unofficial translation by the Authority: Of the budget proposal of NOK 200,8 million for 2004, NOK 192,3 million are directly related to the current agreement with the Hurtigruten companies. The remainder of NOK 8,5 million is related to possible compensation as a consequence of amendments to the system concerning differentiated social security contributions. The final compensation will be determined when the negotiations between the Hurtigruten companies and the Ministry are finished.]

The Norwegian authorities take the position that Section 10 of the Hurtigruten Agreement constitutes a legal basis for the re-negotiation of the Agreement and that the clause was recognised by the Authority in its 2001 Decision. On this basis, the compensation for increased social security contributions would, according to the Norwegian authorities, not constitute new aid provided that the compensation was within the scope of the State aid provisions of the EEA Agreement.

Concerning the compatibility of the aid, the Norwegian authorities claim that the compensation for the changes in the social security scheme was granted to the Hurtigruten companies, in order to maintain the transport standard fixed by the Norwegian Parliament. Without the compensation, the standard of the public service obligations entrusted to the companies would have declined; either by the application of higher fares or by reduced frequency of the services. On this background, the Norwegian authorities consider the compensation to be necessary.

The Norwegian authorities declare that, on the basis of § 1 of the Hurtigruten Agreement, the Hurtigruten companies had been compensated without making a distinction between the part of the social security costs pertaining to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement. This provision states that a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. The Norwegian authorities are of the opinion that the Authority, by accepting the principle laid down in this provision, has accepted that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies is made. On this basis, the Norwegian authorities argue that it is 'difficult to separate the PSO activity from other commercial activities' of the companies and thus to grant compensation only to the public service part of the activities. The Norwegian authorities furthermore take the view that the separation between commercial and non-commercial services is not decisive in this connection, and claim that the cross subsidy in this case is clearly in support of the non-commercial services. Moreover, the Norwegian authorities stress that the compensation granted for 2004 does not alter the fact that the commercial services covered by the Hurtigruten Agreement support the activities linked to the public service obligation of the Hurtigruten companies.

Finally, the Norwegian authorities point out that the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than expected ⁽¹⁾, and maintain that this shows that no over-compensation takes place.

II. APPRECIATION

1. The presence of State aid within the meaning of Article 61(1) EEA

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement'.

According to the Authority's 2001 Decision, the compensation granted to the Hurtigruten companies under the Hurtigruten Agreement constitutes State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. The Authority's assessment of the grants to the Hurtigruten companies in the 2001 Decision is relevant when assessing the additional aid granted to the companies for the year 2004. The following assessment will therefore, to a large extent, be based on the appreciation made in the 2001 Decision.

The increased compensation to the Hurtigruten companies is financed directly through a budgetary allocation and is thus granted directly by the State. Furthermore, the compensation relieves the companies of social security charges which they normally would have to bear in the ordinary course of business, and thus strengthens the position of these undertakings compared with other undertakings competing in intra-EEA trade. Moreover, the Hurtigruten companies are active on the markets for passenger and cargo transport and on the tourism market, in particular by offering cruises/round trips along the Norwegian coast. The Hurtigruten service to a large extent attracts foreign tourists, and the Hurtigruten companies thus compete with other undertakings offering similar services in attracting these customers. The compensation granted to the Hurtigruten companies can therefore have an effect on the competition on these markets, and is liable to affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement. The Authority thus considers the payment to the Hurtigruten companies to constitute State aid within the meaning of Article 61 (1) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ In this regard, the Norwegian authorities refer to a report prepared by Arthur Andersen in 2000 called *Behov for statlige tjenestekjøp etter 2001*, which analysed the Hurtigruten activities.

2. New or existing aid

The Norwegian authorities argue that the compensation was in line with the Authority's 2001 Decision, since Section 10 of the Hurtigruten Agreement contained a clause whereby both parties to the Hurtigruten Agreement may demand a re-negotiation procedure in the event of substantial changes in the prerequisites of the Hurtigruten Agreement. According to the Norwegian authorities, the compensation should thus be regarded as existing aid. The Norwegian authorities have stated that they regard the changes in the differentiated social security system to constitute a substantial change, and thus consider the compensation to be reasonable.

The Authority would like to point out that annual compensation of NOK 170 million, expressed in 1999-prices, under the Hurtigruten Agreement had been approved by the Authority. In contrast, the Authority's decision did not deal with Section 10 of the Hurtigruten Agreement as such, and nothing in the Authority's decision suggested that any future amendments of the Hurtigruten Agreement based on this clause would automatically be considered to be in compliance with the State aid provisions of the EEA Agreement.

Section 10 of the Agreement merely allows for the *possibility* of amending the contract due to unforeseen substantial changes of circumstances. It does not prescribe an automatic increase in the compensation to the Hurtigruten companies in the event of raised costs, but merely opens up for the possibility for both parties to the Hurtigruten Agreement to request a re-negotiation procedure without prescribing the result of such re-negotiation. Furthermore, the provision does not explicitly mention augmentation of the costs as a result of a tax increase as a reason for renegotiation, let alone as a fact that would require an automatic adjustment of the agreement with the exact amount flowing from the tax increase. A change in the tax situation of one contracting party is normally not a factor that the other party is obliged to bear. Hence, even if the Hurtigruten Agreement in its entirety was sent to the Authority, the Authority could not reasonably have been expected to foresee all the possible effects of the provision, and the Authority's silence about the provision in its decision cannot be held to imply that all uses of the provision was hereinafter automatically acceptable from a State aid point of view.

It is the view of the Authority that the contractual provision needs to be distinguished from the separate question of whether the chosen re-adaptation complies with the EEA Agreement, and in particular with the State aid provisions. This question needs to be assessed on its own merits for each case of re-adaptation.

In this case, the Norwegian argumentation can only be considered valid, if at all, for the part of the Hurtigruten activities which are covered by public service obligations within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement, as it was the public service obligation compensation which the Authority authorised. Any compensation under Section 10 of the Hurtigruten Agreement cannot be deemed to be in compliance with the State aid provisions of the EEA Agreement. In the case at hand, compensation was granted for the full increase in social security costs, also for those costs that were related to commercial activities not being services of general economic interest. As stated by the Norwegian authorities themselves, it cannot be excluded that the compensation also benefits the commercial parts of the Hurtigruten activities.

The Authority thus considers the aid to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

3. Procedural requirements

Pursuant to Article 1 (3) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, *'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid (...). The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'*.

The Authority considers the aid to the Hurtigruten companies to be new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1 (3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, and should not have been put into effect until the Authority approved the compensation. The Norwegian authorities, however, decided to grant the compensation and not to notify it to the Authority. The compensation is therefore considered as 'unlawful aid' within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and, thus, possibly subject to recovery.

4. Compatibility of the State aid

Direct aid aimed at covering operating losses is, in general, not compatible with the functioning of the EEA Agreement. Since the increased compensation granted to the Hurtigruten companies covers costs concerning the day-to-day operation of the Hurtigruten service, this payment is to be regarded as operating aid. Such operating aid may be approved, exceptionally, if the conditions set out in derogation provisions of the EEA Agreement are fulfilled.

As in the 2001 Decision, the Authority takes the view that the aid under examination does not qualify for an exemption from the general prohibition of State aid in Article 61 (1) of the EEA Agreement on the basis of Article 61 (2) or (3) of the EEA Agreement.

Aid granted to undertakings performing a service in the general economic interest may, however, be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement, provided that the conditions laid down in Article 59 (2) of the EEA Agreement are respected.

Pursuant to Article 59 (2) of the EEA Agreement '*undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest...shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary of the interests of the Contracting Parties.*'

According to case law, four criteria must be met in order for Article 59 (2) of the EEA Agreement to apply. Firstly, there must be an act of entrustment whereby the State confers responsibility for the execution of a certain task to an undertaking. Secondly, the entrustment must relate to a service of general economic interest. Thirdly, the measure has to be necessary for the performance of the tasks assigned and proportional to that end (hereinafter 'the necessity requirement'). Finally, the development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.

In its 2001 Decision, the Authority assessed the compatibility of the compensation to the Hurtigruten companies, as defined in the Hurtigruten Agreement, with Article 59 (2) of the EEA Agreement. When carrying out that assessment, the Authority took into account sector specific rules, as laid down in the Maritime Cabotage Regulation ⁽¹⁾ and Chapter 24A of the Authority's State Aid Guidelines: Aid to maritime transport. The Authority will base its assessment of the increased compensation for 2004 on the appreciation of the Hurtigruten Agreement in the 2001 Decision.

In the 2001 Decision, the Authority regarded parts of the Hurtigruten service as covered by the concept of a service of general economic interest. It furthermore concluded that the Hurtigruten Agreement constituted a public act through which the Hurtigruten companies were entrusted with the operation of services in the general economic interest. Moreover, the agreed payment to Hurtigruten under the Hurtigruten Agreement was, in the Authority's opinion, necessary in order to compensate for the public service obligations imposed on the Hurtigruten companies. Finally, the Authority concluded that the Hurtigruten Agreement would not affect trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties to the EEA Agreement.

As the Norwegian authorities have paid an increased compensation to the Hurtigruten companies for 2004, the question arises whether the compensation can still be considered to meet the criteria of Article 59 (2) of the EEA Agreement, and in particular whether the necessity requirement is still met.

The necessity requirement implies that the amount of compensation shall not exceed what is necessary to cover the costs incurred in discharging the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit on own capital necessary for discharging those obligations. This compensation must be used for the functioning of the service of general economic interest concerned. It furthermore follows that where the undertaking also carries out activities falling outside the scope of the service of general economic interest, only the costs associated with the service of general economic interest shall be taken into consideration.

However, the increased aid to the Hurtigruten companies in 2004, paid out in order to compensate them for changes in the differentiated social security scheme, has been granted — as stated by the Norwegian authorities — also in favour of commercial activities, as the compensation did not make a distinction between the part of the social security costs related to the commercial activities of the companies and those activities which might be considered public service within the meaning of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

⁽¹⁾ Council Regulation (EEC) No 3577/92 of 7 December 1992 applying the principle of freedom to provide services to maritime transport within Member States (maritime cabotage).

The Norwegian authorities have argued that it follows from the Hurtigruten Agreement that no clear separation of the commercial and non-commercial services of the Hurtigruten companies has to be made, as a substantial part of the profits generated by the Hurtigruten companies in the summer season should be used to finance the unprofitable activity in the winter season. However, the fact that Norwegian authorities have chosen this solution in order to minimize the need for public service compensation does not imply that an increased new aid partially in favour of commercial activity can be considered as necessary for the provision of the public service.

Furthermore, the Authority would like to point out that the 2001 Decision clearly stated that the compensation granted to the Hurtigruten companies may only cover activities in relation with the public service obligation of the companies. The Authority did not accept State aid for the commercially viable part of the service. Moreover, the 2001 Decision was based on a report prepared by Arthur Andersen which analysed the Hurtigruten activities and the need for public service compensation in order to uphold the level of the public service. The public service cost, and thus the allowed State aid set out in the 2001 Decision, was established based on this report.

In addition, the Authority underlines that in order to increase the level of State aid granted to the Hurtigruten companies in line with the 2001 Decision, the Norwegian authorities would have to document that the increased aid is granted only to the public service part of the activity. However, the Norwegian authorities have not denied that the increased State aid to the Hurtigruten companies does partially finance the commercial part of the activity. Neither have the Norwegian authorities made any attempt to calculate the split between the public service part and the commercial part of the Hurtigruten activity in order to grant compensation only to the public service related part of the activity.

Concerning the argument made by the Norwegian authorities that the compensation has been paid without distinction because it was difficult to separate the public service obligations from the commercial activities of the Hurtigruten companies, this is not sufficient to accept an aid which is not in line with the necessity requirement. The concept of public service compensation presupposes that a separation of the costs relating to the public service activities and costs relating to commercial activities has been performed.

Furthermore, the Norwegian authorities argue that even if the grant to the Hurtigruten companies has been increased, this does not involve overcompensation, as the financial performance of the Hurtigruten companies indicates lower profit than was expected when the amount of compensation for public services activities carried out by the companies was calculated. However, even if the companies' profits should indeed be lower than expected, this does not give the Norwegian authorities the right to give a higher compensation than that approved by the Authority in the 2001 Decision, unless it is established that this compensation is necessary to cover the public service costs. In any event, it cannot justify the granting of aid for commercial activities, which are not covered by the application of Article 59 (2) of the EEA Agreement.

In the view of the Authority, it follows from the above that the increased aid paid to the Hurtigruten companies seems to exceed the amount of compensation necessary in order for the companies to fulfil their public service obligations. Such over-compensation would not be compatible with Article 59 (2) of the EEA Agreement, and would thus constitute State aid which is incompatible with the EEA Agreement.

It follows from the above that, according to the preliminary appreciation of the Authority, the part of the compensation granted to the commercial activities of the Hurtigruten companies is to be regarded as State aid incompatible with the EEA Agreement and, thus, possibly subject to recovery. Only the part of compensation directly relating to the performance of the **public service obligation would be compatible and, hence, not subject to recovery**. Should it, as argued by the Norwegian authorities, prove impossible to make a separation between the increased costs incurred in relation with the public service activities and with the commercial activities of the Hurtigruten companies, the Authority might be forced to regard the compensation in its entirety as State aid incompatible with the EEA Agreement. The compensation would in this case also be subject to recovery in its entirety.

5. Conclusion

Based on the information submitted by the Norwegian Government, the Authority cannot exclude that the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contributions constitutes aid within the meaning of Article 61 (1) of the EEA Agreement. The Authority cannot see that any exceptions under Article 61 (2) or (3) to the general prohibition of State aid under Article 61 (1) of the EEA Agreement applies to the aid. Furthermore, the Authority has doubts that the measure can be regarded as complying with Article 59 (2) of the EEA Agreement. Consequently, the Authority has doubts that the above measure is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Furthermore, it is the Authority's preliminary view that the aid is to be considered as new aid within the meaning of Article 1 c) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. This implies that the compensation should have been notified to the Authority, according to Article 1 (3) in Part I and Article 2 in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement. The compensation is therefore considered as 'unlawful aid' within the meaning of Article 1 f) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement and subject to possible recovery.

Consequently, and in accordance with Articles 13 (1) and 4 (4) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1 (2) in Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In the light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1 (2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests Norway to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the compensation to the Hurtigruten companies for increased social security contribution, within two months from receipt of this decision.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

1. The Authority has decided to open the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement with regard to the compensation granted to the Hurtigruten companies for increased social security contributions.
2. The Norwegian Government is invited; pursuant to Article 6 (1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit its comments on the opening of the formal investigation procedure within two months from the notification of this decision and to provide all such information as may help to assess the aid measure.
3. The Norwegian Government shall be informed by means of a letter containing a copy of this decision.
4. The EC Commission shall be informed in accordance with Protocol 27(d) to the EEA Agreement, by means of a copy of this decision.
5. Other EFTA States, EC Member States and interested parties shall be informed by the publishing of this decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of and the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Communities*, inviting them to submit comments within one month from the date of the publication.
6. This Decision is addressed to Norway.
7. This Decision is authentic in the English language.

Done at Brussels, 5 July 2006

For the EFTA Surveillance Authority

Bjørn T. GRYDELAND
President

Kristján A. STEFÁNSSON
College Member
